

מ ר ג ב ל

יחידת בתי הדין הצבאיים		
02-5361	טל'	
306	מנ'	
תשנ"ח	סיון	טז'
1998	יוני	10

מר נפתלי גליקסברג *
יו"ר מועצת כפר קאסם
אמ"נ 146 - יח' 8156 - מפקד
אמ"נ 146 - רמחב"ש
מפצ"ר - תובעת צבאית ראשית

הנדון:- החלטה - ב"ש/7/97
משפט כפר קאסם

1. מצ"ב החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מיום 8/6/98 .
2. נשיא בית הדין ערך בדיקה עם הגורמים הבטחוניים שבעיקבותיו אישר לעיין בחומר שהותר לחשיפה.
3. מכותב א' ו- ב':- לוט תצלום חומר שהותר לחשיפה .
4. מכותב ג':- כתובתו של מר נפתלי גליקסברג - ת.ד. [REDACTED]
ת"א [REDACTED] מס' טלפון [REDACTED] .

רס"ן גלית הוד
קצינת בית הדין הצבאי לערעורים

א.ו.

המך הקרה העד נמרוד למפרט על-יו אב"ד חלוי.

ש. אהה שסתחפת לפני זה בסיוור?

ה. כן.

ס. מתי?

ה. בסבת, ימים אחדים לפני זה. אינני זוכר את התאריך.

ס. מי הסתחף בסיוור?

ה. המש לוי, מר דהאן, קול ומנסס.

ש. מה היתה מטרת הסיוור?

ה. לנו היא לא היתה ברורה. היה לנו רק ברור כצריך לקבוע נקודות חציות ונקודות משמר לגבי כל כפר; בעתיד - אפשרות של הסלח עוצר

על הכפר.

ס. מה התרחש בסיוור זה?

ה. עברנו את הכפרים טירה, ברה וקאסב. בתוך הכפר בדקנו הנקודות הנדחות ביותר מבחינה צבאית לשלושה וקבעו אותן כנקודות עבור חוליות.

ס. אני חוזר עכשיו להסבר. סאחה נחת לפיקודיך בנוגע לאוצר. כמה פעמים

נחת הסבר?

ה. פעם אחת.

ס. באיזה מקום?

ה. בראש העין

ס. נחת הסבר נפרד למ"כים?

ה. עס המ"כים שנחתו כל הזמן, גם בדרך לכפר וגם בזמן שהיינו בכפר.

ס. אחד המ"כים היה מי עמירם?

ה. לא.

ס. אחד הפיקודים שלך היה מי עמירם?

ה. הוא היה אחד הפיקודים שלי, אבל באותו לילה היה בכפר אחר.

ס. איזה כפר?

ה. טירה.

המסך חקירת העדעל-ידו אב"ד הלוי.

ט. הוא הסתחף בראש העין, בזמן נחת הדרך למחלקה סלך?

ת. אני חושב שכן.

ס. אתה קורא לזה הדרך?

ח. קבוצה פקודות.

ט. אתה ניהלת קבוצה פקודת לאנשים סלך בראש היום?

ח. כן.

ט. מה אמרת בקבוצת הפקודות בראש העין על מסרת העוצר?

ח. למנוע התקוממות כללית והרמת ראש מצד המיעוט החרבי.

ט. עוד משהו?

ח. הסברתי להם כנאמנו נכנסים למצב מלחמה ויחנך שלא אפאא

יהיה כוח אדם מספיק על מנת לשלוט על כפרי המיעוטים במכולס

הקסן. לכן צריך בלילה הראשון להחמיר, כפי שקיבלתי הוראה

מהמג"ד.

ט. המג"ד אמר משהו על כוח אדם בלתי מספיק?

ח. לא, אבל נתן להבין. אינני זוכר אם אמר זאת בפרוס. ניתן להבין

שבעת ימי יחנך שנצטרך להקדים פנימה.

ט. פנימה?

ח. לתוך ירדן. כך אני הבנתי, מפני שלא היה ידוע שום דבר, ואני הב

סייגן סטח פירדן וייכס ומסמ" הגבול יצטרך לתפוס את הסטח

הכבוש על מנת לסחרר יחידות אבא להתקדם הלאה ואז נצטרך לעזוב

את כפרי המיעוטים הנמצאים כבר בסטח יסדאל ולכן צריך להחמיר בע

ט. מה זה סייך אחד לסני?

ח. זה סייך, מפני שאם בלילה הראשון או הסני לא מחמירים ואחרי

סלוסה ימים עוברים פנימה, אחרי כך הכפרי האלה יוכלו להתקומם.

ט. מנין לקחת זאת?

ס ו ד י

78-

- 64 -

המסך חקירת העד על ידי אב"ד הלוי.

ס. אמר לך מיסהו כך?

ח. לא

(8)

סדר י

3:4:57

- 26 -

בהתאם לסעיף 322 הנאסס מס. 10 מותר כל חברות חלק להם

עוד הוסיף

שהכל לגבי כל הדי סכמת הסגורות סתמינות

כדי לנסק את בקשת אני צריך רק להפנות את תשומת לב ל-ח/8, ליתם החלקים של ח/8 שנמחקו בשעת הקראת המסמך

אל גיליון 2

הפירמה אני רוצה עכשיו לשאול את העד לגבי עניינים שהם נכללים בחלקים אלה. אני מסתמך על ההחלטה הראשונה כדי להצדיק את מה שאני מבקש כעת.

העניינים האלה נוגעים לחכנון חכניות, פקודות, הנדסאות ומבצעים של הצבא שלא רצוי שתהיה פרסומת לגביהם, ולכן הראשונה בקטנו שהם יישמעו בדלתיים סגורות.

הסגוריה לא מתנבדת לנמוקיה האלה

החלטת מס. 2

מהנמוקים שפורטו ע"י בא כח התביעה ושהסגורים לא התנגדו להם, אנו מחליטים לפי סעיף 325, לסס מניעת פגיעה בבטחון המדינה, לשמוע את סאריה עדותו של אלוף/מ ודמי בחקירה הראשית בדלתיים סגורות.

(-)

(-)

(-)

טופס

טופס

אב"ד

לשאלות סא"ל גילון

אנחנו דברנו על הטלת משימות על הגדוד "בראשו עמד ס.מ.מ. מלינקי. הזכרנו רק ענין הטלת הוצה. מה היו המשימות האחרות? הן שלוש משימות הוטלו על והגדוד של משמר הגבול באותו יום. זה גדוד מס. 2 של משמר הגבול?

אם כן, מה המשימות? מ"מ אחת -

(המ"ד הקידחו של אלוף/מ ידמי ע"י סא"ל גילון)

הטלת הקוצר בכפויים הערביים; (2) הבטחת הנוסע הרכבת הסדירה לאורך מסילת הברזל. בדרך שהרכבת נוסעת רק על מסילת הברזל, אבל ההבטחה היא רק לאורך מסילת הברזל, וזה כולל לווי, בדיקת הפסים וכו'; (3) לחימה והוספת עזרה במקרה של פגיעות פדאיון בעורף, אני רוצה להדגיש מה ההבדל בעורף במקרה זה. ראינו את לו הגבול עד $1\frac{1}{2}$ ק"מ. וזה התחום שאליו דברתי קודם כאשר דברתי על הכפויים הערביים. המשימה שהייתה מוטלת עליהם לא הייתה משימה לגבי פדאיון, אלא למנוע מריצת כוחות הלגיון או העירקים מיד עם התחלת מבצע "קדש". וזה היה הקמת מערך הגנה על המדינה, שבחור יתר המשימות הייתה גם למנוע הסתננות פדאיון שהייתה מוטלת על הצבא. אבל מתוך ההנחה פדאיון עלולים להסתנן דרך המערכים הקדמיים של הצבא, והישובים כמו כמר הס ואבן יהודה וכל הנקודות שאנו מכירים שנפגעו בעבר: פדאיון עלולים, בזמן שהצבא נמצא קדימה, להיות נפגעים, המשימה השלישית של מטמור הגבול היא להבטיח הגנה במקרה של פגיעות בישובים מרכזיים הנמצאים בעומק, אבל לא בקטע עם פדאיון הנמצאים על הגבול.

הודגש, שאין לבדוק במקרה מקרה מקרה על כביש אבן יהודה, ויש עקבות וסימנים, אין לרדוף במשך הלילה אחרי עקבות אלה לזכר הגבול, היות ועלולים להתחל בכוחות הצבא הפזורים קרוב לגבול.

משימת המלחמה בפדאיון, הייתה מוטלת על מטמור הגבול הייתה לזנה בתכלית באופיה מאחר משימת הפדאיון להיחה מוטלת על יתר יחידות הצבא שהיו תחת פקודי.

(אחרי כן נשמה מא2)

ד' חקירת סא"ל גי' לון את העד הדמי.

א. ה' ח' חררת אותי מסאלות נוספות, כי עניתי לי על מה שאלות
סח' סכתי לסאל. אני מודה לך. אולי תאמר לנו בקור' כללים
ובקיצור; מה היה המפקד ה' החסיבה שלך במבצע קדש, מה הייתה
המטרה?

א. אני אסתדל לזכור מה שכתוב בפקודה בכתב.
אין צריך לדיוק בהכרח אני רוצה לדעת באופן כללי.
להעיד להגינה על גובלות המזנה בתחומי גוש נחניה וגוש פתח תקוה
במגמה למנוע פריצת כוחות הלגיון העירקים בתחומי המדנה, ובמגמה
בהודמנות הראשונה לשבר את קווי הגבול.
המדיניות בקשר למטרה זו, אתה יכול להגיד מה היא הייתה בקור'

כללים?

א. מעצם המילה כאמרת בהודמנות הראשונה מסתמע קו המדיניות. כפי
ס' כנור לבית הד' נ', באותם הימים כל הציבור בארץ ידע משהו על
המטרה, ש' נ' היו נשאות דוקא לגבול ירדן. לדרג המפקד'ס
של החסיבה היה ידע לפחות באותו יום, וזה נאמר ונדגש להמבצע
הולך נגד מצרים. ומלוא מגמב' לסמור בכל מחיר על הסקס בכל יתר
החזיתות למרות המאמץ שנעשה ע"י ההכרזות הפוליטיות ידע לעשות
כל מאמץ כדי למנוע גרוי החזית הזאת, ולמור' בה על הסקס המכסימלי.
זו הייתה המדיניות. דרכתי הבהרות מסוימות, וקבלתי מה לעשות
כי מדיניות זו חמורה ביותר לאור המסימה שהוטלה על החסיבה.
אלה היו הדברים שהיו ידועים לך. האם הם היו ידועים גם למפקד
הגד' ד'י' שלך?

א. למפקד הגדודים הדברים היו ידועים החל מיום א' אחר הצהריים.
הם ידעו כבר על מבצע סיני שהולך להתבצע.

א. באיזה תאריך זה היה?

א. 20 באוקטובר. 24 שעות לפני זה הותר לי לעלות לדרג מפקד
גדוד'ס לא במפורש אלא באופן כללי. גם אצל מפקדי הגדודים ש'נו
היו ידעו שהולך לעשות את המבצע העיקרי.

ס ו ד י

ת. הדין הצבאי
3.4.5 - יחידה ח

מא/לט

- 32 -

המסך חקירת סאל גילון את העד סדמי.

- ס. בין מפקדי הגדודים האלה היה מלינקי, הוא גם כן ידע?
- ח. אינני יכול לזכור זאת במיוחד. אני מניח כמעט בודאות שכן מאחר שהוא היה החבר הפורס סנקרא קבוצת הפקודות ופורס זה זומן יום יום.
- ס. על מדיניות זו נגד גירוי החזת סחוכרת, הוא ידע לפי ידי עתך?
- ח. על זה הוא שמע ממני.

א"כ כהן: מה ביחס לנקודה ההיו הוראות בכתב ומסר בעל פה.

א"כ גילון: הוא עוד לא ענה אם היו הוראות בכתב. נניח ייענה ולא היו הוראות בכתב אני אומר שזה לא משנה.

א"כ כהן: אם זה בעל פה היה הוא לא מסר עדותו בעל פה על הוראות בכתב.

א"כ גילון: אני מוכן לחזול אותו את החאלה אם הוראות אלה היו בכתב יתכן שהוא מוכרח להגיד את המסמך אבל עד כאן העד לא נחזל.

(עו"ד רוט לוי התחיל לומר כמה מליב והופסק)

האם דברת על מה שנאמר לך ע"י אלוף הפקוד או ממעמו האב קבלת את זה בכתב או בל ההוראות האלה נתנו בעל פה.

לא ראיתי שום הוראה בכתב. ואני חושב שגם לא הוצאו מפני שזה היה סמוך להעת הבצוע.

אב"ד - ב. הלוי: אתה אמרת שהאלוף אישית אמר לך?

כן מפי האלוף אישית זה היה ב-29 לאוקטובר.

א"כ גילון: הוראות אלה בכתב או בעל פה.

בעל פה בקבוצת פקודות.

ה ח ל ט ה מס' 3

החאלה מתורת ואין כאן מזוב עדות שמישה אלא מזוב פקודה,

הוראה או הוראה לעד למילוי תפקידו הצבאי, החלטה או שיכלו להמ

לפקודות להוראות ולהוראות שהוא נתן לנאשם הראוין. לכן החאלה גם

גם רלבנטית.

אלוף גילון: בקבוצת הפקודות של אלוף התיקוד הוא אמר לך איטית כה המדיניות?
אמר איטית לא רק לי. הוא לא דבר אלי.

ס. הנא דיבר עז כל המפקדים?

ת. אני הייתי קטע מהחזית הלוי.

ש. מה הוא אמר בקיר למדיניות הזאת?

ת. הוא אמר לי מה שאמר לקצין האגף בשמו יום קודם לכן.

המדיניות בהתאם להוראות. והמדיניות הייתה שיש להקפיד בכל לעטות ולא לנשל אותם ואין לעטות והחבר לכן אותו הסבר

הוא חזר על המדיניות הרגילה של האזרח הערבי ושהוא לכן מניח תקריות

מתוך במהלך החיים הנוגדות את סדר החיים הרגיל שלהם. והוא לכן מניח תקריות

כוח פעולות הנוגדות את סדר החיים הרגיל שלהם. והוא לכן מניח תקריות

סאמרי קודם היום והמבצע הולך ביכוון אחר יט להימנע מכל מיני תקריות

אשר נגזרות עם הכוחות שלי. קמתי ואמרתי מה אני מעדיף ועל זאת מצדי האלתי קודם אין

איעור עם הכוחות שלי. קמתי ואמרתי מה אני מעדיף ועל זאת מצדי האלתי קודם אין

הדגשתי את כפר קאחם במיוחד. מפני שהוא מקום משלט מהדרך המובילה.

יורד אלינו. טענתי שיש לפחות להטיל עוצר לילה כדי לשמור על המדיניות

כדי שלא תהיינה התנגשויות בין האזרחים הערביים ונוסף לזה ישנה בעיה

של סודיות המעורר. לכן אלוה התיקוד איחד לי החלטת עוצר לילה ללא פיווי

זאת אומרת אי אפשר לקחת ערבים מביה מסוים ולהעביר אותם לבית אחר, כל

אחד במקומו. אותו לי להטיל עוצר בית.

ש. אני רוצה לשאול אותך; המדיניות והפתרון של עוצר ביה

מחור המדיניות סעכסיו הזכות, אהר אמת על זה למלינקה?

ת. פעמיים.

ש. בפעם הראשונה מהי?

ת. בסיחה שלי אתו.

אלהמהל?

ס"א גילון:

מזוהר על סודת האלות האלה, כי אם הדרכתי -
אז כבר הדרכתי קודם לכן.

אב"ד ב. זלוי:

מקודם לא היה התנגדות.
אנו חוזר על האלתי: מה נקרא לגרות את החזית?

סג"א גילון:

מתנגד.

סג"מ סורויג:

זאת הצעה של חברי המלומד.

סג"א גילון:

לאחר אנתנה החסובה קודם אין סעט לשאלה. החסובה
נחנה ע"י ב"כ החביעה. זאת היה סיבת ההתנגדות.

סג"מ סורויג:

אני מוכרח לקבל חסובה לשאלה זאת.

סג"א גילון:

מי זה

ה ח ל ט ה

אב"ד ב. הלוי:

האשלה היא כשרה ואנחנו דוחים את ההתנגדות.

(-)

(-)

(-)

סופט

סופט

אב"ד

סג"א גילון:

למסל אם מישהו יורה בתותח, דבר שעושה רעש גדול
קוראים לזה לגרות את החזית?

אל"מ אדמי:

אניני יכול להסיב על שאלה כזאת, כי היא כללית
מדי.

אבל יתכן שבזה יש גירוי החזית?

יתכן הכל.

מה יש להוסיף לזה אם אמרתי סמיכהו

סיהיה בזה מסוט גירוי החזית?

אם כל הזמן יורים בתותחית, לא יהיה זה גירוי. אם זה יהיה
לחה - יהיה זה גירוי החזית. אני מוכן לחת

שהוא נעשה היא פסולה משני המוקדים גם יחד.

אילו היה מובא כעד מומחה היה אפשר לשאול אותו

אב"ד ב. הלוי:

גם את השאלה המדריכה.

עד מומחה מרשים לשאול אותו הרבה דברים שבדרך

סג"מ שווייב:

כלל חורגים מהמסגרת המותרת. הוא הופיע בחרו

עד לעצם העניין.

האם עד כזה איננו יכול להשאל בשטח מומחיותו?

אב"ד ב. הלוי:

המומחיות שלו נובעת לעצם המסגרת הזו.

סג"מ שווייב:

נביעה לדבר זה הוא עניין של מסקל ולא של כטרות.

אב"ד ב. הלוי:

מסקל זה לא עניין של החנגדות.

כאשר מדשים שאלות לעד מומחה מסתלבת השאלה המדריכה.

סג"מ שווייב:

בשעה שטואליה את העד המומחה השאלה מדרי כח אומרים

שהעד הוא אובייקטיבי ויש לו ידיעות מסוימות וכדי לקבל אותן

בקצור, מוטב להעמיד לו שאלה מדריכה. אך עד הנוגע לעובדות, לגביו

חתקים החומרה של שאלות לא מדריכות בחקירה הראשית גם כאשר השאלה

היא שאלת מומחה.

כבוד אב-ביית הדין, המדינה הטילה על העד הזה להיות

סג"א גילון:

מפקד חטיבה בחזית, או הוא לא מומחה אז או ואבוי

למדינה ואין זה חשוב אם המומחיות שלו נפגעה ע"י עניינו במספט או

לא נפגעה.

לא פגעתי במומחיותו. העד היה פגע מפקדי ואני מעריך

סג"מ שווייב:

אותו כמומחה.

ס"א גילוי:

כבוד נשיא

בית הדין העליון במדינה ד"ר

זמורה, אמר שמטפס הוא לא משחק אשקל, אך אני

מטיל ספק אם זה לא כך. כאן עומד עו"ד ואומר: אני מכיר את האק

הזה ומעריך אותו כמומחה והוא מתנגד שהוא יעיד כמומחה. מותר לי

לשאול את העד הזה שאלה מדויקה כמומחה ואסור לי לשאול אותו את

השאלה מפני שהוא עד לעובדות. נחקרם קצת עם המושפט הזה, מה זה חשוב,

אני מבקש ממישהו כאן סיגיד לי באיזה צורה לשאול אותו את השאלה אם

יריוח מספר בכפר קאסם היה בהם מטוס גירוי החזית או לא.

ס ו ד י

אחרי כך נטמה שי

עוד לויצקי:

עד עכשיו לא התנגדתי, אבל כחבריי מבקש לגלות את הסוג
בנוכחות בית המספס...

אל גילון:

רק את הדרך. את הסיבה להתנגדות אף פעם לא אהיה מעוניין
לדעת.

עוד לויצקי:

אני רוצה להצטרף להתנגדות. חשבתי שההתנגדות הנכונה
לסאלה זאת ועט כל הכבוד והחיבה שיש לי לחברי המלומד,

היא סתם אינה במקומה. אבל אם הוא מעמיד בעורה כזאת טע הדבר, אני
רוצה להתנגד מסעם נוסף לאלה הל חברי המלומד. אני חושב שסאלה זאת תגזול
מיינן הרבה יותר זמן מחברי המלומד חושב, כי זה פותח לי את הסער בחקירה
החוזרת. נניח שהעד יגיד "כן, היריות בכפר קאסס אם בניגוד למדיניות"

ואני מוכרח אהיה לחקור אותו לפחות 10, או יותר, שאלות. אצטרך לסאול
אותו אם יתברר שחתו סבים יתמרדו, או מישהו רץ, או מישהו ברח, ואמרו

לו "עמוד" ועוד שאלות כאלה. בית המספס יסיק את המסקנות אם במסיבות

אלה שהעד אמר היתה למדיניות לא לגרות את הגיזרה, בית המספס יגיד אם
זה מתנגד למדיניות איזו הסיבות יש לזה אם העד יגיד שזה מתנגד

למדיניות? זה לא יכול להתנגד למדיניות אם האנשים בחזית לא מסתובבים

בחזית עם מקלות ומסאסים, אלא נוסאים רובים. אני אסאל אותו סאס

יתברר שהאנשים פותחים באש, האם זה מתנגד למדיניות או לא מתנגד למדיניות.

אני חושב שיש להתנגד לסאלה מפני שהסאלה היא היפוסטית,

אינה רלבנטית ואינה חשובה לגמרי. בית המספס יסיק מסקנות. אבל בלי ספק

שהסאלה לא חקמץ זמן, היא תסבך את הענין ותכביד, מפני שאצטרף להראות

סיים מסיבות סיריות בכפר קאסס אינן מתנגדות למדיניות.

סאל גילון:

על ההתנגדות מסעם זה שהדבר פותח סער בחקירה נגדית,

אניני יודע איך לענות ולא אענה. אבל היתה פה סענה

שהסאלה הזאת היא היפוסטית. אני אומר שאני רסאי לסאול סאלה היפוסטית זו,

בפרט מהאדם שהיה אחראי לאותה חזית.

לאור עצות סקילתי, אני מותר על הסאלה.

לאור עצות שאני קבלתי, אני מותר על ההתנגדות.

עוד לויצקי:

(המסך חקירת סאל גי לון את העד סדמי.)

כ. אתה הזכרת קודם שהייתה פגישה אצל אלופ הפיקוד. היה מאוחר באותו

לילה, נכון?

ח. כעה 2 בבקר אני חוכב.

ס. מלינקי היה נוכח?

ח. כן. אנחנו באנו יחד.

ס. אתה זוכר מי עוד היה נוכח, היה מספר של אנשים?

ח. אני יכול לנסות להעלות בזכרוני. היה אלופ הפיקוד, ראס המסה,

קצין אג"ס פקודי, מוסל צבאי היכון, ראס הממסל הצבאי אל"מ סדר

כ. היה כס אורח?

ח. היו כס. אני אזרחים ממסדר הביטחון או ממסדר ראס הממסלה, אינני

יודע, אינני מכיר אותם, אבל אני זוכר שהיו כס חני אורחים.

בדמה לי הגם קוסלר היה כס. זה מה האני זוכר.

כ. מה הייתה מסרת הפגישה?

ח. האלופ רצה לדעת מה קרה.

כ. את מי סאל קודם?

ח. הוא התחיל ממלינקי.

כ. מה / הוא אמר לו?

ח. אני לא זוכר מה אמר, הוא לא אמר, הוא ביקש שיזכרו לו. אני לא

זוכר את המילים שאמר.

כ. מלינקי סיפר?

ח. מלינקי סיפר. האלופ סאל "מה קרה", או "מה היה", או משהו אחר.

הוא רצה לדעת מה היה כס.

כ. מה סיפר מלינקי?

ח. אני חושב שאני סועה פה. מה כהתרחס בכפר קאס, על זה וצאות,

הוא שמע מעוד מישהו כס, או מקוסלר או ממסחר אחר. אבל הוא רצה

הסבר, אף, ואנחנו למלינקי לדעת איך קרה כדבר הזה.

כ. מלינקי נתן הסבר?

ח. מלינקי הסביר. מעתה הייתה אז שהוא פעל ברוח הפקודות הדי,

חזר על זה שאמרתי לו צריך לפעול ביד חזקה, ולכן הוא נתן

... ..

• □

15

7

1

•

מסך חקירת סאל גילון את העד סדמי

סנחתי למה לא להסתבך במאסרים אם תהיה הפרת עוצר המונית.
באן התפרץ האלוף ואמר: "אמרתי לך לא לגרות את החזית ולא לתת
הוראות סיכולות לגרות את החזית". על זה הייתה תשובתי: כאלה היו
הוראות לא לביצוע, אלא לביצוע במקרה של בחפתחות כזו וכזו,
במסרה כל התפרעות, במקרה שהקסס הופר כבר לא יל ידענו אלא
על ידי הצד הסני.

(אחרי כן רממה מא-2)

לפני כן רימה חיה

מא/3 רח

המין: חקירת מ"א גיליון את העד הדמי

השאלה היא, כבוד בית המופט, איך לנהל את המין החקירה?

אב"ר - ב.הלוי: מה היה בנוגע לפתק?

אני אראה לך פיסת נייר ואנאל, אם היא אותה פיסת נייר ההזכרתי

בעדותך קודם?

א. אל תוכנה אני יכול להעיד, אבל פיסת הנייר עצמה...

רציתי להמוצג יוג' ביחובה הגורה, כי הוא צריך להזמר בחודיות,

לא לגבי עצם העניין הזה, אלא בקשר לדבריו אחרים.

ה. כן זו היא פיסת הנייר.

ז. מה היא פיסת נייר זו?

ה. זו פיסת נייר שהוגשה לי ע"י קצין אג"מ בנוכחות הסגן חלי. כאשר

שמעתי את הידיעה על 15 ערבים הרוגים, התחיל כל העניין להיות תמוה

בעיני. כאשר שמעתי על הידיעות הראשונות, חשבתי מי יודע איזו

התפתחות. אבל זה יכול לקרות אם חסיבה חלמה נערכה על הגבול,

א יכולות להיות חקלות וזה לא אומר כלום. אבל כאשר שמעתי את

15 הרוגים בבשר מסויים נראה לי הדבר מוזר ותמוה בקשתי להתקשר

עם מלינקי, אך לא היה קשר ולא דוח. האלתי מה הוא מודיע, והודיעו

האין תשובה. אז התחלתי לראות את הדברים רטרואקטיבית ונזכרתי

חיה עניין עם נייר שבקשתי להגיש לי. האלתי איפה הנייר ומלינקי

צריך היה להגישה. ואה הוג'. אמרו לי: כן הוג', נמצא על חולחן

קצין אג"מ, והביאו לי את הנייר זה היה ביטח 10-30.

ה. אני מגיש את פיסת הנייר.

עו"ד לויצקי: אין התנגדות.

המוצג הוג' ושומן ת/19

ה. אתה אמרת קודם, בעדותך בלתי ייב (מתוחות העד) ראית את זה לא

שמעתי על העניין, שאתם מיעזב את ביתו יורה - אתה יכול לקרוא

המחפס הצבאי המחוזי - ישיבה ח'

תאריך: 3.4.57

ח. זה מה שכתוב: "לא יורשה אף תושב לעזוב את ביתו בשעת העוצר. אחר יעזוב - יורה. לא יהיו מעצרים."

ח. אתה אמרת שזה עשה עליך רושם. איזה רושם?

ח. כל פרוץ מסורי להוראה שנתי לו.

ח. - סאלת אותי בישיבה הפתוחה למה זה הגיע אלי...

נכון. אני חושב שאז הפסקתי את העד. תן הסבר למה נייר זה הגיע לידך רק בשעה 19.30 או 020.00.

ח. השעה המדויקת שנייר זה הוגש למפקדת החטיבה אינה ידועה ה לאף אחד פרט אולי לאיש שהגיש אותה, נדמה לי שזה היה כגנו של מלינקי.

הוא נמסר למי שהוא מהפקדות של קצין האג"ח. קבוצת הפקודות נגמרה כמה דקות לפני 16.00 חלפותי למחל, חבמתי כמה דבריה עם הסגן והיו תקלות בקשר להסעת רבב, והיות תקלות בגדוד 172

ואני יצאתי לשם לברר את הענין כדי לבדא שהגדודים יוכלו להגיע בזמן, ונמצאתי בגדוד ההוא. זה היה בסביבות חל-מונד ובית-ליד, ולכן לא הייתי במפקדה.

אני חקרתי את קצין האג"ח מתי קבל את הנייר הזה, והוא טען שהוא מצא אותו על חולחנו במשרד, מונח מתחת לחפץ שלא ידוף. (עו"ד לויצקי אינו מתנגד)

והוא קרא את הכתוב, וחשומת לבו קצין אג"ח לא הוכחה דוקא לקטע שקראתי, אבל הוא טען לב לפירשט של הכוחות והחוליות והבחין התיאום במקומות אחרים.

סייח דבר מסוכן לגבי כאשר דברת על דברים שקצין אג"ח החב חשומת לבו אליהם, האם דברים אלה מסומנים כאן באדום?

ח. אני לא סמנתי, אבל אני יודע שהוא או הסגן ילי סמנו את זה, והתיחסו לבעיות של התיאום כי הר נדדו שבת אחד יתקל בשני. קצין אג"ח יצא מיד לבפר מבא (לפי דבריו) כדי לתאם שלא יקרו תקלות בין הכח שלנו והכח האחר. לכן זה הובא אלי דק באחר אני

בית המספט הצבאי המחוזי - ירשבה ה'
ידו של: 3.4.57.

האם ברצונך להוסיף מסהו לעדותך? אני הואל האלה זו מפני כאנו
נהלנו את החקירה בחני חלקים: חלק בדלחית פחותות וחלק בדלחית
סגורות, ויתכן שדלקתי על פטס הדאי לחזור עליו.

מאותו רגעסטמתי את עדותו של מלינקי
הוקראה לי, אותה
עדיה ההתפרסם רשין, והיא הוקראה לראשונה ע"י ועדת ז'הר'.

כאשר ראיתי שהיא מאשים אותי במחן פקודה זו, שהוא סגן קבל
את הפקודה הזאת ממני - לראשונה התייחסתי ברצינות לעניו זה.

לסענתו הראשונה אצל אלוף הפקוד, אני הסתכלתי עליו כעל אדם
מבוגל ממה שקרה, וזה בגלל דבר פטוס, שהוא נקרא לי למשרד וחפסנו

אותו ולא מצאנו אותו ולא קבלנו דווח, א בזמן שזה היה בסעה
17.00 ואז היתה הסעה ישונה ורבע. כאשר הוא נכנס האלה:

מה קורה פה, ולא היתה תשובה בפיו. ואם נכונה הסענה, שאת
הפקודה קבל ממני, התשובה היחידה היתה צריכה להיות: אחר פקדה
מבוצע. הוא אמר: אני לא יודע אני הולך לראות מה קרה.

לכן ראיתי את המסך עדותו אלוף פקוד המרכז באור כזה, ואני
הבינותי שכאשר קורה מקרה טרגי כזה, יש קצת איבוד פסחונות.

אבל לאחד סראיתי סזו העדות, התחלתי לחסוב על הענין אחרת.
אני מצאתי לנחוץ להביא בפני בית המספט את הנקודה של הפגיסה

הראשונה ביני לבין מלינקי לאחר המקרה. הפגיסה הראשונה היתה
בסעה שמו"ת או שמונה וחצי, אחרי שמצאו אותו לאחר שהתקשרו

כמה פעמים והוא אמר: הנה אני בא, ועד הבא-והמרחק די קטן
שלא היתה הצדקה לכל ההסהיה - לא קבלתי תשובה. אני הסתכלתי

על מלינקי באותו ערב כאדם שנמצא במצבי ולא מבין מה התרחש.
רק לאחר שהוקראה לפני עדותו בפני מצ"ח, רק אז חפסתי שהענין

עומד אחרת.

(המיד דבריו רשמה דב)

3

המסך חקירת העד א/מ סדמי ע"י עו"ד עזרן.

ס. אתה אמרת לקצין האג"ט ולמקיני בחדר המלחמה שהתעודה הזאת

(ת/19) המליניקי יערוך אותה לפי מה היאמר בקבוצת העקודות

האחרונה?

מקיניקי יערוך את התעודה לפי מה סידברו אתו, קצין האג"ט יערוך

אותה לפי מה קודת הכקקית, כאשר קבוצת העקודות בהתאם למה סידברו

למה. את יהיו סנוייט, קבוצת העקודות היא המכריעה והיא הסופית

וצריכה להכריע את כל הדבריי. בקבוצת העקודות הסופית. קצין

האג"ט מקפיד על כך שהדבריי יתאימו.

ס. אתה אמרת שהתעודה אין צורך בה אלא היא באה כאיסור למה סנאמר

בע"פך?

ת. לא אמרתי לו אלא שהיא לא תנאי לבצוע אלא את נאמר אחרת.

אחרי כן רשם נ.ע.

שלוש
32-44
נערך

בית המכפס הצבאי המחוזי - ישיבה יא'

י"ב אלול, 9.4.57

- 32 -

ה ח ק ש ח

לפי סעיף 325 לחסי"צ תחמנה האלות הבאות הנוגעות
לענייני בטחוניים בדלתיים סגורות.

סופט

(-)

סופט

(-)

אביד

(-)

עדותו של אלוף/מ' דמי בחקירת שתי וערב שני חגן סוויג.

למלאה שלי יה לי האלה מקדימה ערה. אחת אתמול בעדותך העדה
של הפונקציה של מסר הגבול. יהיה נכון לומר שמבחינת אימון
הפרט, כל אחד מאנשי מסר הגבול הוא מאומן יותר טוב מאשר
אותו אנשי היחידה האורגנית שלך, מפני שאנו הנוסף לזה הכ
אנשי מסר הגבול והיו פעם אנשי צבא.

אסביר זאת כך.

זה נכון גם לומר שגדוד מסר הגבול מאומן במיוחד לפעולות
בחוליות קטנות?

הוא עוסק בכך וצריך להיות מאומן בכך.

וזה נכון שחילות המאומנים במיוחד לפעולות בחוליות קטנות,

דרגת המסמעת שלה מבחינת הענין, מחייבת יותר, או יותר חמורה

מאותה חילות המאומנים לפעולה ביחידות גדולות יותר, מפני

ואני אסביר את האלה שלי, מפני שבחוליה קטנה, אותו סוטר

מסר הגבול חייב להיחשב גם לוטר אחד כמו א בדרגתו, אלא שהוא

ממונה באותו רגע על החוליה.

כללית, אני לא יכול לומר, את הרצה אצא את ההסבר, אני מוכן

לחת עניינית לצורה הזאת לדוגמה הנחת, כן. אבל כללית - זה

היפוכו של דבר.

לדוגמה הנחת. שלושה ארבעה איש מאומנים לאחד אחת אחראי לכיתה.

א זה היה מורגלית לקבל הוראות בדרגות נמשכות, כזו יחידה

סא"ל גילרון: אולי אביא לחסומה לב בית הדין נקודה נוספת, שהיא חתומה

בעו"ד לויצקי או בהתנגדותו. למה אנו לא חסבנו לנכון לנסות להגיש את החומר הזה. יש ענין הכאן מופיע נאטם המעיד בהזדמנות קודמת בפני חקירה, הוא מוזמן אליה ומוחר מה שהוא מוחר. יתכן סאילו היה אומרת אני אינני רוצה למסור עדות, יתכן שלא היו שומעים אותו. קשה לחארה שהאים יגיד זאת בפני ועדת חקירה באופן מעסי. לכן אנו חושבים שאסור לראות זאת כאימרה חפסית מבחינה רגילה. לכן לא נסינו להביא זאת אר להגיש זאת בתור "קונפסן", - ובזה אינני רוצה לרמוז שבדעת זו יש "קונפסן". אבל יש אולי נקודה, כמו שלמסל הוא אמר שנתן פקודה בקבוצת הפקודות שלו - סאולי היינו מעונינים להוכיח עובדה זו. אבל לא חסבנו לנכון לעשות זאת. יתכן שזה נימוק בשביל בית הדין כאשר הוא ישקול, הוא אולי יחליט בהסתמסו בסיקול הדעת אם זה רצוי.

מר שלו עכסור, אומר לי שהוא מצא את י.פ. המבוקס, וזה י.פ.

מספר 511 מחאריך 29.11.56 עמוד 273. סה נאמר: "בהחא למעיר (ה)

לפקודת טדרי השלטון והמספט מודיעים בזה כי הממסלה החליטה להעניק לראס הממסלה, נוטף על סר הפנים וסר המסרטים, את הסמכויות שהיו קודם בידו הנציב העליון על פי פקודת ועדת החקירה, מחאריך 19.11.56.

עו"ד לויצקי: אינני חושב שיש צורך שאענה לכולם. השענות הן בידי בית הדין.

אחרי כן רחמה מא.

חקירת העד סדמי כ'י סג'א גילון:

ג'א גילון: רציתי רק לסאול אולי כדאי, לחם הנוחיות

בלבד, חמר עזרן יסאל עכסיו סאלות.

עו'ד אורן. לא מסכים.

סג'א גילון: טוב.

ס. אתה אמרת, אל'מ סדמי, במהלך עדותך הארוכה, כי זה לא הגיוני סמלינקי נסה להתקשר אחך כפי סטענו סהוא נסה, ז.א. סקצין האגם סלו סלפן לקצין האגם סלך, אתה זוכר את הפרסה?

ת. כן.

ס. אמרת כזה לא הגיוני אבל סרם נתנה לך הזדמנות להסביר למה זה לא הגיוני. אתה יכול להסביר זאת?

ת. כן. אני רואה לפחות סתי סבות בולטות: 1. רשת הקשר הנידת חיס בגדוד מסמר הגבול מבטיחה את אפשרות ההתקשרות למפקדה. למלינקי היו כמה אפשרויות הן מהמפקדה והן מהג'נ'פ. יכול לקרות שמסביר קשר מתקלקל. הוא לא היה מוכרח לראות אותי פניס אל. פניר, אפשר להתקשר עם הסגן אבל נהוג שהמפקד למטה מתקשר עם המפקדה הגבוהה יותר. לכן אינני רואה סבה טבנית מדוע הוא לא עשה את זה. הוא היה מצויד בכל האמצעים הטכניים ומסגה 5. אחת'צ וכד 8 או 9 בערב, עברו לכל הדעות 3-1/2 2 סעות והזמן הזה היה מספיק גם אם מכסיר הקשר האחד מתקלקל כי אז אפשר היה להתקשר דרך מרכז קשר אחר, אך לא אתי - עם הסגן ג'א' 2. אם נסתכל במפה של הסטה, ואני מסתמך על מה שהמטי באותו ערב, סהוא יצא לג'לג'וליה, קר החזית, אותה רצועת הכפ'יב סהוא פסח עליה, ובמפקדה סלו הודיען לי סהוא יצא לסב, נראה סיותר קרוב היה לו להגיע אלי קודר מאחר להגיע

המסך חקירת העד חדמי ע"י הג'א גילון.

ל"ו היה לו יותר קרוב להגיע אלי מאחר למפקדה שלו, בכל אופן בכביש העפר. אני חממתי פה בבית הדין שהוא בא ומחר לאחד הקצינים שלו סיסלפן למפקדה שלי, וליועקי הסתיג מהבטוי ראיון, על מנת לקבוע פגישה אחר. זה איננו בהתאם לנוהל, כי יכול היה להכנס ישר אלי. מורד ההוא פנה לקצין המבצעים שלו, ובקש ממנו לקבוע פגישה, וקצין המבצעים לא אמר לז: שם מיד למפקדה. זה נראה לי מוזר במסכות האלה.

- ה. (מראה לעד מפה) מה המפה הזאת?
- ח. זאת מפת יפו חל-אביב בקנה מדה 1:100,000.
- המפה הוגשה וחומנה ח/20.

אלמ' חדמי: אמנתי. באדום את כפר קאסם, בכחול את ג'לג'וליה. ב-X כחול את המפקדה שלי וב-X אדום מפקדת המחסרה חל מלינקי. טענתי, האם הוא היה בסביבות ג'לג'וליה, וזאת הדרך למפקדה שלי. ייתכן ונעו הם יחידות. זאת דרך יפר אבל טובה קרוב להגיע אלי. ייתכן ונעו הם יחידות. זאת דרך יפר אבל טובה שבה עברו הקשרים שלי. אני אמרתי למה זה לא נראה לי, ייתכן שהמוריד אתו הסברים מדוע עשה כן. ההמניר 17-מחמר הגבול, הם נכו ניה.

המפה הזאת תוכנס לחיק הסודי של המוצגים. יס הג'א גילון:

- ה. הם סימון סודי של מיקום המפקדות.
- האם נפחו סודי קשר מיוחדים לגדוד מספר 2 של מחמר הגבול?
- ה. נעשה סודי אחד, מלבד קוי השלפון האזרחיים הסכפז אותם לצרם שלנו, אני לא יודע בדיוק מה היה הקשר שלהם, היה לנו קשר שלפוני ויחידת ג'יפ אחת עם קצין שלהם שהחזקנו אותו אצלנו במפקדה שלנו כל הזמן שהוא יהיה חולית הקשר האלחוטית היחיד לגבי היחידה שלו.
- הנה?

- ה. במקרה שהיתה פעילות על ידי האויב באותו לילה, באיזה צורה חשבתם הפעילות זו תתבטא?
- ח. לגבי התכנון באופן כללי, אנחנו מניחים כל הזמן וגם מכריזים על זאת הערבים, כחלב ראשון תמיד התחילו הם לסנן כוחות בלתי סדירים על מנת לחבש את הדרכים ומרכזי הכח ולמנוע התארגנות המלוואים. לא הנחנו שבמדה שתבוא תגובה צבאית באותו ערב היא תבוא קודם כל בצורת הפדאין שתהיה מוגברת בלילה זה.
- ט. את האפשרות הזאת, לפי הידיעות האלה, אתה מסרת לפקודיך בקבוצת הפקודות הסופית?
- י. נקודה זו לא הועלתה מחדש בקבוצת הפקודות הסופית היא היתה בתכנון ולא סונתה.
- יא. היא הוזכרה?
- יב. הנקודה הזאת של הפדאין הוזכרה, היתה גם פקודת מבצע מיוחדת לספול בסמירה על אוביקטים חיוניים מהפדאין.
- יג. מה היתה המסימה של מג"ב 2 לגבי הפדאיינים באותו לילה?
- יד. רק לגבי הפדאיינים. הספול בתקריות של פדאיינים בעורק כביש נתניה, בית ליד, כפר סבא, ברחובים האלו, אחר כך גם נתניה כל עורקי התחבורה, הקטרים ופגיפה היט לה לזהות בעורף, כדי שהצבא לא יצטרך להתעסק בזאת.
- יז. מה עם הסטח הסמוך לגבול?
- יח. הסטח של יד הגבול נמסר ליחידות הצבא והוצא מידי מסמר הגבול. היתה עוד מסימה שהיתה מכוונת גם כן נגד הפדאיינים והיא: מסילת הברזל אבל זאת הבטחה צמודה לאוביקט של הקטרים. נדמה לי, שהיתה גם חוליה שלהם נוקטת ברכבת אבל אני לא בקי בדברים האלה כדון העוצר סגב כן לא נכנסתי לפרטים.
- יט. אמרת בתשובה לשאלות סג"מ הווייג, שהידיעות יד עד נקודה אחת אתה זוכר את זה, הוא אמר אם יהיה צורך אני אוכל לשאול אותך.
- הסופס כהן: נקודה אחת היה הסקס בגזרה.

קיבל את תשובתו על מר עזרן).

עו"ד אורן: הטאלה שלי מופנה אל ביה הדין והיא זאת: האם מלינקי
באותו ערב נשכיכה הטעה 20.00 נע בהכדל מהרגיל ברנדר
בלתי מצויד במסליר קצר, ברובר מצויד בן כמסליר קטר?

המגן הקירה כו"ד אורן את העד דמי.

אכ"ד הלוי: יתנבדות לאלה? האלה כותרת ברשות בית המלכה.

אל"מ דמי: אכ"ד לחזור על האלה?

כו"ד אורן: האם ידוע לך מאיזה מקור זה? הוא באזהר ערב יצא מלינקי.
מהמסקדה שלו בדרך אליך במכונת האינונה מצוידה מבדיר

קיר אף על פי היה כן מצויד במכונת קלר?

ח. כפרם החל המלפף לא ידעתי אבל אז החל המלפף אני מעתי כל

כך הרכה דעות, וכין היחר את הדבר הזה.

ט. לאחר מכן הגיע אליך ידיעה כזאת?

ח. כחקובת המלכ

המגן בדלהיים שחוחות.

יזה יא' ✓
52-61

כ. האם בחדר המלחמה נוהל יומן מסה' או יומן אורוקיה?

ח. עד כמה שאני זוכר, במטה שלי נוהלו שני דברים: יומן מלחמה, נדמה לי

דבר בזה, ויומן של קצין מבצעים החורן.

ט. ואסתר יהיה להשיג את החומר הזה?

י. כמי שידוע לך, אינני חולל באופן קבוע על אותה חטיבה, ואינני יודע

מה יש ומה אין. אני מתאר לי שאם זה כחוב ויטנו, אסתר יהיה להשיגו.

הצבא מתחף פעולה בעניין.

כ. במקרה המבצע שיצאה לאותו לילה ה 29 באוקטובר, האם יש בסעיף כלשהו

או הדרכה כלל בנוגע לבעיה זו של ערביי הגבול?

ח. מסירה זו שיצאה ב 29 באוקטובר, המפרטת את הכוחות, אינני מהוכנע

אם זו הפקודה שיצאה לאחר קבוצת הפקודות א' לפניה. בכל אופן אני זוכר

פקודה עם תאריך ה 29 באוקטובר מעין הוראה מבצעים המסתמכת על פקודת

האב, והם מסמך הגבול אינו מוזכר לחלוטין.

ה. אינני מחיטט למחמר הגבול. אבל כאותה פקודת א' האתה מזכיר, האם יש

הדרכה או הנחיה או סעיף העוסק באותה בעיה של ערביי הגבול?

ח. עד כמה שאני זוכר - היום דבר לא. זו היא רק טבלה של פרוט הכוחות

המבצעים הסעות לחנוכה.

ט. אם העוצר צריך היה להיות מורד בשעה 6 בבקר לראשונה ב 30 באוקטובר,

מה צריך היה העוצר הזה לחת חוץ מהענין שהזכרת, הבטחת אנשי הכפרים?

י. אה, האמסרות להגות את המארבים ולסגור את המבואות בפני הכפרים.

כ. אני מבין שפרט לזה היתה הצבה של כוחות בקו.

ח. כן, בהחלט.

ט. האם היה קשר כלשהו בין הרצון למנוע השפית על מוצבים...

ח. רצון למנוע היה. אני צינתי שהאח העוצר היה המינימום באותו לי

מפני שאני יודע שחג יום
מפני שאני יודע שחג יום

בקיא במרחב סכו. קבלתי הוראה קהביא ליריעתו והבאתי לידועתו.

אמרת שבזמן מלחמה יש לך זכות כל מוטל צבאי?

לא מוטל, אלא מפקד. אני מחליט באזור הזה אם זו מלחמה אם זה

מצב קרבי, אני מחליט בזה. לא נחננו חוגי סמכויות סיפוטיות.

אני מפקד האזור ותיאורתי. ביזעה מלחמה באזור, ה- בפופי.

למפקד האזור באותה גזרה. אני לא בקיא בסוגיה המספטית.

יחכן ויש פה הבוטיב.

האם אחת מכיר פקודות רשמיות של צה"ל במטה הכללי או בפקוד

העליון, הנוגעות להוראות האלה כל הטלת עוצר?

לא בקיא בזה.

ההאלה האחרונה. האם מי שהוא צמר לך חיס לך סמכות להטיל

עוצר, לא היכולת, אלא הסמכות הממית החוקית. זה לא ספתא

אני אבוא וארצה להטיל עוצר, אבל האם יש סמכות חוקית

או סאתה חסבת חיס לך סמכות?

אני לא התעמקתי בחוגיה המט טית. אני קבלתי אסור מהאלוף

והוא נתן לי אסור. ראיתי באלוף את המפקד העליון של כל

הפקוד. קבלתי אסור, אם זה חוקי או לא חוקי אינני יודע.

והוא הגביל אותך?

הגביל אותי בסוגי הדיניות הכללית שלחשט, אבל לא בעניני

חוקה. אני מקוה שברור לך מה הייתה אגירת הדיוני. לא עסקנו

בסוגיה המספטית של הענין.

ירושלית, 9.4.57.

- 60 - 58 -

המסך חקירת העד אלוף/מ סדמי ע"י אב"ד ב. הלוי.

א. ענין כעת העוצר בשעה 5.00 . אחת אמרה שאלוף הפקוד אסר, לפי בקשתך או הצעתך, הטלת עוצר לילה. ואחר כך בשיחתך עם מלינקי אתה התייעצת אתו מחי למעשה מתחילה ההדיבה ואחרי ההתייעצות הזאת סיכמת אתו שהעוצר יתחיל בשעה 5.00. האם לא היה ברור לך באותו זמן, בזמן השיחה הזאת עם מלינקי שהיה 5.00 אינה אלא מזדחל על תחלת ההסיבה?

... יורד יורד ...

ה. אני דרשתי עוצר בהסיבה. מלינקי אמר שהיה 5.00, אמרתי, יהיה 5.00.

ה. האם אחת בעצמך לא ידעת מחי מתחיל הרוחך?
 ח. אני יודע שאני קבעתי תזוזת כוחות לא לפני 5.30.
 ט. אז אתה חטבת ודאי.

מחי א באמה היה למעשה חושך באותו ערב?
 עו"ד אורן: זה ברור אם השרות המטאורולוגי. יש על זה מסמך רשמי.

עו"ד חסיד: יש לי את המסמך.

המלוכס היבון: אולי נקח מסמך צבאי שהוא קובע.

עו"ד חסיד: השרות המטאורולוגי קובע.

(אחרי כן רשמה טוב)

- המסך חקירת עו"ד רוט לוח את העד פקר:
 כ. יריות מהיחידות שלך לא היו?
 ח. לא.
 ט. בכלל לא?
 ת. בכלל לא.

לעורכי דין סוויד וחמיד אין סאלות.

סא"ל דוד חוקר את העד סא"ל פקר.

- ס. אחת נשאלת אם הגדוד שלכם טפל בפדאינים, והתחז בה היתה? כן, אותם פדאינים העברו על יד המוצב. אחתשאלת את המח"ס, מה בקשר לאותן ערביי היעזוב את ביתו.
 ח. לא סאלתי.

עו"ד אורן: לא היתה סאלה כזאת, ואני מתנגד לסאלה.
סא"ל דוד: תברוי/טאל: האט היוותם צריכים לספל בפד אינים, והעד הסיב: רק במקרה שי עברו על המוצב. סאלתי היא: מה ביחס לערבי אחר, כי סאלתו של העד למח"ס בקבוצת הפקודות היתה: איך יבחינו בין ערביי אזרחים ומסתננים. האלתי היא מה זה א הקשר בין פדאין וערבי היעזוב את ביתו בכסר אפתן?

עו"ד אורן: אני חוש ב האין מקום לסאלה כזאת, ומתוך כך אני מתנגד לה.
עו"ד חמיד: אני חושב שסאלה זו צריכה להסאל בדלתיים פתוחות, כי היא נובעת מאללה שנסאלה בדלתיים פתוחות.

סא"ל דוד: אני אבקש לקרוא מה פרוטוקול את הקטע הניהון בחקירתו של עזרן.

(הקצרנית קוראת את הקטע הניהון).

אביד - ב. הלוי: מה היתה הסאלה?

סא"ל דוד: העד אמר שהוא רוצה להוסיף מה שהוא בקשר לפדאינים. האט יח לך מה להוסיף על מה שאמר בקשר לפדאינים?

מתנגד לסאלה.

בית הדין הציבורי המחוזי - ישיבה יד'
יחד חלום, 24.4.57.

- 90 -

מאז/רח

המשך חקירת הא"ל דוד את העד פקר:
במקרה זה, היה זה מתחם פלוגתי, וגם בנו אותו באותו לילה,
והבטיחו אותו על ידי חצאת מצרבים במרחק של 100-150 מטר
מהמתחם. זה ענין אותי רק בתחום זה ולא יותר.

(אחרי כן רשמה מג)

המזן חקירת מא"ל עקר ע"י מא"ל דו :

א. אמרת : אהה לא הייתם צריכים לעבור קו מסוים לפני החי יכה.
הנאלה מה המרחק בין אותו קו (מרחק בזמן) עד אותו קו
ההייתם צריכים להיערך?

ה. זה לקח 3 שעות.

שער נחקר ע"י בית המזן פס:

אב"ד ב. הלוי : אולי תסביר את המזן ימה לך ואת המרחק עוד פעם?

ה. אנסה לחזור לפני השקודה על מקדח החסימה המזן ומה מאבי ארין
לשע: קו הגובה $\frac{1}{2}$ על מנת למנוע פריצה פוחה אויב על ציר
חול כרב, זאת המזן ימה.

ה. אנזה קר היה למזן ימה לך עת המזן ימה לך מ"ר הגבול?

ה. לא היה כל קשר.

ה. באיזה מרחק הייתם מחידר ממזן הגבול?

ה. בהיכה 500 מטר מהמזן.

ה. מה הייתה בעיה הכריה הבודרים ?

ה. בזמן ימי הכיבוש עד גלות הארבעה בתיה בודרים ובכל ביה
גרה משפחה בודה. ברור שלא יעמידו זקיף על יד כל ביה.
עלול לקרות נערכי כלל נעון ידעה לצאה ולחור יוחר מוקדם
ועלול לעבור דרך המלח, הוא לא ידע /אנחנו היינו ע, אנחנו
כאנו כליה: את ערכי בודר הולך, אני לא יודע איך אפשר להבדיל
ביניהם לבין הפואיין.

ה. אמרת : איזה מקום לא נכלל בהיכה המזן.

ה. כאשר הקריאו את הנפריס /מ"ר הגבול /ומד ליהט לא כללו את
הכתוב הבודרים, עד כמה זכור לי גה או יפהו לא ~~9999~~ לכן /אלתי
אם יכופע הטוטר לגבי כל ביה בודר ועל זה ענה לייצג איין לו
כח אדם ואינו יכול להעמיד זקיף ליד כל ביה. /אלתי איין אני
אבדיל בין פידהין וערכי מקומי, אחד כך קבלתי את המזן וכה:
אלה ירחמו.

ה. למעשה, בגדרה לך, הודיע מ"ר להובי שהיה האלה /י נוצר?

ה. זה לא היה חפיקי ואבי לא הודיע.

ה. זה היה חפיקי /ל מ"ר?

המ"ר חקירת סא"ל סקר נ"י ביר המל פ"י:
המ"ר הלוי: הנחת יודיעו לרר כי הכתירה הכוזבית או שמכר על
הודעה בזאת?
ה. הוואיל ולא שמכתי לכן, אלרי אר המאלה. אחרי
ה ובה לא קלתי.

הגד בהקר נ"י ה וט: כהן?
ה. הנה אמרו יחד יכו להם?
ה. נדמה לי מליבקי אמר: בן יודיעו.
ה. ועל זה שמכתי?
ה. כן.

ה. נקמה בעצמית?
ה. לא נקמה יד ור נעדיה.
ה. לא חשתי בהחיה חקלה אחרי זה מ כבר בכונה לקו?
ה. אני אני יה לא בכונה.

ה. אני מרכוז ליחידה לרר, האם לא ח' ה' רהיה חקלם אולי לא
יודיעו לחיליה לרר יירו לר המל ביט?
ה. לא חלתי לזה.
אביד הלוי: האם החיליה לרר קבלו הוראות לה הנה בא במקרים מטוימי?
ה. החיליה לי קבלו הוראה לשהח בא. קבלו מקורות למחנה בא ענ.
מבטלות: על יריות רובה י לה יב, על זה מקלטיה י לכבוד במקלטים
וזאת שמכות מסקר השלוגה.
ה. לא מדובר על הבה בא. אלא על כתיחה בא.
ה. האם היה במארח היה בריר לועג את הנישמה, תיחה לו ר' ר' לשהח
בא אם לא נכנה לנישמה.

~~המ"ר חקירת סא"ל סקר נ"י ביר המל פ"י:~~

ה. לא ידוע, אחרת זה היה עובד גמ חלפה.

המ"ר חקירת סא"ל סקר נ"י ביר המל פ"י:

סא"ל רוד: אין: אלור.

סו"ד עזרן: (כבר ור ביר המל פ"י)

ה. בכבוד המקורות במשה שלר כנאד מאלה את המאלה

חקירת העד סא"ל הררי ע"י עו"ד עזרן.

עמ' 10
39-17

- ס. סא"ל הררי, אזכיר לך סאתמול התחלת לדבר על כתי נקודות הבקשה להשיב עליהן בדלתיים סגורות, אחת נוגעת להזדמנות קודמת בה נוכחו דרגים סניכ, אמרת שתסביר מה היה באותה הזדמנות.
- ה. מבצע הערכות בגבול המזרחי זה מבצע יזום לכל מקרה שתחולק עליו מבחינת המצב הבטחוני ומבוצעת כוחות הערכות בגבול. חלק מכוחות אלה הם כוחות מילואים. תוכנית הערכות קבועה וידועה ומדי פעם בפעם מכנסים כבה סינויים לאור סינויי גורמים. הפקודה או מרת חדר דרג מ"פ סותפים לסוד. כלומר, חייבים לדעת תפקידם, כדי להרויח זמן בזמן הערכות. מאחר שהיו סינויים בתוכנית הקבועה ומדי פעם בפעם מעדכנים אותם, זומנו הסותפים למוד - כלומר מפקדי הפלוגות ומפקדי הכוחות - לבנם בו יעודכנו בפרטי התוכנית. נוסף לזאת ניצל המח"ט את הזדמנות ונתן תיאור איך הוא רואה את תפקיד המ"פ והמ"ב בקרב. אני נחתי מספר הוראות מינהליות ועדכונים טכניים.
- ס. מתי זה התקיים?
- ה. את היום אני לא זוכר. זה היה כמה ימים אחרי מבצע קלקיליה, כי התרכזתי אותם לפי אופן הביצוע של מבצע קלקיליה.
- ס. נכון אם אומר שהזמנתו של קצינים בדרג מסוים נתונה לשקול דעתו של המפקד?
- ה. כן.
- ס. זאת אומרת, אם מפקד גדוד מוצא לנכון לפי יכולת דעתו להזמין בתדריך מסוים את הדרגים הנמוכים יותר ממ"פ, הוא רשאי לעשות זאת?
- ה. רחאי בהחלט.
- ס. אם נוכחים באותו תדריך דרגים נמוכים ממ"פ, נכון אם אומר שהאחריות ה"פ בתור מ"פ איננה סרה ממנו אלא נשאת עליו האחריות הקגילה המוסלת עליו בתור מ"פ בפונקציה זאת?
- ה. נכון, האחרים בקבוצת הפקודות לא מסתפקים אלא רק סומעים.
- ס. בקשר לענין שני, אמרת שתלחח את רב-סרן מאיר למפקדה של מלינקי ב-5.30 כי "הכוחות שלנו כבר נעים".

ת הדין הצבאי המסודר - ישיבה סוף
ירושלים, 25.4.67.

- 18 -

גמר
חקירת העד סא"ל הררי ע"י עו"ד עזרן.

יתחילו לנוע.

ס. אלתו היא אם נכון שבמסגרת הערכות החסיבה בגזרה ההיא, צריכה
היתה ההערכות להתחיל בערך מ-5.30 - 6.00.

ח. לא, ההערכות היתה צריכה להתחיל עם חסיבה.

ס. אתה זוכר שחסיבה התחילה סם כבר ב-25.30?

ת. כן.

חקירת סא"ל הררי ע"י עו"ד אורן.

ס. אמרת כי סעה סמג"ד מחלים על דעת עצמו להזמין לקבוצת פקודות דר
נמוכים ממ"פ, הממ"מ סומעים. זאת הוא חייב לומר להם?

ת. לא. זה הנוהל בצבא. אם הם לא מפקדי כוחות, אסור להם להסתתף.
זה הנוהל בצה"ל?

ס. זה הנוהל בצה"ל ובכל צבא בקבוצת הפקודות מדרגים המפקדים אשר
זמנו, וקציני המטה שלהם או הקצינים המקצועיים שלהם, וכן מן
כוחות בלי קשר לדרגתם או תפקידם, במבצע יש לכוחות משימה צבאית

אם כן, כי בקבוצת פקודות גרדיו
אם ממ"ר רוצה לשאול סאלה לא יתנו לו, יהיו נוכחים תסעה עד עזרה בעלי זכות דיבור, ואם יוסיפו את כ

המ"מים, זה לא יגמר עד גמר המבצע.

ח. זה הנוהל בצבא סהם רק סומעים?

ת. זה הנוהל בצה"ל סהם רק סומעים, במידה שהוזמנו.

ס. האם אתה יודע כיצד הנוהל במסמר הגבול?

ח. לא.

ס. האם יש דעה קיימת האומרת כי בזמן שבקבוצת פקודות מוזמנים ב
דרגות מ"פ ומ"מ, הרי למעשה השפעת המ"פ על המ"מ מאופסת, מהו
סמכו את הדרגים ישר מן הדרג הגבוה יותר ועל ידי כך נמנע מה

דרג ההסבר של מ"פ למ"מ?

בית הדין הצבאי המפוזר - יריבה סו
ירושלים 25.4.57

19 - 20 -

שוב דח

המסך חקירת העד סא"ל הררי ע"ד עו"ד אורן.

ת. זה צבא דמוקרטי וכל אחד יכול לחשוב מה שהוא רוצה. אני חושב
הזה לא מנסה את המ"פ. זה תלוי בדמותו ובאישיותו של המ"פ -
מה שיהיה לו להוסיף על מה שאמר המג"ד. בקבוצת פקודות גדודית,
למשל, יקצר המג"ד בדבריו. הוא יתן מסימות, יצוין הכוחות, יפרט
אולי את כוונתו, את אצא הניואסים והמדיניות, אך לא יפרט כל
מחלקה מצריכה לעשות פעולת חסימה או איגוף. אחר כך צריכה להיות
קבוצת פקודות או תדריך פלוגתי וסם ית' למ"פ מה להגיד.

ס. אבל אם אין קבוצת פקודות או תדריך פלוגתי, אאאאא קבוצת הפקודות

לא מלאה תפקידה?

ת. לא תכול להיות לא יהיה. לא תהיה פלוגה אחר לא יגידו לה לאן
ללכת.

ס. אך על פי האותו מ"מ היה בקבוצת הפקודות הקודמת?

ת. כן.

ה. על הנוהל במסמר הגבול אינך יודע גב במקרה זה?

ת. לא.

(אחרי כן רשמה מא)

המסך חקירת העד סא'ל הררי ע'י עו'ד אורן

- ס. האם אתה יודע מהי מידת האימון הבטחוני שניתנה בחוסבי כפר.
- ח. קאסס סמוך ל 29 באוקטובר, מה ציפו ומה חססו מפניהם?
- ח. אני יכול לומר למה אני חשתי. לדעתי ההערכות לגבול בסעות היום לפני התוסבים הערבים, מבחינת התוסבים הערבים זה היה אנדוקפס. ביום יכלו לראות את מספר האנשים הנערכים. כדי להגיע למוצבים צריך היה לעבור את הכפר, ואם זה היה נעשה לאור היום, יכלו לראות איזו עוצמת כוח נערך בכפר קאסס. וכעבור מספר סעות הדבר יכול היה להיות מועבר לעבר החני של הגבול.
- ס. אף על פי שהם תוסבי ישראל?
- ח. אף על פי שהם תוסבי ישראל.
- ס. כלומר, לא בטחו בהם ולא סמכו עליהם?
- ח. אני איסית לא סמכתי עליהם.
- ס. באיזו מידה העבדת ידיעה זו לפיקודיך? לא עכית מזה סוד?
- ח. לא.
- ס. ידוע לך שהיתה חנועת מסתננים מהכפר אל הכפר, לפני ה 29 באוקטובר ומיד לאחריו, ב 30 באוקטובר.
- ח. אם נדריך, לא היתה חנועת מסתננים מהכפר אל הכפר, אלה מהכפר לעבר הסני של הגבול, ומהעבר הסני של הגבול דרך הכפר.
- ס. וזה היה מסוכן מאוד לכוחות הבטחון שלנו?
- ח. בהחלט.
- ס. חלק מהפעולות, על כל פניה סיורים מוקדמים הקסורים במיקום יחידות הסיוע ויחידות העזר, היו צריכים להתבצר ביום לפני סיבואר לשם היחידות. נכון?
- ח. לא.
- ס. אינך יודע שהיה סיור לפנות ערב עם אור?
- ח. כן. אבל לא למסרה זו.
- ס. לאיזו מסרה?
- ח. למסרה פתיחת אס.

המס' חקירה העד סא' הררי ע"י עו' 4 אורן.

גם זה היה מסוכן מבחינה בטחונית?

לא, כד' יוסטס קבוצה קצינים, חמשה קצינים, ומסתכלת על הסעה, וזה לא דבר בלתי רגיל. סתבוא קבוצה קצינים למקום.

בזמן סידעה, טביצות העוצר עם הוטל על מלינקי ויחידת מסמר הגבול, למה אחת בסגן המת'ס וכמפקד במקום — בהעדרו של המת'ס — ציפית'ס הכפר יהיה ללא נפש חיה ברחובות בזמן התחלת ההסעה, כאשר הפוחות יערכו?

כאשר הכוחות יערכו ציפית'ס שתוסבי הכפר יהיו בבתיהם, וזהם לא יראו.

אך אחד מהם, ללא יוצא מן הכלל?

ללא יוצא מן הכלל. עוצר הוא עוצר.

ככה הבריכות, וכך זה היה נחוץ לך?

לי היה נחוץ יותר, סיעזבו את הכפר.

זאת אומרת, בכדי למנוע כל סכנה או צל של סכנה?

לא, אני חבנתי את ההערכות החקטיות, ולדעתי בכדי להעריך טוב

צריך היה להחזיק בחלק מבתי הכפר, וזאת אי אפשר לעשות כאשר

המספחות יוסבות סם. לדעתי צריך היה לפנות חלק מהכפר כדי שהכות

יוכל להעריך על א' תורו טופוגרפי מתאים. אבל לא קיבלו את

דעתי.

וגם מדעה זו לא עסיח סוד?

לא.

ולא היתה טבע הצופן?

לא, לא היתה טבע רצון.

סא' ל דוד חוסר את העד הררי

מת' צריכים היו הכוחות להגיע לכפר קאס?

כל הכוחות צריכים היו להתחיל להעריך עם חסכה. המרחק ממקום הכנוס עד מקום ההערכות היה סונה, היו לנו תקלות באופו לילה,

לכאורה היה צריך להיות יותר מזה, לא דיכס בזמן, והיינו

המסך הקירח העד הררי ע"י סא"ל דוד.

צריכים להעביר כוחות אחרי כוחות, ולא כפי סתובנן, במקביל.
כך שהכוח סצריך היה לנוע לכפר קאסס, במקום להתחיל לנוע עם
הסכה, יצא רק בחצות.

אבל בהנחה, שהכוח היה צריך לנוע לפי ההכנות, מתי היה צריך להגיע
למקום?

אני חושב שסעה וחצי אחרי ההסכה הכוחות היו צריכים להיות סס.

האם מספר הגבול ידע על כך?

כן.

אב"ד הלוי חוקר את העד הררי

על מה ידע מספר הגבול?

סאנו נערכים אחרי ההסכה.

האם מספר הגבול ידע שזה יקח סעה וחצי?

אאמקום הכי נוס עד המקום?

האם מספר הגבול היה להיות מוכן מההסכה?

כן, מהחסיבה, כי כפי שאמרתי, המרחב הוא גדול מאד והתכנית היתה

סבלם יגיעו במקביל.

הסאלה היא, האם מספר הגבול ידע פרטים מתי הכוחות הראסונים יגיעו

אנ לא?

הוא לא ידע, מההסכה היה צריך להיות מוכן לקבלת הכוחות סלנו.

הסנפס די בון חוקר את העד הררי

מספר בבקשה את חלוקת התפקידים בין המח"ס, בינך ובין קצין האגס,

בעקבות לגבי המכוניות הסונות, ובמיוחד חציין דברים שהיו אצלכם

נא גם מקובלים במסגרת אחרים.

כל המכוניות נמצאות בידי המפקד, הוא רשאי להעביר חלק מהמכוניות

באופן קבוע או מדי פעם, לאחד מקציני המטה חלו. על חלוקת התפקידים

המסך חקירת הער פא'ל הררי ע'י הסופט דיבון.

בינו וביני בסלב זה קסה היה לדבר, מאחר שהוא הגיע לחסיבה
יומים וחצי לפני כן. ואחרי שהוא הגיע תפקידו היה גיוס והערכות
והוא עסק בעיקר בתכנון הדברים לאחר ההערכות.
המבצע התחלק לסני חלקים: החלק היזום שתוכנן לפני שבא המ'ס,
ובו אני הייתי בקי וסוכס סבו אני אמפל, והחלק - הסני - החלק
הבלתי יזום, וסוכס שהוא יטפל בו. אין זאת אומרת שהוא לא התערב
בחלק סני ואני לא התערבתי בחלק סלו.

קצין האגס היה עוצר סל אצ סנינו. תפקידו העיקרי היה
לתאם את עבודה קצני המטה, אגס, אפסניות וסליחות; להגיס למפקד
דברים מסוכמים זמתיאמים ולהעביר הוראות, על מנת סכל אחד ידע
לעסות את חלקו באופן מקביל. אחת סאלת על משהו יוצא דופן?
ס. מהדברים שהסברת יס משהו יוצא דופן.

ח. זה לא יוצא דופן. זה נגרם מתוצאה מכך שהמפקד בא יומיים לפני
המבצע, והמבצע תוכנן לפני כן והוא תוכנן על ידי. את פרסיו
לא ידע המפקד. הוא הספיק ללמוד אותם. אבל בגיוס; למשל, הוא
לא רצה לעסוק, אלא במה סיקרה לאחר ההערכות, דבר סגס אני לא
ידעתי, כי הוא קסור בגורמים מהצד הסני.

ס. האם בחלוקה זו סל היזום בידך, והצפוי בידו סל סדמי -
האם היתה חלוקה גם האחריות? כלומר, אחת היתה אחראי לביצוע
החלק היזום, ולעתיד יהיה אחראי סדמי, או שהאחריות היתה כוללת
עליו?

ח. האחריות היתה כוללת עליו, פרט לסלב הגיוס. כאשר הוא רק הגיע
והתחיל הגיוס, הוא לא יכול היה לעסוק בו, כי כבר היו לו
משימות צפויות שהוטל עליו לתכנן. הוא אמר: אני לא אתערב בגיוס
כי זה עניינך. אבל מכאן ואילך האחריות היתה כוללת סל המפקד.
הוא לא ניסה לסחרר את עצמו מאחריות, אם כי חלוקת העבודה היתה
כפי שאמרת.

ס. אני רוצה לסחרר את מדינת סל דאמרת 19/9. מדין ממדת יד רעיונית?

מס' הקירח העד סא'ל הרר' ע'י הסופט דיבון.

ה... לדעתה זה טיוטה של תכנית.

ס... טיוטת תכנית של מי?

ה... של מסמך הגבול.

ס... פה כתוב "פקודת פטילוח מג' ב 2 בליל ה 29 באוקטובר". זו כבר אינה תכנית.

ה... היא תכנית כל עוד קצין אגס לא אישר אותה. אינני יודע איך הוא קורא לזה תוכנית או פקודה. אני יודע שהוא צריך להגיש תכנית. אם הוא הבוא את התכנית בסגנון של פקודה, כדי להרויח זמן, הרי זה ענינו.

ס... האם אינך חושב שזו בכלל היתה טיוטה של המטה שלך?

ה... לא, אין לי צל של ספק בכך. אני יודע במקרה את ההיסטוריה של הניר הזה לפני כן. כאשר נאמר לי שהם צריכים להגיש תכנית לקצין האגס, וקצין האגס נכנס עם העניין, אחת הסיבות שלא קראתי אותה כולה היא, סמיר אמר...

עו'ד אורן: מי אמר כך?

ה... קצין אגס.

עו'ד אורן: זו עדות שניה ואני מתנגד להסמעתה. הוא מספר על מה שאמר לו קצין האגס.

אב'ד הלוי: מה שאמר לו תוך כדי מעשה.

ה... בזמן שקצין האגס נכנס אלי, אמר לי סאח הסופס הזה מצא על ש לחנו.

בא אליו קצין מסמך הגבול להגיש את התכנית, והוא ביקש להמחין.

כאשר הוא יצא, קצין מסמך הגבול לא היה, ובמקרה מצא על שולחני את

התכנית. עיין בש וראה את אי חיאום, ובא לסאול איך להאם בי נינו

ובין מסמך הגבול מכאן לא רסום ביומן מתי הוגשה התכנית, והיא

לא הוגשה לחדר המלחמה, אלא הוסארה על שולחנו של קצין האגס, וקצין

מסמך הגבול לא חיכה לקבל אישור של קצין האגס, אלא הסאיר את הניר

והלך.

עו'ד אורן: אין התנגדות.

המשך חקירת סא"ל הררי ע"י בית המשפט.

השופט דילבון: סיפרת קודם על שעה שבא מפקד החטיבה אחרי הסיוור

שלו, בערך ב-20.30 אהה עדכנת אותו ממה שהיה?

ה. כן.

ש. האם מפקד החטיבה עדכן אותך גם כן לגבי דבר שהוא סיכם שלא

בנוכחותך?

ה. הוא אמר לי כמה מלים מה שהיה בסיוור ויצאתי את המפקדה לסיוור.

האם

ש. מפקד החטיבה אמר לך מה הוא סיכם עם מליניקי?

ה. הוא לא אמר לי מה סיכם עם מליניקי רק את המשימות שהוא הטיל על מליניקי.

ש. האם הוא הזכיר לך את העניין של ת/19, איך הוא הזכיר את התעודה הזאת מה זה צריך להיות?

ה. לא דבר על תעודה. בהזדמנות הראשונה אמר שאת שלוש המשימות

הטלנו על מליניקי ואת זאת אמר לפני התחלת קבוצת הפקודות.

בגמר קבוצת הפקודות כאשר ישבת עם מספר אנשים שטאלו אותי

שאלות, אז נגש ובקש שליחה ואמר לי: אני עוזב את המפקדה

אני רוצה שחדע שהטלתי על מסמר הגבול סיגיש את תכניתו לאשור

קצין האגם. הוא רצה שהקצין הבכיר ידע איזה פקודה נחן למסמר

הגבול.

ש. למה לא יצאה מכת פקודה על בצוע העוצר?

ה. אנחנו הוצאנו פקודה מבצע יזומה. באותו בוקר (29.10) פקודת

מבצע שניה שכללה את החקונים מצדנו לפקודה הבסיסית ועניין

המשימות של מסמר הגבול הטלנו רק בקבוצת פקודות פקודת

באותו בוקר. לי נודע על כך בצהריים. אז כבר לא היה זמן להוציא

פקודת מבצע ולא היה צורך, כי זה היה חלק קטן מאד מהמשימה.

ההוראות למסמר הגבול נמסרו ממפקד החטיבה אישית ולא בכל הפורום.

זה נאמר בעל פה בקבוצת פקודות שניה. הוא הגיע אחרי שעה 1

ואמר: אנחנו קבלנו משימות נוספות אני מחליט להטילם על מסמר

הגבול הם היו הכוחות שהתאימו למשימה אבל כל זה היה אחרי

ההוראות שנחננו בכחב.

ש. אינך עונה על השאלה, בשעה 1 ישבתם, מפקד החטיבה קבל את הפקודה

מתי?

ה. לפני הצהריים.

ש. הוא אמר לך - בצהריים למה לא יצאה פקודה עוצר לגדוד מסמר

הגבול בכחב?

ה. אני חושב שבגלל זה שהוא קבל את הפקודה אישית ממפקד החטיבה.

המשך חקירת העד הררי ע"י בית המשפט.

ה. לקצין תורן חדר המלחמה או לקצין המבצעים: נתתי פקודות כאלה למסמר הגבול, הוציא אותם בכחב.

ו. האם לא היה נוהג נכון לקרוא לקצין האגם או לך ולומר: נתתי הוראות כאלה, הוציאו פקודה למסמר הגבול.

ז. לא לי, ראש המטה לא מוציא את הפקודות בכחב אלא לקצין המבצעים להטיל עליו או לקרוא למישהוא מקציני המטה.

ו. להגיד: נתתי פקודות, תחתו כיסוי בכחב, אני מחכוון לא לכסוי

מבחינה משפטית אלא מבחינת הרפונס, שכל אחד ואחד יקבל את

הידיעה.

ט. האם עסקת בתאימים עם גורמים בגסטו, מחוץ למסגרת החטיבה?

ת. השאלה לא מובנת.

ז. האם היו כוחות נוספים בסטט שלבביהם היו פקודות האום ואם אתה עסקת בהם?

ת. כל המרחב היה תחת פקודת החטיבה, הכוחות הצבאיים של המרחב, ואותם תיאמתי.

ט. לגביל בצוע העוצר האם היה לך קשר עם הממסל הצבאי?

ת. לי לא. חלק מן הממסל היה תחת פקודת החטיבה. אם זכרוני אינו מטעה אותי, היה למפקד הממסל קשר ישיר עם מפקד החטיבה.

ט. למה חפשתם באופן מיוחד את מלינקי, האם זאת הסיטה בצה"ל,

שמוכרחים לקבל דווח רק מהמפקד?

ת. לא. כאשר דרשתי פרוט על הדו"ח מהמטה, הם לא יכלו לומר לי אבל אמרו לי שמלינקי במקום, אז היה ברור לי: א' שמה שנעשה זה בפקודו של המג"ד; ב' אם אני רוצה אינפורמציה - רק ממנו, כי הוא במקום. לו היו אומרים לי שמלינקי נמצא בחופשה ופרובר במקום - אז הייתי מחקש עם פרובר. הקשר עם המטה היה בכפר סבא.

ט. צריך היית להודיע להם: אני רוצה תוך שעה לדעת דו"ח, מה קרה?

ת. אני דרשתי את זה בפחות משעה. דרשתי כל הזמן שאני רוצה פרוט.

ז. צינתי לדעת לא רק מהם אלא גם מהיחידות האחוזות שלא דווחו.

ז. לא ראשון ביומן מפני שלא היו תשובות. אני אישית זשבתי

לחפש את החקירה אחרת להקשר אחר, אבל

המשך חקירת העד הררי, ע"י בית המשפט.

הוא לא הצליח.

ד. לא היה צורך במיוחד במלינקי בסביל לקבל דיווח?

ת. לא.

ס. אמרת קודם שהסתכננות בין הכפרים לעבר הגבול וחזרה זה היה

דבר מסוכן מאד לכוחות שלנו, אמרת את זה בחשובה לאחד מעורכי

הדין, מה פרוש "מסוכן מאד"?

ח. אם אמרתי "מסוכן מאד" אני רוצה לחקן את עצמי, זה היה מפריע

מאד להערכות כי להעריך עם כוחות רבים בשטח רחב מאד ובאותו זמן

להתנגש עם חוליות פדאין ולהכנס אתם בקרב, זה היה מפריע מאד.

לא היה מסוכן מאד מכיוון שעבור צבא שנערך נגד הצבא הירדני

זה לא מסוכן.

העד הררי נחקר ע"י השופט כהן.

ח. אמרת שלא היית שבע רצון, שלא קבלו הצעתך לפנות חלק מהכפרים

ולא עשית מזה סוד, האם כל חייל בחטיבה ידע את זה שאתה אינך

שבע רצון?

ת. לדעתי חייבים היו לעשות כך, לא קבלו את דעתי אז לא קבלו

ואני חייב לעשות איך שפקדו עלי, לא העברתי את זה

כלפי מטה.

ס. האם פרסמת כלפי מטה שאינך סומך על החשבים הערביים של

הכפרים האלה?

ת. אני לא יודע אם פרסמתי, אני הבעתי את דעתי בקבוצה פקודות

או בהדיווח או בישיבת חכנוץ. הבעתי דעתי כמו שכל אחד ואחד

מהמגדים עשה. המגדים ידעו שלדעתי צריך לפנות את כפר קאסם

בשהפקוד לא הסכים. הם לא ידעו את דעתי על הוראות הפקוד.

אותו דבר ביחס לדעתי או דעת אחרים על הענין הבטחוני ביחס

ליטובי המיעוטים במרחב. כל אחד יכול להביע את דעתו, אני

מניח שהבעתי את דעתי מה שנוגע לעוצר וכל השליטה האחרת של

הבטחה הצד הבטחוני.

ס. ביחס לח/19 אני מבין שמפקד החטיבה הטיל על מלינקי לערוך

את התכנית והוא מסר לך סמלינקי יערוך את התכנית ויגיש

המסך חקירה העד הררי ע"י הסופט כהן

בתכנית אלא אמר לו: חערך אותה לפי מה שדובר בינינו.
אילו במקום לקצין האגם היתה מגיעה הטיטה לידך לאסור,
והיה כתוב בה: המשימה: עוצר בכפרי המיעוטים באזור הספר.
הטיטה: הכרזה ב-16.30 תוקף העוצר 17.00 עד 06.00, זה הכל,
האם היית מאסר תכנית כזאת?

ת. כן.

ס. אתה יודע מה יד עוד פה שלא יורסה אף חושב לעזוב את ביתו
בשעת העוצר עש יעזוב יורה לא יהיו מעצרים, כאשר הקטע
הזה מוסמט היית מאסר את התכנית?

ת. אני חושב שכן.

ו. איך חסרים הפרטים האלה?

ת. כאשר דובר על תכנית משמ הגבול, לא חשבתי על טיט בצוע
העוצר. זה ענין מסטרי, פנימי, והוא יכול לעסוק כך או
אחרת. אינני מומחה בעניני מסטרה איך לעסוק עוצר. מה
שבתכנית, שהמח"ט אמר לקצין האגם ישירות זה לא טיט העוצר,
אלא באיזה מקומות ובאיזה כוחות משמר הגבול תופס, כי זה
קטור לנו מבחינת תאום עם כוחותינו. אסור התכנית לגבי היה
כדי לאסר אם משמר הגבול עושה או לא עושה יוצר. כמה כוחות
משמר הגבול מכניס בכדי להבטיח רכבת. כשאני קורא את הפקודה
הזאת, אני חושב שבטוי כזה כמו כל העודב את ביתו יורה אינו
מתכוון לאנשים התנזרים לביתם אלא לאנשים שעזבו את ביתם
לאחר הכרזה העוצר. היות וזה מבצע מלחמה, אינני חושב שהפקודה
חמורה ביותר.

ס. אני מעניין לקבל הדרכה מה אתה היית צריך לכלול בסעיף הטיטה?

ת. מבחינת העוצר הייתי מסתפק במלים ספורות בהתחלה, הייתי רואה

את העוצר כענין מסטרי גרידא אלא אם זה היה מוטל על אחד
מכוחותינו, שאינם יודעים איך מטילים עוצר. הייתי רוצה
לבדוק אז בדיוק מה הם עושים כדי לשמור על העוצר. מאחר שזה
הוטל על כח שמומחה בענינים אלה, לא הייתי צריך לפרט כי
המסטרה עוסקת בזה יומיום, על כל פנים לא בפעם הראשונה
שהם מטילים עוצר.

המסך חקירת העד סא"ל הררי

החופס כהן: יש לי עוד טאלה ביחס לזה. נתת הוראה לקצין האג"ם

סיצא לחאם.

ת. כן.

ס. אני מבין שהוא היה קצין דרום במפקדה, ובכל זאת נתת לו הוראה לצאת מיד למקום ולחאם, כנראה שזה היה משהו דחוף, אני לא מבין את הדחיפות לאור העדות שהבצוע לא היה יכול להכנס לחקופת אלצ' לאחר אסור התכנית. אם כך, היית יכול להיות בטוח שלא יהיה בצע אף עד ולא חאוסר התכנית. בכלל לא ברור מתי יתחילו לבצע. פעם אמרת כך, ופעם כך. אמרת שהם היו יכולים לבצע מיד אחרי קבלת ההוראה בע"פ ובכלל הוראה בכתב לא הייתה דרושה.

פרס

ה. אמרתי שהם יכולים להתחיל לבצע אף להשלח העוצר עד לרגע סגוריה להב מה המסימה שלהם לחלק את הכוחות לכפרים, לסלוח אותם לפרים, להוריע על העוצר אבל לא לסגור את המקום.

ס. איך הוא צריך לדעת איזה חלק לבצע? זה טאלה של הגיון או טאלה של נוהל צבאי?

ת. זה גם טאלה של נוהל צבאי. למשל את גדר מסוים נערך לקרב, ברגע שהכוחות מתחילים לנוע, הכוח צריך לחכות כחמישים ק"מ באיזה טח כנוס עד שכל הפקודות יואשרו. הוא מתכוון להתחלת הפעולה והדבר מותנה באוקיי האחרון. זה לא אפס אחת סקרה עד היום. נסלחט ומחכים עד שבא האסור. לא צריך לסכות עם הערכות הכוחות עד שבא האסור לבצוע. זה נוהל די מקובל: סוככים אותם במקום ומחכים להוראה.

ס. אני מבין מתוך כך שהחלק העקריאל הוא כוחות ומסימות, מכיון שזה בנוגע להערכות וסחם יכולים לבצע בלי אסור. ה. כניח לכן הדבר הצדדי הנקרא השלח העוצר, את זה לא יוכלו להתחיל.

ת. לזה לא הייתה סכנה. הייתה סכנה סילכו למקומות לא ידועים וזה שהכוחות יראו. היה צורך לוודא, אישית, מסמך הגבול צמא, במרה ולא ידועים את זה.

המסך קצירתו של סא"ל הררי ע"י השופט כהן

ה. (המסך) לקצין אג"ם, אבל היו לי מספר קצינים, כי זה היה

סעה קר יטית של כל המבצע. בענין זה של האוט עם מסמר הגבול

היה עסק מכוער כי עלולים היו להיות החלפות אם בינינו בין

מסמר הגבול. נוסף על כך ידעו שהענין הוסל על מסמר הגבול ומצד

סני ידעתי שקצין אג"ם ידע את הענינים לכן שלחתי אותו להסביר

אותם, ביחוד שהמרחק היה 5 דקות נסיעה.

ס. אני רוצה להסיק מזה ולהעמיד אותי על כך אם אני טועה, אתה

צפית שהם כבר יטלחו, לכן שלחת את קצין האג"ם.

ה. אני צפיתי שהם כבר במקומות שלהם.

ס. זה קסור לס אלה, שהיא האם הט יכולים לבצע את החלק הזה של

התכנית?

ה. הם יכולים להעריך. בסעה 3.00 שלחתי קצין למסמר הגבול.

למסמר מסמר הגבול היתה שליטה על הכוחות שלהם. עם קצין האג"ם

גמרנו ועם המסמר סאנחנו מסכימים לא לעבור ע"י קלקוליה כך סיהיה

האום וסלא תהיינה התנגשויות בינם לכינינו.

ס. האם רסוט ביומן המלחמה מתם חזר אל"ם סדמי למפקדה?

ה. לא רוסמים תנועה קצינים ביומן.

ה. ד"ר ב. הלוי: מה אמר לך מפקד החטיבה, האם הוא אמר לך בפירוס

סעצם השלח העוצר צריכה כחכות לאיסור קצין האג"ם?

ה. לא. הכנית מסמר הגבול צריכה להיות מוגשת לאיסור קצין האג"ם

והבנתי שכונתו לא הייתה בצוע עוצר אלא מקומות עוצמת הבוחות

סיסלחו למקומות ולא איך יבצעו את העוצר.

ס. את הבנת כך שלא היטת העוצר צריכה להיות מוגשת לקצין האג"ם,

אז לא יכולת לחשוב שהשלח עוצר חלויה באיזה איסור כזה.

ה. זמן השלח העוצר חלוי בפקודה שהוא קבל.

ס. ולא ידעת שקבל פקודה להסיר את העוצר ב-5.00?

ה. זה ידעתי מזה ב-5.00.

ס. לא יכולת לחשוב שאם בהעה 5 לא ינתן עוד איזה איסור נוסף על

קצין האג"ם לא יסילז למעשה עוצר?

ה. לא חסיתי מזה.

יבנה

המסך חקירת העד סא"ל הררי ע"אב"ד הלוי

ט. חשבת סבהה 5 יסילו עוצר בלי לחכות לאסור נוסף?

ח. לא זה עמקתי בזה.

ט. פה יצא כאילו לא ברור בעדותך שכן .

ת. הם קבלו די הוראות ופקודות. אני לא חושב שמלינקי צריך להגיש

את סיסת בצוע העוצר. אני לא חושב את עצמי למומחה בסיסות בצוע

אל עוצר עד כדי כך, סלחת הוראות לקצין מסתרה. אני יכול לתת

פקודה איך להבטיח רכבת.

ט. במלים אחרות, עצם הסלחת העוצר ובצועו בשעה 5 בשביל זה היה

מספיק להחרוך שקבל מלינקי מהמפקד שלך?

ח. לדעתי כן.

ט. ואחרי אמרת עוד, וזה עוד לא ברור, סקבוצה הפקודות בשעה

3.15 היה קבוצה פקודות שניה, וזאת הייתה רק קבוצה פקודות

מסכמת. אולי הסביר מהי הראשונה, אם הייתה שניה?

ח. עבודה משה של צבא בדרך כלל מחייבת סתי קבוצות פקודות, זה

לא מוכרח להיות, אבל בדרך כלל הן שתיים. ההבדל בין הסנים

הוא סבראסונה המפקד מוסר על המסימה, ובסניה מפקדים אחרים

מוסרים את חפיקים לאסור. אבל בסתי קבוצות הפקודות המפקד

מדבר ומחליף אנפורמציה. הראשונה נקראת מפני שהמפקדים בפעם

הראשונה טומעים על המסימה שהוטלה ואם תכנית המפקד, ולאור

זה הם מתכננים את חלקם במבצע. עכסיו יוצאים מפקדי הגדודים

עם האינפורמציה הזאת ומתכננים את באצאלא הפעולות, כל אחד

של הגדוד שלו. בקבוצה הפקודות הסניה הם מופיעים בפני הפורום

ומציגים את התכנית שלהם לאור התכנית הכללית של החטיבה. כאן

המפקד מתקן, מאשר, מתאם דברים קטנים, זנכות נקשרים ותכנית

החטיבה גמורה וכל הפורום יוצא לבצוע. אולי זה אומר שבבצוע

מסובך, שלא יהיו בין הראשונה והאחרונה סניה, שליסית ורביעית.

ט. זה באופן כללי, עכסיו פה לאיזה מובן של קבוצה הפקודות הזאת

של שעה 3.15, באיזה מובן אתה קורא להנשניה או מסכמת?

מה קרה פה?

המשך חקירת העד סא"ל הררי ע"י אב"ד הקור

ת. הבטוי הזה לא מדויק, כי לפני זה קדמו לה קבוצות פקודות אחרות.
 ס. הבטוי המדויק זה "סופית". אמרת שבקבוצת הפקודות הזאת אין
 נכנסים לחסרך על כל פרט ופרט.

ת. אין נכנסים?

ס. כך אמרת

ת. לא לגמרי כך. את יש למפקד מה להוסיף, הוא מוסיף.

ס. בקבוצת הפקודות הזאת?

ת. הם תדרכו מפקדים. המפקד תדרך אותם ביחס להתנהגות לתוסכים
 הערביים, בענין העוצר בפרוס תדרך אותם "אתם אל תתעסקו זה
 ענין מסטרי, והיחס צריך להיות כמו אל תוסכי המדינה".

ת. האם הוא נכנס לפרטים, מה על מסמר הגבול לעסות?

ת. (התשובה לא ברורה)

ס. זה היה מפקד של כת אחד. האם הוא לא נכנס לפרטים עם מפקד כל כך
 וכך?

ת. את היה לו איזה שהוא ספק אז נכנס. הוא לא תדרך איסית יל סיסת

בצוע. את מלינקי הוא כן תדרך. ואצל הסאר כל גדוד הציג את

הכניחו ופרט לש נוייט קסניט הוא אמר "אני כמ וט פלוגה זו

אסים פלוגה זו ואז עלול היה מפקד להגיד לא או כן.

ס. הוא תדרך את מלינקי איסית סעה לפני כן?

ת. נכון.

ס. מדוע?

ת. כי זה היה מחימה חרסה. המסימה הוטלה רק בצהריים ורק הוא תדרך

את מלינקי. אחר-הצהריים מפקדי הכוחות היו צריכים להציג את

התכניות כי זה לא תכנית מבצעת.

להאלות אב'ד

- האם נהוג שמפקד החטיבה מתדרך איש ת אחד המגדים בלי ברכות?
האחרים, באופן מיוחד אישית?
- כן. כהחלט, בין שיה או ארבע הגדודים, יכול להיות לאחד הגדודים מסימה כה חסובה שבהצלחתה מותנית הצלחת יתר הגדודים, הגדוד הפורץ הגדוד החוסם. במקרה זה מפקד החטיבה יקח אותו מפקד גדוד ויתן לו "ציונות". והדרוך ויסביר לו סבירו חלוי הכל. זה נוסח שיה כזן שלא עושים בפני יתר המגדים כאשר מסיפים קצת ציונות על איש כזה, כך שאין בזה סוס דבר יוצא מן הכלל שמפקד החטיבה מתדרך אותו אישית או שמתדרך אותו בארבע עינים.
- במקרה זה, תדרך אותו בארבע עינים, או לא?
- אני לא חושב שמתדרך אותו בארבע עינים מפני שהוא רצה בארבע עינים, אלא מפני שהמקום היה כזה. אני יסבתי בחדרי עם המטה המתאם וזאתה אתם. למפקד היה חדר סאליו לא נכנסים בלי דפיקה בדלת ובלי קבלת אסור. בחדר המלחמה היתה תנועה די רבה. עד כמה סזכור לי יצא מחדרי ויצאו לחדר שלו, ומאחר שאים לא יושב סס, אני חושב סזה היה בארבע עינים, ולא מפני שאמר למישהו שאסור להכנס אליו לחדר, על החדרון הזה הוא לא חזר בקבוצת הסקודנת?
- לא. הוא חזר רק לסס אינפורמציה סל סאר המפקדים על המסימות סהסיל על מסמר הגבול.

לסאלות עו'ד אורן - ברסות בין הדיון

- אחה אמרת סביחס לחסס הבטחוני מפני המיעוטים, דובר על זה גם בחידרובים ובפגישות ביןך ובין מפקדים בדרג נמוך ממך.
- כן. עסי מגדים ביסיבות חכנון.
- האם איתה למישהו דעה סונה מזו סאחה הבעת?
- אני לא חושב.
- כאשר נסאלת ע'י סלסח הסופסים הנכבדים גם יחד, כל פעם בצורה אחרת בקסר להודעה הקצרה סמסר מפקד החטיבה לפני סעזב, ואמר לך סקצין האגם צריך לאסוף חכנית הביצוע סל מליניקי, ואחה לא דייקת

המשך חקירת העד סא'ל הררי ע'י עו'ד אורן.

כמו למשל, סעפת האפס היא חמס. מפני טאחרת, לדברים יכולה להיות מסמעות סונה. כך אני עבירותי טאלות אלה. מה היה הדבר? האם קורים למשהו, או סכל המכונה צריכה היתה ממילא לנוע בשעה 4.15 אלא שהכל היה מחוכנן קודם. אחרת אין לזה מובן.

ח. בדיוק כך.

ט. תן לנו בבקשה את ההבהרה המלאה ביותר. האם נכון סכל הענין שהזכיר המח'ס היה, לדעתו, מין הערת אגב, בסביל חזיק בלבד, בסביל הפייל? כך אני חושב, הכל היה מחוכנן וזו היתה רק הערת אגב, אינפורמציה עבורי טאדע מה שהוא הטיל.

ס. בלי סס צורך בטיפול.

ח. אין גם צורך, אם קצין האגס צריך לאסר זאת.

לסאלות עו'ד רוט לוי ברשות בית הדין

ס. כפי טאחרת לנו את קבוצת הפקודות המסכמת, הסברת שבקבוצת פקודות זו. מסביר כל מג'ר, או כל מי טצריך להפעיל כוח, את מה שהוא עשה לאור התדרוך בקבוצת הפקודות הראסונה.

ח. לא מה טעסה, אלא מה טרעסה.

ט. מלינקי לא הסביר את מה שהוא יעשה?

ח. לא, כי זו היתה מסימה מסטרתיית.

ט. הוא לא עשה זאת?

ח. לא.

ט. זה רק מפני טזו פעולה מסטרתיית?

ח. לא. המסימה העטרית היתה הערכות להגנה. לגדודים היו מסימות

סל הערכות להגנה במקומות הלסס. זו היתה המסימה העקריית. אגב,

כדי לבצע מסימה זו נוספה מסימה מסטרתיית. לא היה צריך למפקדי

הכוחות לדעת את טטח הביצוע סל מלינקי, פרט לאיזה מסימות הוטלו

ואיפה יבצע אותם. את התדרוך נתן לו המח'ס, והדבר סוכס ביניהם

ולא ענין את המפקדים האחרים.

ס. כל טאר המפקדים לא ראו חטיבות רבה בזו?

המסך חקירת העד סא'ל הררי ע"י העו"ד רוט לוי.

ח. למה מציגים מפקדי הגדודים את התכנית שלהם? - כי המח"ס לא ראה אותם. במקרה של מלינקי, הוא ידע את התכנית של מלינקי, כי בודאי סיכם אתו, מה לעשות, ולא היה צריך סי ציג עוד פעם את התכנית.

למאלות עו"ד חסיד - כרסח בית הדין

ס. ידוע לך על ידי מי נקרה מלינקי למפקדת החטיבה ב 29 באוקטובר לראשונה, בזהררים?

ח. על ידי, אבל באמצעות מי קראתי לו, אינני זוכר. המח"ס אמר לי לקרא למלינקי, ואמרתי בודאי לאחד הקצינים או לסלפוניססית לקרא לו והוא הופיע. אינני יודע גם קיבל את ההודעה לבוא או שהופיע ביוזמתי.

ס. ידעת לאיזה מטרה?

ח. כן.

ס. ראינו את מלינקי כאשר הגיע?

ח. כן.

ס. אילו המח"ס לא היה סס, היית אתה מתדרך אותו?

ח. לא. אמרתי כבר קודם שסוכס עם המח"ס, שאני אחשב ואכין את המסח שלי לקראת קבוצת פקודות. זה היה בסביבות סעה אחת וחצו.

המסח שלי צריך היה להכין עבודה ותכנית לקראת קבוצת הפקודות.

סוכס סאנא אחעסס עם המסח שלי ואכין קבוצת פקודות, ובעניני המסח יספל המח"ס.

ס. מהי זה סוכס?

ח. ברגע שהמפקד הגיע חזרה מהפיקוד.

ס. ידעת מה המסימות של מלינקי?

ח. כן. ידעת, את סלס המסימות של...

ח. אילו אל"מ חדמי לא היה סס, לא היית מתדרך את מלינקי?

המסך חקירת העד סא' הררי ע"י עו"ד חסיד.

ח. לא. כי סדמי אמר שהוא יהיה סם ויעסה זאת. אילו לא היה סם, הייתי אומר למלינקי לחכות.

ס. אולי זה קרה כך, שכאשר הגיע מלינקי אהה יסבת סם עם כמה מקצונך רצית לפנות אל מלינקי אבל באותו רגע אמר סדמי: סב אני אדבר אחר. ולא קודם לכן, אלא באותו מעמד.

ח. לא. כאשר יסבתי עם פייני המטה ותאמת אתם וליחחתי אתם, נכנס מפקד החטיבה. הוא עמד. אנחנו יסבנו. הוא נכנס לדקה או לשניה. לפני סמלינקי הגיע. נכנס מלינקי ורציתי לומר למלינקי סאני קראתי לו אמנם, אבל המח'ט רוצה אותך. אבל מאחר שהמח'ט היה סם הוא אמר: עזוב עזוב, אני אדבר איתך. והוא לקח אותו.

המסך החקירה בדלחים פתוחות.

שנה יח

(4)

המסך חקירת העד ע.מ.מ. פרנקנסל ע"י הא"ל גילון.

ת. לא כלם, אחר לא היה נוכח.

אב"ד ב. הלון, מי זה?

ת. מפעם ראשון גבעתי. הוא לא היה בכנס הגדודי.

המסך החקירה.

ח. כמה אנשים היו אתך?

ת. ליזרוביץ היה אתי, הוא היה בכפר סבא.

ח. אבל בחדריך הנוסף הנתת?

ת. הוא לא היה.

ח. אז מי תיור?

ת. גבעתי, הולגדר, סטאר, וסמל מחלקה אחד - וויס.

ח. אז ביניהם היו אלה סכן היו נוכחים בכנס הגדודי?

ת. כן.

ח. הסברת להם שיש שנוי בין מה סאתה נתת לבין מה סאתם

סמעו בכנס הגדודי?

המסך רשמה אד.

הקד"ח ע.מ.מ. פרנקסל ע"ד טוויג:
ה נכון - שאתה, בחדריך הנתת לאנשי הפלוגה, לא דברת על: לא
הסירו מעצרי, את המלים: לא יהיו מעצרים, לא ראית לנחוצ/לאנשי

פלוגה?

ה. ברתו להם את זה אמרתי להם, אנחנו לא נחטק במעצרים, זה לא
גיינו מפני שלא צריך לעצור.

ה. את כן צריך, אני רוצה שתחזור על מה שאמרתי לאנשי הפלוגה,
לא אמרת צריך לירות באלה הימצאו בחוץ?

ה. כן.
ה. זאת זה אמרת בהקשר עם המלים שלא יהיו מעצרים?
ה. לא זוכר את בהקשר.

ה. מה רצית שהחיל יבין מההקשר הזה של דברים, מצד אחד אתה אומר
ה. לא צריך לירות באלה הימצאו בחוץ, מצד שני אתה אומר שלא יהיו
מעצרים, מה רצית שהם יבינו?

ה. אמרתי עוד דבר אחד: אחרי הכל אמרתי לא לעשות באס רק המפקד
יגיד מתי.

ה. מה רצית שיבינו מהקשר הדברים?

ה. שיבינו את הרוח הכללית ולא יפתחו באס רק את המפקד יורה.
ה. כאשר אמרת "המפקד"? כיוונת לכל מפקד בשטח כולל מפקד

חוליה?

ה. כן.

ה. מפקד חוליה הוא מפקד לגבי בצוע הפקודה הזאת?

ה. היטב הבצוע היתה בחוליות.

ה. מה ציפת מהוסר בחוליה לעשות כאשר קבל ממפקד החוליה פקודה

לירות?

ה. לירות.

ה. ומה רצית לעשות לאותו הוסר חיפר את הפקודה?

ה. להעמידו לדיון.

ה. מה הוא החינוך או ההדרכה שמקבלים הוסרים ביחידה הלכנס?

ה. הנושא רחב מאוד.

ה. אני נותן לך את הקרדיט שאתה יודע פחות או יותר את הגבולות

אני מחכוך בשאלה זאת.

חקירתו של העד ע.מ.מ. פונקטל עליו עו"ד אורן

מבהינה סופגדרפית בין היתר עובר ציר תנועה בכפר קאסר. אבל זה לא אומר.

ס. אבל הקצינים ידעו הזה אחד מצירי התנועה?

ת. ים כבים, זה ציר תנועה.

ס. אמרתי שזה אחד מצירי התנועה.

ת. נכון.

ס. האם באותו יום ראית תנועות צבא באזור לפנות ערב, מיקום יחידות

סונות?

ת. אני לא ראיתי. לא היתה לי אפשרות. מכפר קאסר נסעתי לבית ליד.

ראיתי ב-4:30 איזה קירה צבאית.

ס. אתה הסברת לחברי פה על היחס ועל האימון והחינוך שאתם נותנים

לאנשים איך לבצע מהימות, מהירות הביצוע, אחריות הביצוע, החיפול.

כל הדברים האלה נלמדים על הרקע הכללי של המלחמה המתמדת שקיימת

בקביעות בין הישוב העברי והערבים הסובבים אותו?

ת. מסכים.

ס. ואת הדבר הזה אתם מבצעים יומם ולילה בגופותיכם ובנפשותיכם?

ת. נכון.

ס. ובאותו ערב שבתם האחריות גדלה, הגיעה להיא.

ת. מפני שהגיע באותו לילה לדברים הבזמניים רגילים זה לא קרה.

המסך החקירה עליו עו"ד חסיר.

ס. האם אתה הבנת שאותם החוזרים מהשדות יכולים להאמת אנשי צבא

ובאיזה דרך להעביר את הידיעה הזאת לעבר הסגל הירדן?

ת. קיימת אפשרות.

האסרת

ס. אתה נתת דעתך על האפשרות הזאת, פתיחת את עד 6:30.

ת. לא נתתי. אבל אם מישהו בא לכפר, אז הוא לא יכול לצאת, כך

שהשקול הזה לא מפריע.

ת. אתה תסכים אתי שהפקודה על פתיחת את, אפשרות אחת היא הותרה,

היא העברת ידיעות, או שהדרך היחידה היא לעזור?

ת. אני מניח שבמקרה כזה, גם אם היינו רודפים אחריהם, אני

הדברים נהירות להם חריב.

המדך חקירות העד ע.מ.מ. פרנקנסל ע"י עו"ד אורן

ת. (המדך)

כך, האחת האפשרויות היחידות היא לירות בו ולהרוג, כדי
שלא יעבור את הגבול.

ה. אתה מסכים אתי ומפקד במקום צריך היה לחשוב על זה.

אתה אמרת שלא נתת את דעתך על כך?

ת. כשאתה הערת את זה, אני מתחיל לחשוב.

ה. אתה הסכים אתי המפקד בזמן 5 הנתן את דעתו ומצא בבילמה

קשה מאד כאשר הוא פוקד על אנחנו לא לפתוח באש בירייה

הזה עלול לסכן את הצבא?

ת. כשאתה מניח אותה כך, זה בילמה. אני לא מאמין בהתנאים

המקומיים היתה אפשרות של הבילמה הזאת, אך האיש נכנס

לתוך הכפר, הוא נכנס אלי, כך שהבילמה הזאת לא חסובה.

המשך רשמה אד

דילמה רצינית?

רצונות •

תקירת העד ע' סא' ל ג' לון.

אני רוצה לכתוב אותך בקשר לידיעתך וידיעת אנשי הגדוד בקשר

אני רוצה למאכל אחרון בקטן
למסימות מדיניות. אתה יודע היום של מעסה באותו לילה התחיל

הצבא לזוז בדדדד:

היום אני בטח יודע.

האם היז לך ידיעות על כך באותו לילה של 29 באוקטובר?

ידי עזת בלתי רשמיות, מתוך שמעות.

לֵךְ?

לך אי שבת.

בדרך כלל. בגדוד של אנשים אחרים בדרגתך היר להם ידיעות על

אותם הדברים?

סִיחַתְחַתִּי אֲתֶם עַל כִּדְּ.

ע'מ' 90?

• ५७

אַתָּה יְבוּל לַה גִּיד לִי?

נזהרנו במיוחד שזה לא יעבור לידיעת דרג יוחר נמוך, כי הצורה

לא, הי. ת.ה. ג.א. ת.ה.

עד כמה סידוע לדך. זה לא היה ידוע לדרגה ס.מ.מ.

לא דרכי ולא ממוצי

האם בקבוצת הפקודות הגדולות נאמר מסהו ע"י מפקד הגדוד בקשר

למסימות. הכלליה של הצבא?

ישיבה י"ח

אד/לס

- 87 -

קירח העד ע.מ.מ. פרנקסל ע"י סא"ל גילון.

עד כמה סאני זוכר - לא. בקשר למסימה הכללית של צה"ל - לא.

נאמר שזה לא תמרון או מסח, שזה ענין רציני. כל התנועות
סהאנסים ראו בסבוק האחרון לפני המבצע הכניסו אותם לאוירה של
מחח מסוים.

לפי מה שהוא אמר האם יכולת להסיק את המסקנה שזהל עומד לזוז?

מזרח? הוא אמר מסהו כזה?

הוא לא אמר מסהו כזה, אם נסקול את האגף הפסוס סלא היה ברמח ידעו
מקנס

סלי אא מסביבה ממה שהוא ראה והריח חלל לו מספיק להניח שהלכנו

מזרח.

תקורה ע.מ.מ. פרנקטל ע"י הא"ל גילון.

הא"ל המג"ד אמר מסתו בקבר ליתם לתורכי הכפרים האלה, הוא אמר

מסתו - כך העדה קודם - בקטר למתן חופה בבתייהם?

הוא אמר הא"ל לנו מה להכין לבתי ובתוך הבתי זה לא ענינונו

מה הם עושים.

הא"ל הוא קבע אזיה מדיניות כלפי התושבים של הכפרים האלה חוץ

מהדברים האלה אולי נוסף להם?

עד כמה זכור לי לא.

נחאלת אם הוא אמר דברים בקטר לגזמית עוננים, האם נאמר מסתו

על ידו בקטר לגזמית עוננים או לא?

נאמר הרבה דברים כאלה במסך הסבוב האחרון דובר הרבה מאוד

על כך אני לא זוכר אם זה נאמר בקבוצת הפקודות, עד כמה שאני

זוכר לא דובר על זה אז.

נחאלת על מה דיסקה. עני אדני חיבוב לכפר אחרי שעת העוצר, ונאמר

הא"ל אפס ר לגרש אותו, אתה אמרת שזה יהיה מצד כן לגרש אותו,

ז.א. למנוע את כניסתו לכפר כך שהוא ימצא בקשות. למה זה היה

משכנע?

בין היתר הוכנה כל הסלת העוצר היתה לשגור אותם בתוך הכפרים

על מנת להבטיח שני דברים: (1) שלא יוכלו לעפות בתנועות הכלליות,

(2) שלא יוכלו להעביר ידיעות כאלה אל מעבר לגבול. אז יבוא ערבי

ויגרשו אותו אנחנו פועלים במשימה הזאת הוא יראה את הדברים האלה

ויהיה בסדר ויוכל להעביר. איש לא חשב על הדברים האלה שיש

לגרש ערבים מהכפר.

ענין של מגע בינו לבין הצבא שלנו, ז.א. חוץ מזה מה היראה

סיוע לאחריו זה יג. כן חחק חלק?

כמובן ביחס לחקמה מוצב ומקומו, כל ערבי הוא מבחינה אלמנט עוין

אם נדבר על כך שהם יפריעו באופן אקטיבי. אין לו מה לעשות

הם.

אתה מדבר עליהם כאלמנט פמיבי, זה סקול הבא בחשבון בכלל?

1.5.57

מג רח

- 92 -

המלך/חקירת ע.מ.מ. פרנקנסל ע"י סא"ל גילון:

ה. באיזה מובן?

ה. אנשי המיעוט הערבי, בדרך כלל, הם אלמנט אויב לפי דעתו ולפי

הנמיון היה לי בעבודה. אם יובאו לידיעתו ויחיעות המסכנות את

האדם המדינה, אין חשש שהוא ינסה להעביר מעבר לגבול.

צו"ד אורן: אני רוצה לשאול את העד האלה, איך הוא יכול ליהב את

הסתירה, הוא אמר שאנשי אלמנט ערבי הם אלמנט אויב, האם

מצפה למידת נאמנות כזאת מתושבי המדינה או שהוא רואה פה איזה דבר

אחר, כי הוא כינה אותם כתושבי המדינה, והאם זהו הדבר שהוא מצפה

מתושבי המדינה, שבכל מקרה יעבירו את הידיעות אל מעבר לגבול.

סא"ל גילון: יש תושב מדינה שאני תובע אותו לדין על העברת ידיעות

מעבר למדינה.

אב"ד - ב. הלוי: בית הדין אינו רואה צורך בטאקת האלה.

העד פרנקנסל עונה לשאלות אב"ד הלוי:

ה. אמרת קודם הדברים מסוימים היו צריכים להיות רק בכפר קאמיט,

ישיבה ועוד מקום אחד מהו המקום ההלוי?

ה. אפסן.

ה. ומה הדברים המיוחדים?

ה. אלה היו שלושה מקומות שהם קבע הצבא מוצבים פלוגתיים כמערך

הגנה בפניו אפסרות פליטה למדינה. קרוב מאוד לכפריט. המעבר

לא היה בחור הכפר, היתה אפשרות מעטית לסמור על המוצבים

האלה.

ה. ההבדל הזה בין שלושת הכפריים האלה בכל יתר הכפריים, איך הוא

הסיפוע על האילות שלנו?

ה. למעשה אנחנו לא קבלנו ידיעות מדויקות מתי יתפסו המוצבים אם

כי היה ידוע שהמקומות יתפסו בזמן הקרוב. טעננו בעצמנו

שהמקומות יתפסו בזמן הקרוב. טעננו בעצמנו שהמקומות יתפסו בזמן הקרוב. טעננו בעצמנו

מג/ח

המטק חקירת העד ע.מ.מ. פרנקנטל ע"י אב"ד הלוי.

את הכוחות מאפסן בגלל זה האנשי הצבא עלולים לעלות על מארבים
כלנו קבלתי הוראה להוציאם.

ההבדל הזה בין סלוקות הכפריים וכל יתר הכפריים, מה היו התוצאות
המעטות של ההבדל?

לאותם תושבי הכפרים היו יותר אפשרויות לגלות או להפריע מאשר
לכפרים אחרים שהיו רחוקים מן המוצבים.

מה בנוגע לדחית סעת העוצר, אתה דחית את סעת העוצר באיזה
מקוב ונחמאלת את זה לא היה יכול לרכן תנועת צבא בסביבה, הסעה

המדויקת של התחלת תנועת הצבא לא הייתה ידועה לך?
נכון. לא ראיתי אלא תנועת צבא עד חמש ולניתי כי לא הייתה

אפשרות לבצע אף עד חמש.
האם היה ידוע לך שהצבא היה יכול להגיע ע- התחלת חמש כח?

לא אמרו לי מתי, אבל אילו היה מגיע, האנשים שלי היו רואים
אולי יחבנו על צירי התנועה של הצבא. למעשה היה צריך להיות

תיאור מדויק בינינו לבין הצבא.
לפני סעה 17.30 הצבא לא היה צפוי?

נכון.
אבל בנוגע לאיחור נתיחת האה סעה וחצי מהתחלת העוצר (מחמה)

ז.א. נחת פקודה לא לפתוח באש עד ארבע סעה?
עד 18.30.

(אחרי כן רשמה מא)

המסך חקירת העד פרנקנסל ע"י אב"ד ב. חלוי.

- פ. לא יכולת לדעת אם לא יהיה כבר צבא במוצביה לפני 13.30?
- ח. למעשה לא ידעתי שהם צריכים לבוא. לא אמרו לי, ובסיקולים סלי לא לקחנו בחשבון את הצבא. מה ידעתי הוא, הכל יד טייבה יח מוצב ההצבא צריך לתפוס. אבל לא נאמר באיזה סעה.
- כ. אולי המג"ד ידע דבר כזה שאתה לא ידעת?
- ח. יכול להיות.
- ס. איך יכולת לסנות את פקודת המג"ד, אולי הוא הביא בחשבון את הסקול הזה?
- ח. אב הוא היה יודע, היה אומר לי, כי אחרת היתה התנגדות בינינו ובין הצבא.
- ח. האם למעשה עבר הצבא בכל הגזרה הצפונית כל כך באיזו סהיא סעה בלילה?
- ח. הרבה יותר מאוחר, בסעה 7.30-6.
- ס. ומתי קבלת ידיעה מוקדמת?
- ח. ב-7 קבלתי ידיעה על איפתן, סאני צריך להוציא את כל הכוחות כלז, את המחלקה ולרכז אותה על הכביש, כדי למנוע התנגדות אפסרית עם הצבא.
- ח. ועל בוא הצבא לסביבת טייבה, איזו ידיעה מוקדמת היתה לך?
- ח. כשהם באו נפגשנו אתם במקום, וצרפתי אליהם אנשים שלי, סכונו אותם בדרך והובילו אותם למוצב. זה היה תאום מקומי.
- ס. אסרת בכלל פתיחת אם במסך סעה וחצי על כל אדם שהוא?
- ח. על אנשים.
- ח. כולל חוזרים?
- ח. כולל חוזרים.
- ס. האם זה גם כולל מקרה של פתיחת חוזרים?
- ח. אני חושב שלא. זאת אומרת, אם היה מצטווה לעצור לכל זיהוי והיה בורח, צריך היה לירות בו.
- ס. מנין המ.מ. ידע זאת, אחרי הקבל ממך פקודה של איסור פתיחת אם במסך סעה וחצי?

המחקר חקרית העד ע.מ.מ. פרבקנטל ע"י אבי'ד ב, הלוי.

ה. ואם זה היה בסביבת מוצב, הבורח יכול היה להעביר ידיעות?

ת. נכון. אבל החוזרים בדרך כלל חוזרים בדרכים, והמוצבים

נמצאו כלם לאורך הכפרים, ממזרח לכפרים.

המסך היסיבה בדלתיים פתוחות.

בית הדין הצבאי המחוזי - יחיבה יס'

יה

2.5.57

מג/סי

ס ו ד י

- 123 -

המסך חקירת העד ע.מ.מ. לוי ע"י עו"ד לויצקי.

- ח. נכון, אבל זה לא היה ב-29 אלא ביום שבת כלומר ב-27 לחדש.
- ט. ונכון שבמקום הנמצאה החוליה של רב"ט עופר גם הוא היה בין המקומות שזונו על ידי סניכס?
- ת. לפי מיטב זכרוני - לא.
- ס. האם היה הבדל בין יום ולילה, שבילילה היה צריך להיות במקום של ההצטלבות הדרך בסביל לסמור על מוצאות הכפר ומבואותיו וביום היה צריך להתקרב יותר לבתים?
- ת. אני הייתי חושב להפך. בלילה צריכים להתקרב לבתים באופן הגיוני. זה נכון שביום המקומות חונים.
- ס. המקום הזה סמס חפסה היחידה עם הסלת העוצר סמוך לסעה 17.00 זה היה הגיוני בסביל לסמור על הכפר?
- ת. זה היה מקום מצוין לגבי סמירה על מבואות הכפר.
- ס. וזה היה מקום מצוין לסמור על העוצר?
- ת. המקום היה טוב.
- ס. אתה מסכים לו או שהסכמת לו?
- ת. אינני זוכר, נדמה לי שזה לא המקום אלא אילו מקומות בצד ההוא. בצענו את העוצר בכל הכפרים יחד. צריך פחות אנשים לבצוע העוצר אם סמים הם, יכול להיות שמרויחים על ידי כך חוליה.
- ס. בסביל בצוע העוצר, החוליה היתה צריכה להיות סם?
- ת. במקרה קונקרטי זה, זה חסכון של חוליה.

המסך חקירת העד ע.מ.מ. לוי ע"י עו"ד אורן.

ש. גם מבחינת מספר החשבושים?

ת. יס. הם למעלה מ-2000 אבל פחות מסירה.

ס. המקום הזה, ההצטלבות, המזלג בפי סנקרא, אם הם הוצבה חסימה עם הסלת העוצר, היה הגיוני וסביר לגבי בצוע העוצר?

ת. לגבי בצוע המדיניות של המקור - כן.

ס. בתחומי הפקודה של הסלת העוצר על כפר קאסם ובמסגרת?

ת. אדוני מחכוון לגבי המסימה, הצבת החוליות במקום, אפשר

לומר סכן.

ס. סכחתי לסאול אותך בקשר לענין ציר התנועה, לפי ידיעתך,

כפר קאסם היה מועד למסתננים שהיו עוברים בתור ברחנים

לירדן וחוזרים, והיה גה חסם שיש מחבואי נסק או מתן

מסתור בלתי חוקי למסתננים, היו סמועות כאלה?

ת. אני רואה זאת עוד היום.

ס. וב-29 לאוקטובר?

ת. גם אז.

ס. האם נכון שלמחרת, ב-30 לאוקטובר נחפס בכפר קאסם מסתנן

סחור מירדן ושהה סם כמה זמן?

ת. קשה להגדיר נתפס. המוכתר אמר סחור אדם מירדן, הוא

נמסר על ידי המוכתר לכוחות המסטרה.

ס. והוא שהה זמן מסוים בעבר הירדן?

ת. אני לא חקרתי אותו. יס. להניח שהוא היה סם.

ס. עוד נקודה: מיקומי כוחות צה"ל בכפר קאסם היו צריכים

להתבצע בתחומי הכפר, היו כמה עמדות עו מוצבים?

ת. יס. סם מוצב הנמצא ממם בגבולות הכפר.

ס. כשראית תנועות צבא, זה היה בהסתר, או כגם ראו את סוסריך?

ת. אני חושב סכן. אני יודע מה סאני ראיתי ולא יכול להגיד

מה סראה סוסר שלי. אני חושב סכל יהודי בארץ ההגיס תנועות

יחידות.

ס. אמרת פה סהכל חלוי במומנס הזמן, למתכבה ולתכנון היה הזמן

ס. למען בצוע המסימה?

ה. כן.

ס. כאשר נסאלת בוחס לכפר סירה סלא היה חיאוס, אמרו לך

סזה עלול לעלות בכוחות יקבים. הענין על כך קאסם

מבחינת הדאגה, לרגל קרבחו לגבול, היה בראס הדאגות

וזה היה ידוע לכל החיילים, זה היה במקום בולס לרגל

מכלול המסימות?

ה. הגבול למסמר הגבול איננו זר. נתנו דעתנו על זה

לכן זאת היתה המחלקה הגדולה ביותר למרות ססירה יותר

גדולה. החסיבות היתה בגלל הקרבה לגבול אף על פי

סאו כלוסיות סירה מהווה בעיה יותר חמורה.

ס. לכן גם החיילים היו חדורי הברה, אלה שהוצבו בכפר

קאסם, שהמסימה הראסונה היא ראסונה במעלה מבחינת חיוניות

ואחריות לגבי תוצאותיה.

ה. מקבל דעה זאת.

הער. ע.מ.מ. לוי נחקר ע'ו עו'ד רוט לוי.

ס. האוכלוסיה היתה עלולה להיות עוינת אמרת סהיו סימנים

חיצוניים לכן או סזה היה צריך להתקבל לפי פקודה?

ה. לא הין סמנים חיצוניים, האוכלוסיה העוינת איננה מתקבלת

מפקודה אלא ממסמעות מיוחדת.

ס. ממסמעות או מתוך הוראה לספל בה ככזאת.

ה. לא קבלתי הוראה לספל בה כעוינת. היתה יכולה להיות עוינת.

יתכן סכן ויתכן סלא.

עו'ד סווייג: אין סאלות.

עו'ד חסיד: אין סאלות.

אחרי כן רסמה מא

ט ו י

סא"ל דוד חוקר את העד לוי

ס. באיזו טעה נודע לך על העובדה שכוחות צהל צריכים להחמקם בכפריים?
ה. אולי אדוני יגדיר באיזה כפרים.
ס. אחת אמרת שיותר מאוחר נודע לך על תיאורם כוחות בין צה"ל נמסר הגבול, ושזהל צריך להחמקם בכפריים. באיזו טעה זה נודע לך.
ה. אני חושב שזה היה בערך בטעה 19.00. לאחר שקרה מה שקרה בכפר ברה.
ס. רק אז נודע לך שזהל צריך להכנס?
ה. מהגדוד נודע לי רק אז.
ס. ממקור אחר נודע לך לפני כן?
ה. אני דברתי עם קצין מאני מציר אותו והוא אמר לי : אנו נעבור כאן על מנח להחמקם.

ס. באיזה טעה דברת עם הקצין?
ה. כאשר הייתי בקאסם בפעם הראשונה.
ס. זאת אומרת ביעה 18.30?
ה. בערך בטעה 18.30-18.40.
ס. כאשר נפגשתי עם המגד
דבר על כוחות צהל?
ה. לא.

ס. אתה גם לא ידעתי שיש אותו דבר?
ה. לא. אינני זוכר שידעתי אותו.
ס. אמרת שדברת עם דהאן ועוד קצין על כבוש ירדן. האם זו הייתה חכמית לפעולה?
ה. לא. פשוט הערכה המצב, מה עלול לקרות, אם תהיה מלחמה עם ירדן ואין יתבטח אז מספר הגבול במסגרת החטיבה 17 שאנו היינו גדוד בחורב 5.
אב"ד הלוי: זו הייתה ישיבה רעים?

ה. כן. לא חכמית.

סא"ל דוד: אחת דבר על מטחנן הנמסר לכם על ידי המוכתר. האם נאמר לכם מחי המטחנן חזר לכפר, או שיכול להיות שהיה לפני ה-29 באוקטובר. ואז הוא מסר עצמו? מה אתה יודע?

ה. המוכתר אמר לי אישית, ואתי היה אלכסדרוני והוא שמע, ושמל ראסון וגם הוא שמע. המוכתר אמר לי שהלילה חזר ערבי מירדן, שימו כן וכך והוא נמצא בבית זה וזה, והוא ילח את הכן ואני הלכתי עם הכן והערבי חיכה בדלת ויצא אלינו. הוא מסר עצמו ולקחו אותו למחסרת פחתו תקוה.

המין הקירח היופס דיבון את העד לוי.

ט. מה סמך של אותו קצין מצה"ל שנפגש את בכפר קאסם?

ח. הוא סגן בגדוד 171, סמ"פ 444. בפלמ"ח. את שמו אינני זוכר.

אני מכיר אותו, כי אני הייתי מ"פ באותו גדוד.

ט. הסביר לנו את רשת הקשר של הפלוגה במסגרת הגבול.

ח. על כל מכונית יש מכשיר קשר צמוד, ויש לנו מכשירי קשר נשאים, במכשיר

הקשר של המכונית יש לנו שני בליה, על ידי העברת הסוויץ' עוברים

לבא אחר. כל אחד הוא מחוזה מסתרי, אבל שני הוא מסתרי כללי. מכשירי

הקשר הנשאים עובדים על גל ארצי. בכל בסיס של מספר הגבול יש תחנה

ניידת של אלחוט, וזהו הקשר שלנו. על כל ג"פ יש מכשיר אלחוט צמוד

למכונית. ה' וח.

ט. אינני יטואל על היום. אני יטואל על אותו לילה ה-29 באוקטובר. מה

היתה רשת הקשר של הפלוגה, ומה היתה רשת הקשר של הגדוד. מה היתה

יכולת התעבורה של הרשת הזאת?

ח. לכל מפקד היה ג"פ עם קשר. אינני זוכר בדיוק את חלוקת המכשירים

הנישאים. אבל נדמה לי שבכפר קאסם היה אחד, אם לא יותר. יש לי

בסך הכל 4, אבל יתכן שאולי היה אז 5, כך שאם היו 4 כוחות, לכל

אחד היה אחד. זה מה שיש לפלוגה.

אשר לרשת הקשר הגדודית, במסגרת יש מכשיר למגד. הוא יכול מסס

להתקשר עם כל ניידת, עם כל מכונית אלחוט, ויכול להעזר בכל

בסיס מספר הגבול או בסיס מסתרי, במידה ויש קשר עם אחת התחנות.

רשת הקשר של הפלוגה היא רשת הקשר של הגדוד.

ט. כמה ג'יפים כאלה עם מכשירי אלחוט היו?

ח. 5.

ט. והיו לך 5 מכשירים נישאים?

ח. כן.

ט. כולם על אותו גל?

ח. בשלבים מסוימים, נדמה לי שלא.

ט. מה זה נקרא - בשלבים מסוימים?

ח. בשעה 16.00-17.00. מכשירי הקשר הנשאים עובדים על הגל הכללי

והמכשירים הצמודים על הגל המחזיר.

ט. לכל המכשירים יש אותם 2 בליה?

ח. לא. למכשירי הקשר הנשאים יש 2 בליה, למכשירי הקשר הצמודים יש 1 בליה.

המשך חקירת הטופט דיבון את העד לוי

ש. לכל המכסירים יש או

ס. בג' יפים זה הגל הכללי?

ת. לא, המחורי. לתחנות המטרה יש אותו מכסיר. לכל מחוז מסתתרי
יש הגל שלו, כולל מסמר הגבול, וחץ מזה יש גל ארצי.

ס. לפלוגה השניה היו מכסירי קשר באותה מידה?

ת. לפלוגה השניה, היה מכסיר נוסף על קונדקו. וב' יפים, אם לי היו
4, לו היו 6.

(אחרי כן רשמה נע)

המחקר חקירת העד ע.מ.מ. לוי ע"י הסופס דיבון:

- ס. גם היו חריסר מכסירים כאלה בגודל, זה יהיה נכון. חמסה
אצלך, חמסה אצלם, וסנייט רזרבה?
האם אדוני מחכוון למכוניות?
כן.
כן, סנייט עשר.
זאת אומרת ההיו סנייט עשר מכסירים שלכם פרט לזה, מכסירים שהיו
במחוז, במסורה.
בחחנות אססטיות.
ואיך רשום הדבור, מי יכול להכנס לרשת?
אפשר בגמר סחה לומר מידר המתן, זה במקרה סח דבר שהוא בוער.
אבל אפשר להכנס ללחץ כל זמן שמדברים. אם מדברים ויסנה הפסקה
על הגל יס מי סמחפרץ. זה גט מוחנה בטוחות.
אבל בטוחות קרוב, מי שמדבר הוא מדבר זאחר לא יכול להכנס ללחץ.
עלול להיות מצב כזה שאני יאלל אהיה במרחק של מאה מטרה ואסמע
מצוין ויכול להיות במרחק גדול יותר שלא אסמע. כך שאני עלול
להפסיק, בדרך כלל סומעים טוב.
המחקר חקירת העד ע"י הסופס כהן:
ס. בקשר לענין הקשר, אני לא מבין לאור מה שאחה אמרת אני צריך
מניה אחיה צריך להיות ביוך לבין המגיד קשר, שאט כל המכסירים
הם על אותה הרשת, הרי אחת סומע את אותה הדברים סומעים במסח
הגדוד, ואין צורך לעדפויות, מי עדיף, אתה או חמסה, היות
וסנייט סומעים באותו זמן את הדיווח?
ת. נכון, אבל מה אני רוצה להעיר. אם נניח סמפקר דהאן מודע משהו
מכפר קאקס למטה, חמסה מודיע לי.
ה. איך הוא מודיע למטה שלך, על הרשת?
כן.
ה. אבל אחת סומע.
ת. אבל עלול להיות שאני לא אסמע, אז אם הוא יקרא לי אז יס

בית הדין הצבאי המחוזי - ישיבה יום
ירושלים, 2.5.57.

- 132 -

נע/ח

המפקד חקירת הדר ע.מ.מ. כרז עמי חופס כהן.

הוא אדם פשוט, כפוף, ההכרח הוא שאם היה נקבע שהחשד הוא
על משה המלונת, אז משה המלונת חייב לתת עד כל הדיעות בענין
החשד הזה, ואם לא יתן, יסיר את כל המלונת, ויחזיר את כל
החשד, ויחזיר את כל המלונת, ויחזיר את כל המלונת, ויחזיר את כל המלונת.

השאלה היא: מהו המפקד הישיר של דהאן?

ה. אני אדוני.

ס. מי הוא המפקד הישיר שלך?

ה. ס.ט.מ. מלונקי.

ס. זאת דהאן חייב דיווח שוטף למפקד הישיר שלו?

ה. במידה שהיה, כן. אלי.

ס. במידה שקורה משהו חשוב בכפז קאסט חייב דהאן לדווח לך?

ה. בהחלט.

ה. מיד?

ה. מיד.

ס. האם הייתה לו האפשרות הסכנית לדווח לך. זאת אומרת, הרבה אאאאאא

והאפשרות הסכנית?

ה. הייתה לו האפשרות הסכנית לעסות זאת.

- המסך הקירח ע.מ.מ. לוי ע"י אב"ד ב. הלוי:
א. אתה אומר שקבלת שלושה דיווחים מדהאן?
ב. כן.
ג. קבלת אותם באיזה דרך סכניח, על ידי אמצעי טכני?
ד. נדמה לי שבפעם הראשונה ע"י מסה הפלוגה, והפעם השנייה באופן יסיר.
ה. באלחוט או בטלפון?
ו. באלחוט.
ז. שלוש פעמים באלחוט?
ח. שלוש פעמים באלחוט.
ט. גם אתה חייב דיווח למפקד שלך?
י. כן.
יא. במידה שאתה מקבל ידיעות זה ובוות מכפר קאטני והמפקד שלך איננו נמצא, אז אתה חייב לדווח מיד למפקד הגדוד?
יב. אני מדווח לחדר המלחמה, לא אליו אישית. סט מתרכזות הידיעות ומסב זה צריך להגיע אליו.
יג. איזה אפשרות סכניח היתה לך להתקשר עם המ"ד?
יד. היותי צריך לתקשר עי. מסה הגדוד באלחוט ולודא את המפקד נמצא. אם אומרים סכן, אני אומר סאני רוצה לדבר איתו באופן אישי, ואם הוא איננו אני שואל היכן הוא, ואם אפשר לודיע לו מסהו.
טו. ואני חוזר לאפרות הקשר כל דהאן אתך. דהאן יכול היה באופן יסיר לא ע"י מסה הפלוגה?
טז. מאחר והייתי בזמן, וגם דהאן היה קשר, יכולנו לדבר אישית.
טז. למה לא הייתה אפשרות להתקשר באופן יסיר עם המפקד היסיר שלך, זאת אומרת עם המ"ד?
יז. לא ניסיתי לעשות זאת. יתכן שאם הייתי מנסה, הייתי מצליח.
יח. באיזה מקרה יוכל להתקשר?
יט. במקרה שהוא נמצא באחד המקומות שיש לי קשר או אם הוא נמצא במשרדו, או במהגרת הבמים האשר לקרוא לו.

ס ו ד י

בית הדין הצבאי המחוזי - יסיבה יס'

יחוס ליב, 2.5.57.

- 134 -

המסך חקירת העד ע.מ.מ. לוי ע"י אב"ד הלוי:

ה. ואתה אוסר, חלוקת רבעי הסעה לא קבלת סוכ דיווח מדהאן?

ה. כן.

ה. זה מסך חלוקת רבעי הסעה חקדע המאורעות החסוכים ביוחר?

ה. כן. אני מניח כן.

ה. זה היה במסך סלוקת רבעי הסעה, אם אעסה חיקוב, מ-5.15 ל-6-

פחות גסרה?

ה. כן. משחז כזה.

ה. "ארה פה בדלתיים סגורות. נחת צסבר

נע/רח

המסך הקירח הפד ע.מ.מ. לוי ע"ר אב"ד ב. הלוי.

לשאלות הסופס י. כהן

- כ. אני רוצה לשאול את שאלות ביחס לרש הקסר. אחת אמרת שהדיווח הראשון בא דרך מטה הכלוגה. זה היה מקרה שאתה לא שמעת אותו באופן יסיר? אחת יכולת לשמוע אותו באופן יסיר יא? מדהאן?
- ח. אני נזכר עכשיו ברוב. את הדיווח הראשון קבלתי יסירות ממר דהאן. אני הודעתי למטה שלי שיאזין להודעה שאני אמסור למטה הגדוד וירשום את ההודעה הזאת. וכך היה.
- ט. מטה הגדוד, מבלי שאתה תודיע, יכול היה גם הוא לשמוע את הדיווחים של דהאן?
- ת. או כן, או לא. זה תלוי אם יש מעשים. לא מכל מקום סומעים. יתכן שהיה סומע, ויתכן שלא. לא בדקתי זאת.
- ס. זה היה חלוי במרחק המכסיר מטה הגדוד?
- ח. באופן תיאורטי היה חייב לשמוע, כי כפר קאס נמצאת במקום גבוה וזה היה בערב ובערב האוויר יותר נקי וצלול וסומעים יותר טוב. כפר קאס זה מקום גבוהה מאוד. האנחנה של כפר סבא היא טובה. באופן תיאורטי כן אפשר היה לשמוע.
- ס. האם מראש העין יכולת לשמוע מה שנעשה על הרשת?
- ח. כן ולא. את סירה, לא. את גלגוליה אני חושב שכן. כפר קאס, אני חושב שכן, כי זה קרוב. הגבהים מתאימים.
- ט. המכסיר היה פתוח כל הזמן?
- ח. המכסיר היה פתוח במסך כל הזמן.

(19)

שנה'
41-60

המסך חקירת העד סאל מרט ע"י סאל גילון.

... אמרת לנו, סאל מרט, הידעת מקורם על האפשרות של הסלה עוצר,

כן?

ה. כן.

ס. לפני כמה זמן, לפני ה-29 לאוקטובר היו לך ידיעות אלה?

ה. הרבה זמן לפני זה. יחידות של הצבא עסקו בתכנון של הפעולות

העשורות בפעולות מלחמה ופעולות הקשורות לאוכלוסיה הערבית

שעל הגבול, ובין האמצעים שהוכנו לנוקט בהם לצורך הפעולות

הצבאיות, הבטחת הפעולות הצבאיות, היה גם הסלת עוצר. כך שהכנין

של העוצר היה ענין ידוע מראש לאנשיב שעסקו בזה.

ס. אם הבינות את עדותך קודם, ז"א תיובותיך הקודמות אלי, הענין

של הכרזת עוצר באותו יום ממש לא בא כהפתעה לך ?

ת. לא, לגמרי לא.

ס. זה לא נוגע לתכנונם שנעשו זמן רב לפני כן. מה גרם לכך

שהענין הספציפי הזה לא היה הפתעה עבורך?

ה. הייתי אחד מאלה שעסקו בתכנון הזה וידעתי שהעוצר בכפרים הערביים.

זה אחד האמצעים שהיה צורך לנקוט בו ולכן לא הופתעתי. וחוז' מזה,

באותו יום בבוקר, ב-29 לחודש בבוקר, נפגשתי עם הממונה עלי במטה

הכללי.

ס. מי הוא?

ה. אלי"ם חכם. והמעתי ממנו הנחיות צופיות בקשר למדיניות של הצבא לגבי

האוכלוסיה הערבית בחקופת המלחמה.

ס. אתה אומר בחקופת המלחמה?

ת. כן.

ס. היתה מלחמה אז, סדרתה?

ה. אנו ידענו שהיא צריכה להתחיל באותו יום.

ס. אתה מתכוון למבצע "קדש" וההתחלה בו?

ת. כן.

ס. מה אמר לך אלי"ם חכם?

ת. הוא אמר לי שבנגוד ...

הוא אמר לי. הוא לא היה מודע לזה.

ס ו ד י
- 42 -

המסך חקירת העד סאל מרס ע" סאל בילון.

הזופט אב"ד ב. הלוי : הוא אמר בפרוט, הממונה עלי.

עו"ד אורן : אני אומר שהוא לא היה מסונה עליו מבחינת זו שהוא נתן לז

פקודה שהוא צריך לבצע אותה. הוא לא היה צריך לבצע את זה.

אב"ד ב. הלוי : אבל זה היה בדיוק התפקיד.

עו"ד אורן : אני לא חושב שזה מותר לשמוע, ואני מבקש להחליט על זה.

זה לא שהוא שמע, וזה נכון. אלא מה שאמר לחסם זה

נכון. אז יביאו את זחם ויגיד.

אב"ד ב. הלוי : לגילון יש משהו לומר בתשובה לזה?

סאל גילון : אחת החאלות המתעוררות במספט זה, זוהי הסאלה - מה היתה

המדיניות הכללית לגבי האוכלוסיה הערבית באותו זמן. העד

הזה מתפקידו לדעת ולהיות עמוק בתוך העניינים האלה ולדעת

מה המדיניות הזאת. הוא מקבל הוראות בצנורות הרגלים שלו,

מהשפדק שלו, והמפקד שלו מקבל מהמטה הכללי. כדי לדעת מה

קובע המטה הכללי, אנו מוכרחים לשאול את העד הזה. כפי שאל"מ

סדמי היה רשאי להגיד, אלוף הפקד אמר לי שהמדיניות היא כך

ובך, באותה מידה רשאי העד הזה להגיד מה שבאמת דומה לגבי

קרבנות למקום, ואף אחד לא חלם על כך שיש מקום להתנגד לעדותו

אל"מ סדמי כשהוא העיד עדות שהיא אינה טונה מבחינת מסקל

מהעדות שאני מבקש לשאול את העד הזה.

אני מחכים שהיה רצוני אולי שקודם שאל את העד מה תפקידו של

אל"מ סחם, ואני מבקש רשות להוסיף את הסאלה הזאת. לאור

התשובה הנקבל, אין כל מקום להתנגד לזה.

מה תפקידו של אל"מ סחם?

במטה הכללי ישנו אגף ממסל צבאי ומתפקידו להדריך ולהנחות את

המחלקות הצבאיים במטה המדיניות לגבי האוכלוסיה הערבית.

מה תפקידו של מי?

מה תפקידו הצבאי. מבחינה זו ממונה עלי אל"מ סחם. ממנו אני מקבל

הוראות והנחיות בקשר לאוכלוסיה הערבית. את זה אף פעם לא עוסה

לדעת הפקד וקציני המטה שלו.

סודי

- 43 -

המחן חקירת העד סאל מרט ע"י סאל גילון.

ס. מה הם אף פעם לא יעזבים, אלוף הפקוד וקציני המטה שלו?

ת. הם אף פעם לא נותנים לי הנחיות ופקודות מה לעשות ומה לנהוג

בתוך האוכלוסיה הצרפית. זה צנור מקצועי. אלוף הפקוד יכול

לחת לי הוראות הנוגעות ליחידות עצמן, למנהלה של היחידה,

לאפסנאות, לשליחות, אבל מבחינה מקצועית, אני אינני מקבל

הנראות מאלוף הפקוד, להיפך - אני מנסה לו יועץ בענייני

מדיניות במטה.

ס. והנחיות אתה מקבל... ?

ת. יסיר מהמטה הכללי באמצעות אל"מ טחם.

סאל גילון: אני מבקש מביה"ד להורות לזאול השאלה הזאת:

מה היו ההנחיות שקבלת מהמטה כללי באמצעות אל"מ טחם.

החופט כהן: ית קה טעות אחת, אם אל"מ טחם הוא הנותן את ההנחיות,

כלומר - הוא המטה כללי, אז אפשר לשמוע, אבל השמיעה

הזאת לא מעידה על ההנחיות שקבל אל"מ טחם מהמטה כללי.

סאל גילון: העד אומר שאל"מ טחם הוא המטה הכללי.

החופט כהן: אתה אמרת שאתה רוצה לשאול אותו מה הן ההנחיות המטה

הכללי שנתנו באמצעות אל"מ טחם. אולי וואמר מה הן

ההנחיות של אל"מ טחם.

סאל גילון: אני דושה אולי ברוחות ביה"ד להוסיף השאלה.

אב"ד ב. הלוי: מה היא השאלה שאדוני רוצה לשאול והוא רוצה החלטה

בנוגע אליה.

סאל גילון: מה היו ההנחיות שנמסרו לו ע"י המטה הכללי באמצעות

אל"מ טחם. אני מסכים עם הערה של כבוד החופט כהן

שים צורך להראות, כדי לאפשר לי לשאול את השאלה.

אני צריך להראות שאל"מ טחם הוא באמת זרוע אחת של

המטה כללי, אבל אני מבקש רשות להוסיף ולשאול את העד,

אם זה של אל"מ טחם.

החופט כהן: השאלה במילים אחרות, לא באמצעות אלא מפיו.

אב"ד ב. הלוי: השאלה היא, מה ההנחיות שנתן לך אל"מ טחם.

המסך חקירה העד סאל מרט ע"י סאל גילון.

עו"ד אורן : העד הבהיר בצורה בהירה מאוד שהוא רק קצין מקצועי.

סלומר; יכול מפקד יחידה לשאול את הפרקליט הצבאי

או את הרב אם זה שרף, ולתת פקודה, בסלו בשבת, אעפ"י

שהרב אומר לא. זהו המצב כאן. זוהי עדות סמיעה.

הסופט כהן: אבל אלה הנחיות חל העד סמחייבולם אותו.

עו"ד אורן: אין זה מחייב אותו.

אב"ד ב. הלוי: מה, הוא יכול לצפצץ עליו? קצין מקבל הנחיות, צריך

עו"ד אורן: למלא אותן.

עו"ד אורן: אני מצטער כבוד ביה"ד, אני לא התחמסתי בבטויור

כאלה.

העד כפוף במסגרת הצבאית לאלוף הפקוד.

הסופט כהן: הוא אומר שהוא כפוף לאל"מ סחם.

עו"ד אורן: אני מבקש רק דבר קטן, היגידו שיביאו את אל"מ סחם,

אני אסיר את ההתנגדות.

אב"ד ב. הלוי: זה לא משפיע על כירות חל האלה או אי כירות, אם

העד יכול להעיד.

עו"ד אורן: אני אומר סלא. אי אפשר שהעד הזה יגיד על דבר סמיעה

אמר, על אמיתותו.

הסופט כהן: אני רוצים לדעת מם שהוא סמע, לא אם זה נכון או לא.

עו"ד אורן: בהסתייגות זו אני מסכימה, שזה יהיה/על דבר שהוא סמע

הסופט דיבון: אח יבוא סחם ויגיד שהוא סמע, זה גם כן לא יספיק.

אחרי כן רחמה מא

לפני כן רשמה נע

מא/סכ

בית הדין הצבאי - ישיבה כ"ג

8.5.57

המשך הקצרת העד מרט ע"י סא"ל גילון

השופט דיבון: אם יבוא א/מ שהם ריגיד שאמר, זה גם כן אינו מתיק.

עו"ד אורן: זה השאלה היא למי תמנינו.

השופט דיבון: אבל עוד איננו יודעים מה הוא אמר.

אב"ד הלוי: זה היה ברור מלכתחילה. כל השאלה הייתה מנוסחת כך: מה

ההנחיות שנתן לך א/מ שהם? הדוני מתנגד לשאלה זו לא?

עו"ד אורן: מתנגד לשאלה שטעם מפיו.

אב"ד הלוי: מה ההבדל בין שטעם ובין נתן?

עו"ד אורן: יש ה דל, כי אם נתן יכול היה לחת בכתב.

השופט דיבון: אפשר להוסיף - נתן בעל פה.

אב"ד הלוי: שמעת או נתן לך, זה בדיוק אותו הדבר.

עו"ד אורן: מה שנתן לך, זה הדבר כמו שהוא. מה שאין כן אם יהיה

כתוב, מה שטעם מפיו, ליתר הירוק בית הדין יגיד אז, כדאי להביא את האיש שנתן.

אב"ד הלוי: זה בדיוק כמו שהפקודה היא דנים עליה, מה הפקודה שנתן

מלינקי לדהאן. מצד המפקד זוהי נתינה, ומצד הריקוד זו

היא ישימה. אם הדוני מסכים לנחמה: מה ההנחיות ששמעת

מפיו. שטעם, למעשה הדוני מסכים לשאלה: מה ההנחיות שנתן לך

עו"ד אורן: עם הסיוב הנוסף שהוסיף השופט כהן, שהדבריהם מסתמים

לא לאמינות הוידויה אלה להמיעה עצמה.

אב"ד הלוי: אף פקודה אינה מוטלת אמיתות. איזה אמיתות יש בדבר?

פקודה זו היא עובדה.

השופט כהן: זה אלוף/מ שטעם מוטל לחת את הפקודה, העדות מוכיחה גם את

אמינות הפקודה. אם שטעם קבל איזה הנחיות מהרמטכ"ל, הפקודה

שניתנה למרט אינה מוכיחה שזה הוא משהוא קבל מהרמטכ"ל.

הפקודה שאותה פקודה. היא מחליטה את מרט, אפילו אם שטעם

לא שמע מהרמטכ"ל אותם הדברים. הוא לא הלך לשאול את שטעם

אם הוא שמע מההדבריהם מהרמטכ"ל. הוא יודע כי מה שטעם אומר

לו, זאת הוא חייב למלא.

בסיוב זה אני מסכים.

עו"ד אורן:

ט ו ד י

מא/סכ

בית הדין העברי - ישיבה כ"א
8:55

המסך תקירת העד מס' ע"י סא"ל גילון

אב"ד הלוי:

ה ח ל ט ה: השאלה מה ההנחיה שנחן לך ו/מ שוט " -
הי כשרה ורלבנטית ואינה מהווה עדות
שמיעה.

דופט
(-)

אב"ד הלוי
(-)

דופט
(-)

אב"ד הלוי: אחה יכול להיב אל האגלה.

ה. ו/מ ס חס זמר לי, שהחנהגות העבא כלפי האוכל וסיה הערבית באזור
הגבול, חהיה החרגות ומחויבות, ומבטחה חהיה להפחש לאוכלוטיה
הערבית להמשיך בחיים חקינים ללא הפרעה, כל כמה יחדבר יהיה ניתן.
עוצר יוכרז דס לזמנים קצרים על מנת להפחש הערכות הכח, ולהפחש להם
להמשיך ולעבוד בשדות לאחר מכן. יס להמנע מכל פגיעה באוכלוטיה
הערבית. להמנע מכל הכרח
סקבל גם גלוף הפיקוד, ולמנעה גם גלוף הפיקוד מקבל הנחיות מאותו
ו/מ שוט.

בענין זה בתור הזרוע שלה מטכ"ל?
כן, כי בסביל גלוף הפיקוד יחס הנה הקצין המקצועי שלו.
מתי קבלת הנחיות גלוף?
נ-29 באוקטובר בבוקר.
למטכ"ל שלה אחת זוכר?
לא.

במסגרת ו/מ ס חס. ישרר בין 8-9.

ההקפדה לקבלת הנחיות גלו מצביעה על כך שקודם לא היו בחוקף?
נראה וכן גלו חס ידועות. ניסוח זה לא היה ידוע קודם. לי היה
השפעה כמותית הורשיות האפשריות.
האם זה נראה אחת השריות היה שחיינה בנחיות כאלה?

78
טו"ל

השר החינוך ק"י ימות?

זה עסקו מפות שונות כי בחכיון נוסף זה עסקו מפות שונות

א. אחרי קיבלת את ההנהיגה האלה, בה עזית?

ת. חזרתי למשרד בכפר יונה. באחת מסעות היום נפגשתי עם הנשיגור
הסברתי להם בעל-פה את המדיניות הסובייטית שנתקבלה מהמטה הפלל
ובו במקום גם סיכמתי את זה בכתב והם קיבלו את זה ביד. המ
הזה נמצא ביד.

ס. האם התפוצה היא אותה תפוצה כמו במסמך הקודם?

ת. התפוצה היא אותה, אבל בהרכב אחר.

ס. האם אחד המכותבים הוא מג"ד 2?

ת. אחד המכותבים הוא מג"ד 2.

ס. האם קלחת את המכתב הזה?

ת. כן.

ס. בעינינורות הרגילות?

ת. בעינינורות הרגילות באותו יום היו מאד מפותחים. היו רצים

אבל סלחתי את זה.

ס. מאיזה תאריך המכתב הזה?

ת. מה-29 לאוקטובר.

בית הדין קיבל את המכתב כפוצג ת/45.

אחר כך רשמה מג.

ירושלים, 8.8.57

ס ו ד י

- 56 -

המסך חקירת העד ס/א מרס ע"י ס/א גילון.

ס. בנימוק האחרון כתוב: במקרה של פיגור בתים בודדים, יש לקבל

הודעה למפרע מהמסה. מה המסה הנזכר סס?

ח. היות והמכתב נשלח כפקודה לנציגים, זאת אומרת שהם צריכים לקבל

אסור למפרע מהמסה שלי.

ס. אם אלוף הפקודה היה רוצה לפנות בית בודד, האם היה ניתן לו

לעשות זאת לאור מכתב זה אם לא קבל הסכמה למפרע מהמסה?

ח. אין ספק שלא לאלוף הפקודה זה היה ניתן, אבל הוא היה סוואל אותי אם

כדאי לנהוג לגבי הבית הזה כך, או אחרת, כי יתכן שהיה בו אנשים

שלא מן התכונה לפגוע בהם.

ס. האם קרה דבר כזה באותו לילה?

ח. כן.

ס. באיזו מקום?

ח. בבקעה.

ס. בקעה הוכרה בגיזרת חסיבה 17?

ח. לא, בגיזרת חסיבה אחרת.

ס. מה קרה בבקעה?

ח. בבקעה מפקד אחד סעלה על המסלס, מצא סס מספר בתים ערביים

והוא רצה לפנות את הבתים, הנציג שלי, שהיה במקום, התנגד שמפקד

פלוגה זה יפנה את הבתים, הסביר לו שזה נוגד את הפקודות שקבל.

היה מיקוח ביניהם, ובסופו של דבר החקשר מפקד הפלוגה עם המפקדים

שלו והנציג החקשר אחי. הנציג שמע ממני שאין להסכים לפיגור הבתים

מפקד הפלוגה הגיע עם הערעור שלו עד לפקוד הצפון, פקוד הצפון

החקשר בענין זה עם המסכ"ל ומשם קבל הוראה לא לפנות את הבתים

האלה. בסופו של דבר הורה מפקד הפלוגה לפני הנציג שלי שהוא לא

יפנה כי אסרו עליו.

ס ו ד ו

המסך חקירת העד ס/א מרס ע"י ס/א גילון.

- ס. היתה עוד גוגמא באותו לילה שהוראות אלה פעולו?
ת. באותו לילה, פלוגה אחרת של אותה יחידה, היתה צריכה להתבסס בבית הספר בג'ת מזה כפר מחוץ לחסיכה 17. בית הספר היה סגור וסלי לא הסכים, במיקוח עם מפקד הפלוגה, לפרוץ את הדלת של בית הספר. הלכו וחפסו את מנהל בית הספר בכפר ולא מצאו אותו, התקשר אחי ואז אני הסכמתי שישברו את הדלת. לפני זה לא סברו.
- ס. זה היה בסעה מאוחרת?
ת. זה היה בסעות הערב.
- ס. אני הולך אחורנית, כי כך זכרתי את הפדטים. ב-ב' מדובר על מעקב חלק מרסימה א' בהתאם לצוים שנחתמו ונמצאים צאצא בירי המסטר האם בוצעו המעצרים האלה?
- ת. רסימה א' היא רסימה די ארוכה אבל נחתמו ב"ה כ-10 צוים לתחילת המסולס ועד כמה שאני זוכר, נעצרו בסך הכל 6 אולי 10.
- ס. ב-א' נזכר העוצר מקיים ממילא בכפרים, מהו העוצר הקיים ממילא?
ת. באיזור התיכון קיים עוצר מאז שהאיזור לסופח למדינת ישראל ועד היום. העוצר משתנה בהתאם לשעות היום בחורף ובקיץ.
- ס. אני מניח גם לפי הסעון?
ת. על כל פנים הוא קיים לרוב מסעה 10 בלילה עד 4 לפנות בוקר. בחגים יש שינויים. על כל פנים הוא קיים בשעות אמצע החושך.
- ס. והוא מתחיל בדרך כלל כשעתיים אחרי החסיכה?
ת. בדרך כלל שעתיים אחרי החסיכה.
- ס. זה קיים בכל ימות השנה?
ת. כן.
- סופס כהן: רציתי לשאול סאלה אחת בקשר ל-ח/45, למה מג'ב 2 הוא המכנתבים שמעל לקו, כתוב לנציגין וגם מג'ב 2 מעל לקו באילו זה הוראה אליו?

ירושלים, 8.5.57

- 58 - 50 -

סו ד י

המשך חקירת העד ס/א מרט ע"י ס/א גילון.

ת. מג'ב 2 היה צריך להיות מחת לקו כי הוא לא היה תחת פיקודו.

אב"ד ב. הלוי: למה מפקד חטיבה 17 כן וחטיבה אחרת לא?

ת. במקום זה יש פיקוד צפון הגמ"ר. בפיקוד הצפון האיסור היה קצה

אחרת.

אב"ד ב. הלוי: זה צולל אח כל המשלל?

ת. כל אורכו של המשולל.

הפסקת צוהרים.

אחרי רשמה

21.5.57

המסך חקירת העד איסמעיל מחמוד בדין פ"י האופס כהן

- ש. האם הרגשתי בצד ימין כאשר נורית, מאיפה באו הכדורים - מפנים אחורה או שהם פגעו בך מאחורנית קרימה?
- ת. קודם כל נורית במותן השמאלי. בזמן הכבתי פגעו בי הכדורים מצד
- ש. אתה נפלת על פניך, וראשך לאיזה כוון?
- ת. שכבתי כך כלפי האדמה.
- ש. לאיזה צד, מזרח, דרומה או מערב?
- ת. בכוון מערבה אבל קצת דרומה. הראש שלי לדרום והפנים שלי כלתי מערב.
- ש. הנה ציור של אדם, חיס אותו על המפה בצורה שנפלת.
- ת. כך.
- ש. אתה אומר שזחלת לצד דרום?
- ת. כן, כן.
- ש. זה צפונה?
- ת. כן.
- ש. הנה קטע הכבתי שסם נורית, איך נפלת פה, איך היה הראש שלך?
- ת. נפלתי כך עם הראש דרומה מערבה.
- ש. פניך למטה?
- ת. כן, כך (מוריד את ראשו).
- ש. איפה עמדו החיילים?
- ת. החיילים באו מצד מזרח.
- ש. איך החיילים ירו בך כאשר שכבת ופגעו בך מצד ימין, כאשר זה מכ-
- ת. האני הם באו ומהיכו ליירות עלינו מהצד השני.
- ש. האם אתה רוצה לאמר שהם הלכו מאחוריק?
- ת. הם באו מכאן, מצפון וירו בי.
- ש. האם יכל להיות שכל היריות פגעו בך בזמן עמדת?
- ת. לא.
- ש. אתה מתכוון שהיריה הראשונה פגעה בך, אחר כך נפלת והם המתיכו לך
- ת. כך בזמן שנפלת ואז פגעו בך היריות מצד השני?
- ת. כן.

21.5.57

המסך הקטן יחד איננו מסתיר מהמור בדיר ע"ד הכופס כהן

האם יכל להיות ההפכת את הכלר, שהירות בצד ימין פלג בך
ואחר כך כאשר נפלה פגעו בך בצד כמאל?
לא, קודם נפגעתי מכוון השמאלי, אחר כך באו סביב ונפגעתי מצד
ימין.

הכופס ריבון חוקר את העד

- ס. באיזה מקום עמדת בתוך הסורה של החלוצה, הראשון, באמצע?
- החלוצה מצד מערב?
- האם מכוון דרומה.
- האם ייתכן ומי משמאלך?
- האם לא ייתכן, לא הסתכלתי עליהם. הסתכלתי על ההרוגים.
- האם ייתכן וייתכן אישית היו השנים האחרות?
- האם לידך, אני לא הסתכלתי עליהם, זה לא לקח זמן.
- האם ייתכן דובר אב"ה היו מצד ימין או מצד שמאלך?
- האם ייתכן מכוון צפונה.
- האם היו עומינך או משמאלך?
- האם שניהם היו משמאל.
- האם לידך הימנית או השמאלית?
- האם ידני השמאלית.

עו"ד יאורן: הכופס כהן האל אותו איך היירות, כיון שהם לא ידעו דבר
יוצא מהחילוקים היה שיהיה
אחת באו מצד
לעבור קברת דרך בכדי להחליף אותו עד שהוא נפל.
לראול כמה זמן זה נמשך ולמה היו צריכים להעזר אותו
באמצעות המהנדס. לראול מחוץ נימוק שהסאלה היתה יכולה
הנגדית הממוסכת שחברו כבר ידעו בחקירה

מא/חכ

בית הדין הצבאי - ישיבה כ"ח

21-5-57

המסך חקירת העד איסמעיל מחמוד בדיד ע"י כו"ד אורן

כו"ד אורן: לא סאלתי אותו, כי חשבתי כהאשר אדם נופל ומתעלף זה יהיה

אכזרי להאול אותו באיזה צורה נפל. אולם מסמסאלה הסאלה

אני רוצה להציג בפניו סאלה זאת. אם חברי מתנגד, אני מבקש

החלטה של בית הדין. הסאלה היא: אספה חייילים היו ממולו

ירו בו, איך הם פגעו בו באותו כוון?

סגן אלון גילון: במסך חודשים שהמהפס מתנהל לא קרה, פאחרי החקירה

הנגדית הסניגור המלומד לא יציג סאלות נוספות. אני

חושב שאין להמשיך לתת לסניגור המלומד הזה להמשיך

להקטין את הבלתי פוזקות.

אחרי דסמה ס"ר.

בית הדין האזרחי - ישיבה כח

המסך הקירית העד אסמעייל כחמוד בדיר

עויד אורן (המסך) ראשית, אני אומר טוה לא נכון מבחינה עובדתית.
טבית אינני יושב כאן כדי לעשות נחת רוח לחברי, ואפילו לא לקרוא
אני חייב למלא התבתי כפי האני מבין אותה, ולא כפי סמיטחו דומה
האני אבין אותה. אם לא סאלתי טאלה, מסוס סלא העלתי על דעתי
אנחנו רוצים לגלות טטחו טניתן לגלותו ואפטר בקצור נסרך לקבל תה
ולגכוד את הפרטת. אבל אם חברי המלומד רוצה לדקור אותי ולפטר
קובע עלי - אני מקבל זאת, אני יכול לקבל זאת. אבל אני מבקש
הטאל, כי לא בטבילי אלא בטביל דהאן.

האני גילון: אפטרות טלאה ניתנת לסגוריה "ע"י הפרודורה הרגילה
וכל הזמן חברי מבקש לטטות מהפרודורה הרגילה וחסר
הזמנות יוצאת מהכלל. לעניות דעתי, הגישה הטעה טלא להמטיך להט
פזכיות יתר אלה.

הטופט י. דיבון: הדבר בכל זאת במסגרת הפרודורה.

ט/א גילון: זה יוצא מהכלל שהפך לכלל. נכון שהוא מן על פיה
נביתתה לו האפטרות הולאה, והוא לא צריך לנאום נאומים אלה.
אביד ב. הלוי: אני רוצה לפנות לסעיף 377, למלים המפורטות הקד
הדין עד לאתר שחקרתו בפלי הדין, רטאי אפילו להרשות להם להקטר
גונסות טטטת להבהרת ענין שנתעורר בחקירתו של בית הדין, זה בא
מה טטת אורן מבקש, אומנה אנחנו נותניה לסגורים וגם לקסגוריה
הזמניות רחבות מאד לנהל את המטפט ולהבהיר את כל הנקודות שטות
הנאטמים וחקסגוריה. אבל אי אפטר שיחרי טבית הדין טאל טאלה הדבר
טבגלל זה דוקא לא לתת את הרשות, מפני טטטבים קודמים נתנו הרבה
לטאל.

ט/א גילון: אינני מדבר על הטאלה המסוימת הזאת. זה אני מטמט
דעתו של בית הדין. הינני מתכנן לטאלה כטאלה. אני רק אומר שאני
תוידך למה הטאלה הזאת לא נטאלה בזמן הנכון, כאשר חברי המלומד
מהזכות להקור נודלי. אין סיבה מדוע לא נטאלה הטאלה. לכן אני
טאין לתת דטוה מיוחדת. אולי בגלל הטאלה המסוימת הזאת, יש להרש
מהדור הרגילה, אבל על זה אינני מביע דעה.

המסך הקירות העד אספסיל מחמוד בדיר

אביד ב. הלוי: אנחנו נותנים רשות לשאול את השאלה, אבל היא צריכה להיות מבוססת באופן פשוט וברור. אני מציע שהשופט כהן,

שהתחיל בעניינה, ישאל את השאלה של מר אורן.

עמיד אורן: אני מודה לבית המשפט הנכבד, ואילל לבית הדין לנסח את השאלה, אבל אני מבקש שכוונת הדברים תימסר.

השופט י. כהן:

האם אותם החיילים הלכו מסביבך וירדו בך בסעה שסכבת, או חלילים אחרים ירו בך?

ת. א זה לא לקח זמן. אנחנו שכבנו על האדמה והמסיכו לירות.

ס. כמה זמן זה לקח להם? היריה הראשונה ירו בך מהצד האחד. אחר כך

הם הלכו וירדו בך מהצד השני. כמה זמן עבר מהיריה הראשונה ועד

שהלכו סביב וירדו בך שנית?

ת. האנשים שנהרגו, מכאן וצפונה, וגם הם ירו בי מצד צפון.

ס. אחת מתכוונן לצד צפון, בניגוד לדרום?

ת. כן.

ס. כמה זמן לקח בין היריה הראשונה ועד שהחיילים הלכו בירי בך שנית?

ת. אפילו אין דקה.

השופט י. דיבון:

ס. באיזה מרחק עמדו החיילים האחד מהשני?

ת. אחד על יד השני. אחד כאן ואחד כאן.

ס. כמה מטרים בין האחד לשני?

ת. מטר, או יותר.

ס. מחסוב היטב ותיזכר כמה היה המרחק בין אחד לשני.

ת. מטר, מטר וחצי ביניהם.

אביד ב. הלוי:

ס. תסביר לי עוד את ענין בתך והילד. התוכל לו כור איך זה היה

בדיוק עם בתך והילד, בפרטים?

ת. בתי החבה על ידי.

ס. רכבה, כוונתך נסעה על ירך בעזלה?

המסך חקירת העד אשמעיל מחמור עבדיר ע"י אב"ד ב. הלוי

ת. (המסך) זו ילדה קטנה. וזהו, וירו בי. הילדה והילד הלכו.

ס. הלכו ברגל?

ת. לא, נסעו בעגלה.

ס. ז"א שהילד עלה על העגלה.

ת. כן, הילד עלה על העגלה דהגלך, נסע עם הבת.

ס. וכל זה היה לפני שפתחו באט?

ת. כן, לפני.

ס. מי ביקש את זה? האם מישהו ביקש, או שהם עשו את זה בלי בקשה?

אני אומר לך שהילדה התחילה לבכות, והם הסיעו את הילד אתה.

ה פ ס ק ת צ ה ר י מ

קירת העד ממד עבדול רחים עיסא ע"י ס/א גילון.

העד נסב כחוס

ש. בן כמה אתה?

ת. 14.

ש. מה אתה עושה, אתה עובד?

ת. הייתי עובד באדמה שלנו.

ש. אתה יודע קצת עברית?

ת. לא יודע עברית.

ש. אתה כבין אותי?

ת. קצת, כך.

ש. אתה מכיר את אסמעיל מחמוד בדיר?

ת. אני מכיר אותו.

ש. באת אתו מהכפר הבוקר.

ת. כן.

ש. הוא מכה בחוץ?

ת. כן.

ש. אתה יודע מהוא פצת?

ת. כן.

ש. האם אתה יודע איך הוא נפצע?

ת. נפצע (מצביע על המותן הימנית)

ש. לא באיזה מקור בנזף, אתה יודע מה קרה כאשר הוא נפצע?

אביד הלוי: ראית כשהוא נפצע?

ת. לא ראיתי.

ש. היית בסביבה כאשר הוא נפצע?

ת. באתי אתו מהמיסור.

ש. אני רוצה לסאול אותך על כך, על המקרה הזה. אתה באת מהמיסור?

ת. כן.

ש. מי היה אתך כאשר באת?

ת. היה אבי המחא, איסמעיל מחמוד בדיר וראוי כתיב כדוויק.

ש. אנו שמא האם אתה יודע אם יש לו שמות אחרים חוץ מזה?

ת. רחמד אבו-שמחא.

המטח חקירת העד מוחמד עבדול רהים עיסא ע'י ס/א גילון.

ס. איך הלכתם, ברגל?

ת. משם לכאן? ברגל. אסמעיל מחמוד בדיר היה בעולה.

ס. היה מיטתו אחר יחד אתו בעולה?

ת. הבת שלו הקטנה.

ס. ואיפה היה אבן סמחא?

ת. היה בגן הירק.

ס. אבל כאשר הלכתם, הועתם לכפר, איך הוא הלך, הוא נסע?, אבן סמחא?

ת. הלך לכפר יחד אתנו.

ס. ברגל או נסע?

ת. היה הולך ברגל.

ס. ובאזי?

ת. היה הולך ברגל.

ס. ואתה?

ת. הלכתי אתם.

ס. לא נסעת בעולה?

ת. לא.

ס. היה מיטתו אחר יחד אתכם טהלך ברגל?

ת. לא היה.

ס. אני אראה לך את התמונה הזאת (כוצב ת/4) אתה יכול להכיר את

המקום?

ת. כן, מסעי זיתי כן (מכביע לצד שמאל של התמונה).

ס. אתה מכיר את הכביש?

ת. כן, מכיר.

ס. אני הצבעתי על התחלת הכביש, שהוא בצד ימין של תמונה, איך י

לאן הוא מוביל?

ת. זה מוביל לכפר.

ס. והכביש השני שבא לצד שמאל של התמונה?

ת. מזרחה.

ושל י"ז. 10.6.57.

המשך חסגרת הקעד א/מ חתם

אֵיזוֹ בַּעֲיָה?

ספרים שונים

בחוץ וצריך לתת להם להכנס. במסגרת זו

המלך המשיח יבוא ויגאל את ישראל ויבנה את בית המקדש ויגדל את ישראל ויגדל את ישראל ויגדל את ישראל

15-00000 11811 11811 11811 11811 11811 11811 11811 11811 11811

המחלקה לביטחון המדינה

מבנה המערכת

אמרת ייִסֵּחֶיהָ מִצֵּב חֲקִיָּו.

מה כתוב במכתב שנכתב בפקודתך?

אִיזִי לֹא יִנְחֵנוּ מִפְּסוּדוֹתָי לְשׁוֹם אִישׁ.

אני מבין שיש פה חלוקה בין המנהל למטה. המנהל רוצה להקים מטה חדש, אבל המטה הנוכחי לא רוצה. זהו.

אמרתי לו מה חסד

...and the

2018

1. THE UNITED STATES OF AMERICA

המחלקה הכלכלית והמנהלית

במכתב הזה כתוב: - - -

יְבוֹנֶסוּ מִכַּפֹּר סִינַי הַבְּאֵמָשִׁים וְאֶסְתַּוְּבִי עַל

זהו יחזקאל סלך ע"ה מרס?

ב-71. אני רוצה העיר

זוהי גאון שמרן שמרן סכסל

על קצתם יש אסור

לאתר סימני אור הסביר

מאחר והכינוי "החור" אחר.

בדומה לזה אף כי מסכי

STUDY 10

708 40182827 196 178

הכרזת המלכות

מחזור השלישי

— ۱۶ —

1961-62

ס-תפס להבנע מכל לעיל

המשך חקירת העד אלי"ם שהם ע"י עו"ד לויצקי.

ש. במקרה זה המח"ט?

ח. המח"ט קובע מה צריך לעסוק, ובדרך כלל הוא מקבל על זה אסור אלוף הפקוד. במדה ולאיש הממשל הצבאי ידוע על כוונה שהו חושב שהיא נוגדת, הוא מפנה זאת אלי ואל אלוף הפקוד, היינו לממונים, כדי

סידעו לאחוז באמצעים הנדרשים.

ש. א. יש הכרח כזה קובע האחראי. א. הוא מצא שיש מקום לפתוח באס

בטביל לקיים את העו"ר, הוא צריך להודיע לך

ח. לי - לא. לאלוף הפקוד.

ש. ואלוף הפקוד?

ח. אם יאסר, הוא יכול לבצע.

ס. ואם לא?

ח. אלוף הפקוד צריך לקבוע אם הוא רוצה להחליט או להחליט בעצמו.

ס. אחר כך כתוב: "הכרזת העוצר..."

למעשה "חלק מסימה א" אינו סיך למסימת העוצר.

ח. זה מעצור האנשים הידועים כ"בעלי יכולת".

ס. מכתב זה הלך לנציג מוסל טייבה, נציג מוסל בקעה, נציג מוסל אוס אל פחם, מג"ב 2, מח"ט 17, פקוד הצפון, מפקד הגנה מרחביה זלמטבל, היינו אליך. אין פה סוס דבר על בעיה החוזרים.

ח. אין.

ס. אם זה נשלח למח"ט 17 ולמג"ב 2, ואם היתה הנחיה מיוחדת שאתה נתח ב-9 בבוקר.

ח. לא אמרתי שהיתה הנחיה מיוחדת. אמרתי שתוך כדי חדיונים על כל מיני אמצעים שינקטו, ידון גם נושא זה.

ס. אבל העובדה היא שאתה בחור ראש הממשל הצבאי מצאת לנכון להזכיר את זאת מראה כי חשבת שזה דבר חשוב בטעה 9 בבוקר.

ח. על כל פנים כדבר נצפה.

ס. האם לא נכון היה לתת זאת בכתב, כדך שמח"ט 17 ומג"ב 2 ידעו שיש להחזיר את החוזרים לבתייהם?

ח. אני רוצה שתדע שהוראות למח"ט נותן אלוף הפקוד, ומרט כיועץ, במדה ונשאל, ובמדה והוא חושב שיש מחשבה או נטיה לא למלא זאת, אז הוא צריך להתקשר.

ס. למח היה צריך מרט לכתוב מכתב כזה?

ח. חס"ט דבירון: איך שואלים שאלה כזאת את שחם? זאת צריך לשאול את מרט.

ח. חס"ט חקירה.

ס. יש פה ענין לשחם וזה נעשה לפי הוראותיו ידיעתו או הסכמתו.

ח. אומר לך שהמכתב הזה יוסלח על ידי מרט או לפי הוראה שלך או

הנוהג שהיה מקובל, על כל פנים ל פי ידיעתך.

ח. אם אתה שואל על המכתב, הוא הגיע אלי 3 ימים אחרי הכתבו כי הוא

נשלח בדואר. לכן אינני פועל לפי המכתב. הפעולה היתה אישית ישירה

ע"י סלפון ודבורים בטעה. באותו זמן לא עסקנו בפעולה ע"י מכתבים,

אני אומר לך שבשיחתנו אחז בגענו בנושא זה, לא כאחד הנושאים החשובים אלא כנושא

המסך הקיר העד אליהם סתם ע"י עו"ד לויצקי
המסך הקיר העד אליהם סתם ע"י עו"ד לויצקי

אילו הוקדם העוצר ב-9 ל-8, הנוסא היה מצומצם, שעה 8 באוקטובר זה לילה.
אבל אם מקדימים א"ח העוצר, לשעות הצהריים ולעות שבתם אנשים נמצאים
בחוף אז ההיקף יותר גדול. לכן נגענו בזה במדת ויוקדם העוצר, כבלי ידיעה
אם הוקדם לשעה 5 או לא. אסור הקדמת העוצר נדון בשיחתי עם אלוף מסנה
רבינוביץ כבלי לומר לי ליאזה העות. ~~לויצקי~~
מדוע לא לתת הוראה זו במכתב? על כך כבר ענית לי שאינך נותן פקודות.
אתה איש המטה.

אני נותן הנחיות ומעביר פקודות.
אני סבור שהיתה צריכה להיות פקודה: עכשו אנן מגלים סבכל זאת
נכתב מסהו, נכתב מכתב אחרי השיחה אתך, ומדובר על כך שיהיה עוצר
ולא יוקדם?

תקרא את הנוסח.
ההאמצעים שנקטו: א. הכרזה העוצר לשעות היום נוסף לפוצר לילה
הקיים ממילא בכפריסבהם או על ידם נערך הכוח....
אני מבין טזה מכתב שהוצא לנציגויות של הממשל הצבאי לאחר סלמרט היתה
ישיבה אחת בהמשך לדברים שנאמרו סס. הוא אסר זאת בכתב. לגבי מכתב
זה אינו מעלה ואינו מוריד. כי אינני זקוק לאסורמרט לגבי מה שאמרתי
לו.

הסופט דיבון: האם אתה חייבת את מרט להוציא סכום של הפגיסה?
לא.

האם חייבת אותו להוציא את ההוראות האלה בכתב לנציגים?
לא, יכול היה לתת וראות בע"פ.

אחרי כן רשמה מי

ד י

המקד חקירה העד א/מ נחם ע"י עו"ד לויצקי.

הכופט דיבון: אני רוצה להבין. א/מ נחם נמצא בחל איב. כ/א מרס יושב בכפר יונה. מרס מוציא פקודה או מכתב או הוראה או הנחיה. איך אפשר לשאול את נחם מה כתוב בו ומה לא כתוב בו, ולמה כתוב בו משהו מסוים.

עו"ד לויצקי: התחלתי לשאול אותו אם הדבר הזה נכתב לפי הוראותיו והסכמתו.

א/מ נחם: הוא הוציא הוראה, וזה הגיע אלי 3-4 ימים לאחר מכן.

כ. גב למלינקי זה הגיע 3-4 ימים לאחר מכן ?

ו. זה לא חלק למלינקי. קבוצת פקודות ניתנה בעל פה בשני סיווגים

לפחות, לפעמים אפילו יותר, ואיסור מכתב מוצא אחר כך בפקודה בכתב.

אבל זה לא שיוך להוראותי.

הכופט נחם: אחת אומר טבוצת פקודות בע"פ אחת מתכונן מרס קיים קבוצת

פקודות ונתן /הוראה למלינקי ?

ה. לא. מרס קיים קבוצת פקודות לפקודיו. אם מלינקי הסתחף הם או לא אינני

יודע. אני יכול להבין שהוא הוציא את זה בכתב, אבל הנציגים ידעו באותו

יום, המכתב עלול היה להגיע אליהם אחרי גמר כל הסכמים.

עו"ד לויצקי: מה היה הצורך בדבר זה?

ה. אינני יודע אם היה צריך להוציא את זה בכתב. אני לא הוצאתי מכתב

בענין זה. קיימנו בענין זה דיון, הסברתי מה הקו שנקבע כדי שהוא

יהיה בחוץ העניינים והוא הסביר את זה הלאה לנציגיו.

כ. אבל אחת התכונות לזה שהוא יודיע לנציגיו.

ה. מש כאני מוסר לו כהנחיות מוכא לידיעה עד למטה בזמן המתאים לפעולה.

כ. נניח שהוא מסר לנציגיו בחוץ בע"פ. עכשיו, בין הנחיותיך היתה הנחיה

האם יוקדם העוצר ויהיה בסעות היום, אז את שאלת החוזרים יט לפתור

כשהוג בממסל הצבאי, זאת אומרת לתת להם להכנס ?

ה. כן.

הכופט דיבון: האם היתה הנחיה כזאת בזמן השיחות ?

ה. אני אומר: הנחיות הן לגבי המדיניות. עוצר זה לא מדיניות, זה אמצעי.

עו"ד לויצקי: אז היתה דרישה כזאת

ה. לקחנו בחשבון את האפשרות הזאת במידה ויוקדמו טעות העוצר.

מ"ר

מ"ר הקירית העד א/מ חתם ע"י עו"ד לורנצקי.

ה. זה צו ?

ה. זה הכבר ברור כבעיה זו עלולה להיות בשטח.

ה. וצריך להכניס אותם ?

ה. צריך להנציגים ידעו זאת.

כ. ומה יעשו ?

ת. ידאגו לזה. בנושא זה ינחו אותם יצריך לחת לאנשים להכנס.

ט. אז זאת חוראה ?

ק. הם אינם נוחנים חוראה לכוחות הפועלים בשטח. הכוח הפועל בשטח יכול

להביד: אחת אומר לי זאת, אבל לי יש פקודות ממפקדות.

ט. אבל עד כמה שאתה נוגע בדבר?

ת. ניתנות לו ההנחיות האלה.

ט. זאת אומרת זאת היא הנחיה. ההנחיה הזאת נצריכה היתה להיות כללית

ושחיה היתה בהתאם למדיניות כפי שמסבירה פה, היה צריך שלא רק הנציגים

כלך ידעו מזה. נכון ?

ת. אמרתי כאלוף הפקוד ידע על מדיניות, ולפקודיו הוא מוריד יסירות.

לא הנציג צריך לתת פקודה. את הפקודות הם מקבלים ממפקדה. במידה

וחם נועצים בהם בנושא זה לגבי האוכלוסיה, הם יודעים מהצד המקצועי

ילקח את ההנחיות והם מיעצים.

כ. אני רוצה להבין איך אתה, יסחיות ממונה על הממשל הצבאי, איך יכולת

להיות בטוח שלא תהיה טעות, שהפקוד הוריד לסדמי ושדמי העביר את זה ?

ת. אמרתי שבאותו יום נפגשתי עם ראש מטה פקוד מרכז וסאלתי אותו אם ברור

לכוחות הפועלים בשטח. הוא אמר לי: כן. השוני היחיד שיסנו הוא אפשרות

של הקדמת טעות העוצר. זאת אומרת כאלוף הפקוד הוריד את הפקודות

וההנחיות לגבי המדיניות לגבי האוכלוסיה, ובתוכם ענין החוזרה, שצריך

להכין. כחיים כחקונם זה דבר פשוט. אני לא הייתי נוכח באותו זמן. אני

מניח שהוא נתן את כל ההוראות לאותו דרג שמסתחר בקבוצת הפקודות,

שהגזרה תהיה רגועה, שהחיים ימסכו כחקונם. זאת המדיניות כלפי המיעוט

ואין חדוש שמפקד חסיבה לא יבין מה פרום המליב האלה. כל קצין מבין

זאת.

כ. האם הוא מבין בחור זה את הצורך להכניס חוזרים לכפר?

הוא מבין בחור זה את הצורך להכניס חוזרים בשטח ויודעים

י"כ גם אפשרות לעצור אותם ולהחזיק אותם מחוץ לאזור הפעולה.

הבנת ההחלטות האלה הורדו לאלופי הפקוד.

ה. ודאחי זאת על ידי ראש המטה.

ה. האם ודאח גם כאלוף הפקוד הוריד את זה למפקדי החטיבות?

ה. ודאחי את זה בשיחתי עם ראש המטה. ודאחי עם ראש אגף המטה הכללי

מאיר עמית, אב לפקודים נתנו הוראות בנוגע למדיניות זאת. אמר לי

מאיר עמית: בחלקם, ואם יש חשש שהערכותה כל יחידה זו או אחרת כרוך

בפינו, לא יפוגח חשטה ולא תערך היחידה. זה היה מה שאמר לי ראש

אגם/מטכ"ל. נפגשתי עם ראש מטה פקוד מרכז ואמרתי לו, אחר כך

החקשרתי עם ראש מטה פקוד צפון וחוא אשר לי בדיוק כך.

אנחנו שמענו כבר כמה עדים בקשר לכאלות האלה, ביניהם דומי. הובדל

פח לפנינו בין מדיניות כללית לגבי המיעוטים, לגבי ערבים, זה מה

שאחא אומר מדיניות כללית, ובין שיטה בצוע העוצר. כך למדנו הרב

דבריים. יש דבר שנקרא שיטה בצוע העוצר. זה מה שאחא חפרה לנו, זה

מה שהעדים האחרים קוראים מדיניות כללית. המדיניות הכללית הזאת

ניתנה ברגע האחרון אחרי שמגבוח באו ההחלטות. עכשיו העניין הזה של

לחת לחוזרים לחכנס לכפר אחרי שהעוצר חושל, אחרי שיש כבר עוצר,

האם זו טאלח כל מדיניות כללית או הל שיטה בצוע העוצר?

ה. אפשר לחת לאנשים לחכנס ואפשר למנוע אותם מלהכנס. זו אינה מדיניות,

זה בצוע. או שתחן לחכנס, או שתחזיק אותם בפתח. חקוה או בכפר ספא

עד שהגמר החערכות. אין פח טאלח כל מדיניות.

ה. יש עוד דרך כליכות: יכולים לשים אותם במכלאות.

ה. בכביל זה צריך מכלאות.

ה. אז אחא צריך או למנוע אותם מלהכנס או לחת להם לחכנס, אבל בנזם אופן

לא להרוג אותם.

ה. במדיניות לא כתוב שצריך להרוג אותם.

ה. מכיון שהדבר רציני והיה עוצר בכביל מערך צבאי, ויכולות להיות

חקלות בין אנשים שלנו ובין ערבים ראינם יודעים שיש עוצר, לכן מצאח

לנחוצ לורא את כל הדברים האלה. איך הוצרכה ההחלטה הזאת כל ענין

ס ו ד י

ב. חקירת העד א/מ החם ע"י עו"ד לויצקי.

ה. אני לא קבעתי אם לחת להר להכנס או לא. זה עניינו של האחראי בסטח.
 ה. אב מרס אינו אחראי לכל אלה, אלא רק לנציגויות שלו, למח הוא כותב
 העהקים למפקד חטיבה 17, למפקד פקוד צפון, ולמג"ד 2 כל מסמך הגבול?
 ה. אני לא יכול לענות על השאלה למח. להכביר זאת אני יכול, אבל למח
 אינני יודע. בנוגע לאלוף פקוד צפון ומרכז, אלה הם שני פקודים שהוא
 כפוף אליהם. חלק מסטח נמצא תחת פקוד צפון, וחלק - בפקוד מרכז.
 ו. ולמה הוא כתב למפקד חטיבה 17?

ה. הוא היה האחראי על הגיזרה.

למה למג"ד 2?

ה. אני לא יודע. אם מג"ד 2 היה בגיזרה הזאת חודש קודם או יום קודם,
 חמיד הוא עמד בקשר. יש מגע מתמיד בין משמר הגבול והממשל הצבאי בסטח.
 ט. מה עוד דובר בפגישה הזאת ב-9 בנובר?
 ה. אמרתי שדרשו פיננוי. היו עוד כוחות שרצו... מאחר ואין כל כוונה לעסוק
 זאת במצב זה, אם כי בעבר היו מחשבות שבמקרה כזה בכו אנחנו נהיה
 חמוקפים, עלול להיות מצב שנצטרך להט נוחיות הפעולה לפנות. לכן מצאתי
 לנחוץ להדגיש זאת כדי שיובן שהמדיניות היא כוונה מכל מחשבה שנדונה אי
 פעם. לכן גם היתה ההוראה החמורה, שאפילו אם לא תערך היחידה, זה לא
 פקסו להחזיק יטח בלי להערך, אבל הפקודה היתה קיצונית כפי למנוע רצון
 להשתמש בסיבות ההערכות להזזה של אנשים.

אחר כך רשמה נ.ע.

המסך חקירת העד אלמ סחם כ"ו ען"ד לויצקי.

- ס. אם זה היה רצונו של אלוף עמית ורצונך אחת, למה אתם לא נקטתם בצעדים בפרוס לכל הפקודות שאת החוזרים תכניסו לכפר?
- ת. אנחנו מכבדים חבונת מפקדה וים מקרים לא מעטים שאתה נכנס למפקד והוא אומר לך, מה אתה צריך לאמר לי.
- ס. הממיל העבאי צריך היה לפרס את הפקודות של המטכל בענין זה, והממיל העבאי לא נקף אצבע כל אותו היום, להביא לתשומת לב האנשים שרצונו של המטכל, לא רק רצונו של אלמ סחם הוא - סמכיון שהקדימו את העוצר אז צריך את האנשים האלה להכניס ולא מכלאות וכל זה סדור בר. המדיניות היתה אחרת. אתה מסכים סלו היו אומרים את זה ולא היה נסאר סוד בין בין עמית יחזר או בין סחם ומרט, לא היה קורה מה שקרה בכפר קאסם?
- ת. מאחר ש... לא צריך לתת לי ציון, אני מרשה לעצמי לסמוע מה שאתה אומר, אבל אני רוצה לאמר לך שעד היום לא קבלנו בקורת כזאת.
- ס. האם תתפלא לדעת שמרט עד כמה סאני יודע חוץ מהמכתב הזה, לא עשה סום דבר בכדי להודיע לאחראים על הדבר, שאת החוזרים יס להכניס לבתיים?
- ת. אני לא יודע. מה הוא עשה ומה הוא לא עשה.
- ס. הוא נתן עדות פה ואתה קראת בעיתונים.
- ת. אגב, בזה אתה לא צריך להיות כל כך בטוח.
- ס. אין להתפלא, סדוקא בסעה 5 הוא קיים קבוצת פקודות וחוזה אתם על זה בסעה שאתה אומר שצריך להיות במקום, לתת עזות במסרה סידרסו?
- ת. אתה לא יכול להסביר את זה, אבל אני אסביר. היה לו יסוד מאחר והוא ידע שהמדיניות היא כה קיצונית.
- ס. הוא ידע, איננו מפקפק בדברך, הוא ידע את כוונותיך. הוא באמת חרד לסלומם של הערבים, אבל אתה יכול להגיד לנו מה הוא היה צריך לעשות כדי סגם סמאי ידע את זה, ומלינקי ידע את זה?
- ת. ביחס לסמאי הוא לא אתו במגע. אמרתי לך גם סבדאני את זה בפיק

המסך חקירת העד אלמ סחם ע"ר עו"ד לויקסי.

ס. אתה וצאת אם אלוך מסנה רבינו ביץ דברים סונים, אבל לא על ההוראה הזאת הצריך לתת להכנס לאנסים. זה מראה כמה חסבתם מראס.
ת. אה בחור 112 וכפרים יהיו ראייתו זמן ולא קרה בהם כלום, זה מראה משהו. אז אם זה נותן לך, אז אני מכין סזה חכסים סלך. אבל בסורות כפרים זה לא קרה. זה קרה במקום אחד. הוא לא בן-נביא. הוא ודאי לא נביא, אבל גם לא בן נביא סידע סדוקא סס זה יקרה. זה הדהים את מי ססמע את זה. העוצר היה בהרבה כפרים וזה לא קרה, אז אה זה קרה, לא מפני סאתה חגיד סהממסל לא ודא. הנחיות ברורות נתנו למטה הכללי סלמפקדים, ואם קרה משהו זה בד-לאק. זה אני לא יכול להסביר לך.

ס. באופן פוזיטיבי, אתה לא יכול לאמר לבית המספס אם ידוע לך סחדמי קבל הוראה סאת החוזרים צריך או להכניס לבתים או להחזיק אותם בסחה.
ת. אני יכול לאמר בהחלט לבית המספס סודאחי לגבי כל הנוגעים בדבר הזה, הועברו פקודות ברורות. בנוגע לחוזרים. לא הייתי צריך לודא בכלל. מה ססיך לסדמי בהחלט בסוחה סלפונות סאלתי אותו אם זה ברור, הוא אמר לי: זה ברור.

סופט כהן: יס פה סני דברים סונים. אתה מדבר על מדיניות כללית והוא מדבר על דבר ספציפי סל החוזרים. כאשר אתה אומר ברור, אתה מתכוון למדיניות הכללית סיהיה סקט ובגזרה והחיים התיקנים ימסכו או סאתה אומר סדברה עה מרט וסאלח אותו ביחס לחוזרים?

ת. זה הדבר הטיקרי. הפקודה היתה ברורה.

אב"ד ב. הלוי: אנחנו סואלים על החוזרים, ודאת או לא?

ת. בסוחתי. אני אומר במפורס, עה מרט ענה עניו זה.

ס. אחר כך ודאת עם מרט, אם הענין סל החוזרים הוברר לכל הנוגעים

בדבר?

ת. עם מרט ודאחי.

ס. מתו?

ת. במסך היום.

ס. על החוזרים?

ת. על הכל. כולל החוזרים.

ס. באופן ספציפי?

ד"ר צבאי מחוז
11.6.57, וסלים

40 - 68 -

המסך חקירת העד אלמ סחם ע"י עו"ד לויצקי.

ס. באופן ספציפי לא?

ח. לא.

המסך החסימה.

ח. האם היה לדעתך צורך בחיאות לצרכי הטלת העוצר. זו היתה המסימה
היחידה. היה צריך להיות חיאות בין הצבא ובין הממשל הצבאי ומחמר
הגבוה?

ח. כל יחידה יכולה להטיל עוצר ואי ננה צריכה לחתום עם הממשל הצבאי,
ומסמר הגבול היה יחידה במסגרת הצבא, והמפקד יכול היה להחליט
בעצמו.

ס. עצם העובדה שהוא כפוף לפיקוד האח זה לא מחייב חיאות?

ח. זה מחייב את מפקד החטיבה שהוא כפוף לו אם הוא רוצה לפעול יפעל,
לא רוצה - לא יפעל. היה בידו המבסיר הזה במחינה פורמלית להסתמס

ח. כן. אה הוא לא הסתמס, זו חומשו או זכות לעסות כן.

ס. אני סאלתי אה הוא חויב?

ח. הוא לא חויב לפעול. סום קצין ביחידתו לא יגיד אם הוא רוצה לעסות

מטהו.

המסך בדלתיות פתוחות

אחרי כן דחמה מ.ג.

המלך הקירח העד א/מ נחש ע"י עו"ד אורן

כ. מנכיונך בכפר קאסם האם נכון יהיה לאמר שזה אחד ממקומות המעבר

למכתחניב ומבריתח, שזה כפר הנמצא על דרך המלך לעבר הירדן ?

ה. מכתחניב אינם הולכים בדרך המלך. באופן נורמלי ים מברחים והיו
הכתחניות בסביבת.

ו. ומבחינה בסחונות הכפר איננו כפר של אזרחים כלולים. הוא מקור ככנה
בסחונות באופן פוטנציאלי ?

ה. זה יחסי. אם השאלה מה השואה בין סויבה וקאסם, אגיד לך סביבה זה
כפר רציני בו בזמן שקאסם הוא כפר, אבל יש בו אפטריות.

ו. זה איננו כפר נוער ואף לא כפר שלא מונב זקניה. זאת אומרת כיט סכנה
פוטנציאלית מכמה בחינות הסתננות והכרחת ואי אפשר לומר הכפר זה מורכב
מאזרחים נאמנים ואין בו סכנה פוטנציאלית בזמן מלחמה.

ה. אני מסכים אתך כאם אינם "למד וונצקיס".

ט. בפוטנציה המצב המיוחד הזה ידוע לאנשי מסמר הגבול לדרגותיהם ?

ה. אני מניח כחם מהמצאים בנושא.

כ. הדבר הזה ידוע להם ?

ה. הם עושים את המלאכה הזאת במטח יגיר.

ד. המטה כאן, את נ/3 מחוקק, בחור כל האוירה, הטררה בארץ באותו יום

האם אנשים אלה הסבירו להם שחם יוצאים לבצע עוצר, שהוא זרוע של

המבצע הכללי, שלא הסבירו מה מסרתו, האם אתה כמנוסה כלשה הממטל הצבאי

ומכיר את המצב בו, האם לדעת סביר ומובן, במבחינה בסחונות הדבר הוא

כורך מבצעי טאין בו מסום הבדלה...

ה. לא ירדתי לסוף דעתך,

ו. אותם חיילי מסמר הגבול כצורפו להטיבה 17 ונטאלחו לטסח לבצע עוצר,

היו יכולים באופן סביר לחיות בסוחים נחם חולכיב לעשות מבצע מלחמתי

טהות לפי מה כחוסבר להם.

ה. אני סבור דאנשי מסמר הגבול כהלכו לבצע עוצר התיחסו אליו ברצינות

חדרוסה, ולא סראו בזה משימה פחותה. אבל אם אתה רוצה להגיד שבצוע

עוצר הוא בעל אותו מוח כמן התקפה.

ט. לא, באותו יום במיוחד אחרי קהטבר קעבלו, בצוע העוצר בסעות הראסונות

היתה בו ממשות במסגרת המבצע המלחמתי הכללי. אחת מהכיב אחי הבצוע

המטרה הקירה העד א/מ נחם ע"י עו"ד אורן

העור באותן מסיבות היה בעל מסמעות רצינית, חמורה וחשובה יותר מאשר באיזה מקום אחר?

הם נכחו

עו"ד הרנסלור

הם נכחו כחפירות הממשל הצבאי מוגדרים כחפירות הנעשים על מנת להבטיח את מדינת מסכנת המילוט הערבי שבה.

הם אני לא בטוח לכתוב שם "מילוט ערבי". אני חושב שהבטחה בסחון המדינה איננה אומרת רק מפני הערבים, גם יהודים באותו שטח של הממשל הצבאי. אם יושבים במטח הממשל הצבאי יהודים המסכנים את בסחון המדינה, אנו דואגים שלא יסכנו.

הם נכחו במסכנות בעיקר מפני נחם על הגבול או משה טקס קם יחזק ערבי נמוך?

הם הממשל הצבאי קייר באותם מקומות בגלל הערכה שקיימת בהם סכנה פוטנציאלית של אוכלוסיה שמחמנות אינה בטוחה.

הם אוכלוסיות ערביות?

הם אינם גם יהודים, ואני יכול לציון יטוב - יד הנח (סל סנה) והוא נמצא במטח הממשל הצבאי, ואני מעריך את סכנתו לא פחות מאשר סכנתו של יטובים ערבים.

הם יחזק יטוב יחודי יחודי, והוא קומוניסטי?

הם אמרתי יטוב יחודי, ויט יהודים נחם מסכנים את בסחון המדינה מפני סחם קומוניסטים, ויט מפני נחם סחם יהודים. אבל אם נאלצתי אותי על יטוב ציינתי את יד הנח. לא אמנה עטרה יטובים. אילו זה היה כך היו מני הערבים אחרת לגמרי.

הם לכן האומצני הוא יטוב יחודי בודד וחשאר יטובים ערבים.

הם יחזק יטוב לפרט דברים, אני לא מעריך אותם כמלוא הנימח.

הם כי יד הנח חוסל עוצד באותו לילה?

הם לא ידעו. המטח הוא אזור סגור וחבישה והיצאה אליו וממנו סכנת

הם יחזק

ישראל, 12.6.57

מא/

ס ר די

- 75 -

המ"ד הקירח הער א/מ שחם ע"י עו"ד רוטלוי

נכון שהממשל הצבאי נמצא במקומות אלה לאו דווקא מטום היותם קרובים
לגבול, אלא מטום האוכלוסיה בהם היא ערבית, למלל איזורים רחוקים
מהגבול בגליל הם בתחום הממשל הצבאי, יש בהם ערבים.
הם יש ישובים בטח יותר עמוק במדינה שאין בהם ממשל צבאי, אם כי
לחקופת המלחמה הזאת מונה מספר צבאי לאיזור.

אחרי כן רשמה א.ד.

המשך חקירת העד אל"ם שחם ע"י עו"ד רוטלוי.

- ס. האם נכון שממשל צבאי קיים באיזורים וחוקים בגבול בגלל ה סבה שהם
שם ישוב ערבי צפוף?
- ח. הממשל הצבאי קיים באותם איזורים, הממשל הצבאי הוטל בשטחים המאוכלסי
אוכלוסייה בלתי מהימנה ואין חסיבות לקרבת הגבול, אלא יש ישובים
מרוחקים שהם באחריות הממשל הצבאי.
- הסופט כהן: אם הם ערבים.
- ח. קודם כל האוכלוסייה הבלתי מהימנה היא אוכלוסייה ערבית.
המשך חקירה.
- ס. היא ערבית. הכרקטריסטיקה שלה שהיא ערבית.
- ח. הכרקטריסטיקה היא שאלה המהימנות.
- אב"ד הלוי: מה בקשר לאבו גוס.
- ח. אבו גוס הוא בטח הממשל הצ"א, אבל לא מופעלת בו חקנה 125 היינו אין
סוגרים את השטח, אותו דבר לגבי בית צפפה, שם לא מופעלת חקנה זו.
- חקנות אחרות הופעלו. למשל כאשר אבו רסיד וחבריו הוגלו זה היה בסמכות
הממשל הצבאי.
- ש. ונצרת, כפר קנה. מג'דל קרום.
- ח. כולם באיזור הממשל הצבאי.
- ס. נכון שהדו"ח של ועדת רטנר ידועה לך?
- ח. לא, ידוע לי מה ספורסם ברגע שהחומר הונח בכנסת. מה ספורסם בעתונות
באותו זמן.

ש"ד לפרנק, וזה - ברחובי בית הדין.

ז. מה ידוע לך בחוקר תפקידך וידיעתך את המקום על פעילות הנעצחה בתוך הכפר מכל מיני צדדים להכין את התורבים למסור עדות או הכנת העדים למתפם או דברים אחרים בקרב לענין חקרה שם.

ח. לא ידוע לי על צעדים, אבל ידוע לי על מאמץ הנעצחה הם כדי לעלות מזה ניצול רשימי מפלגתי.

ט. מצד מי?

י. מצד מק"י ועוד ציבורים?

יא. לאיזו מטרה?

יב. אני רואה לפעמים חוזר רצון למשוא איזה חשד אחר.

יג. כך יש מי המקרה זה ממש לו אפשרות לנצל זאת לנוח אחר, והנוח האחר הוא דבר מאד פוטנצלי - הממשל היבאי.

יד. הוא בוראי הירדה

- 88 -

המסך חקירת העד אל"מ יחיה.

עו"ד ארדן:

ח. (המסך) על עדויות, לא ידוע לי. אבל היית כוונה לנצל זאת

לצורך מירות סיבוריות מפלגחיות.

י. על ידי מה?

ח. על ידי הכנת דעת הקהל, דיונים חונים וכו'.

י. וגב' ניפוח העניין.

ח. אני מחער כך. הם ניסו כל מיני דרכים.

לחאלות ט/א דוד:

י. דיברת על הברחות והסתננויות בכפר הזה, כפר קאסם.

ח. גם בכפר הזה.

ט. אם חסוה כפר זה לכפרים אחרים במחולס, האט אחת רואה איזה

חוני במצב הבמחוני או אחר בינו ובין כפרים אחרים?

ח. בהחלט. יש לנו דירוגים חונים. כפר קאסם אינו מחסוה לכפר

אום אל פחם וחייבה.

י. באיזה מובן?

ח. הוא בדרגה יותר נמוכה.

י. למה אחת מחסוה?

ח. סאלה כפרים רציניים, ויה בהם כחות רציניים ואסטריות

בעולה רציניות מצד האוכלוסייה.

היופא י. דיכונ:

י. מבחינת החיוב, או החלילה?

ח. מבחינת החלילה. גם מבחינת החיוב. מייבה עולה מבחינת החיוב

על כפר קאסם. לסייבה 20 חלמידים באוניברסיטה בירוסלים.

לנחניה אין מספר כזה של חלמידים באוניברסיטה. לסייבה יש

20 חלמידים מבני הכפר הלומדים באוניברסיטה. זה כפר

מבנה, בעל חודעה לאומנית חזקה, בעל עבר עשיר ופיקד

בסעחו על כל איזור התיכון במאורעות 1936 - 1939 בכל

מסרה התפרצות. מי היה עבדול ג'אזיק הוא גח כן מבני חייבה.

המזכר הקצרת העד אל"מ חתם
עו"ד אורל: אני מבקש סלחם החזירות האחרונות הכנסנה לפרויקט
הפתוח.
אב"ד ב. הלון: אני חתמתי להיפך. העד לא נדאל וזה היה מיותר,
ואולי יח בכלל מקום למחוק את זה מהפרויקט. אבל זה יחאר כמו
שהוא.

כ/א דוד:

ה. אתה אמרת אחמול לעו"ד לויסקי, שהחיים יימסכו כתיקונם.
מה הדבר הזה, איך אתה מפרש זאת לגבי החוזרים. איך נוהגים
לגבי החוזרים?

ה. החוזרים אינם דבר המסנה את החיים מתיקונם. גם אם לא נותנים
להם להכנס באותו לילה, אין זה מנה את החיים מתיקונם. לא
ראיתי בזה חשיבות מיוחדת. חיים כתיקונם פירושו שלא תהיה
הפסקת החיים החקיינים. אולי יהיו אי אלו קצרים נוסכים.
אבל כללית, יימסכו כסדרם.

המסך חקירת העד אליהם שחם ע"י אב"ד הלוי.

האם היו הפקודים ובמיוחד פקוד מרכז, זקוקים לאסור של המטכ"ל?
לא. לצורך זה שלחוספתא עות עוצר לא היה זקוק. זו סמכות של אלוף
פקוד גם בימי שלום.

סעיף ב' מדבר על מעצרים. מי אסר זאת, איזה דרג?

ה. דרג לא פקודי, אלא דרג מטכ"ל.

אז יש הבדל בין אסור של א' זב' ?

ה. כן. את א' יכול היה הפקוד לאסר. ב' אוסר ע"י דרגים מטכ"ליים.

אבל א' לא אוסר ע"י דרגים מטכ"ליים?

ה. לא. הפקוד לא עסק בזה. זו גזימה שצווקים בה שירותים אחרים.

אבל טוב בנוגע לא', הוא לא אוסר ע"י המטכ"ל למעשה.

ה. הוא לא היה זקוק לקבל אסור.

אבל אולי אוסר בלי צורך?

ה. לא היה צורך, כי לאלוף הפקוד סמכויות מליאות להכריז על עוצר,

ביום ובלילה, מחי שהוא חושב לנכון.

ולמעשה זה לא הובא לדיון לפני דרגים מטכ"ליים?

ה. אם להזכיר שהפגישה ב-29 לאזקטובר בטעה היתה אחי, הרי דובר על
נושא זה כאפשרות.

זו היתה פגישה בינך ובין מרט?

ה. כן. היו ליפגישות גם עם מושלים צבאיים אחרים. בשבת, ב-27 לחודש

הייתי בבאר-טבע בקשר לנושא זה.

אחה היית צריך לאסר את זה?

ה. לא. מספיק שהפקוד יאסר זאת. בדרך כלל מודיעים לי על כך אם אין לי
התנגדות.

שאלו אותך בנוגע לעוצר אם אין לך התנגדות?

ה. מאחר וב-29 לחודש מרט דבר אחי, הוא טאל אותי אם יש לי התנגדות, אמחרי

לו שגראה לי שיהיה צורך להקדים את שעות העוצר. הפקוד לא פנה. אילן

מרט היה חושב שהפעולה של הפקוד נוגדת את הקו הכללי, הוא היה מודיע לי

הייתי מחסר עם הפקוד ומבקש או לא לאסר או משהו אחר. אבל לא היה

שום דבר מנוגד לכל העניין.

ה. ח/45 אינו מחולק. אינו מופצל לא' וב' לחוד, אלא בחור חכניה ח/45

כולו קבל חזק?

ה. לא.

ה. רק חלקים ממנו קבלו חזק?

ה. לא קבל בכלל חזק. נאמר לי שאלה אמצעים אחרים, לכל מקרה של

צורך יאסר אמצעי זה או אחר. אין זה בכלל מחייב לנקוט את כולו

בנסימה אחת.

המסך חקירת העד אלי"ם סתם ע"י אב"ד הלוי.

ס. על רקע המדיניות כפי ואושרה בפדרט ח/45 כמה אמצעים שהם עכשו
מוחרים או צפויים או כפי שאתה רוצה לקרוא לזה שהם עכשו עומדים על
הפרק.

ה. טאפטר יהיה לנקוט בהם

ט. מי החליט על כך טאפטר היה לנקוט בהם?

ח. אני הודעתי למרט טאפטר. יהי להקדים אתשעות העוצר. האלוף נתן אסור
להכריז על העורר.

ט. זה לגבי נקודה א'. את ב' אסר דרג אחר?

ח. על ב' החליט דרג מטכלי גבוה. היה זה בסמכותו של ראש אמ"ן לאסר זאת.
סעיף ג' מדבר על פינוי כפרים או בתים בודדים יעשה רק בהתאם לצרכים
הטקטיים של הכוח. בכל מקרה של פינוי או טפול יש לקבל אסור.

ס. אז מי קבע את סעיף ג'?

ח. נוסח הדעיף אומר שלא נקבע.

ט. מי קבע שיש לקבל אסור.

ח. את זה מודיע מרט לנציגים שלו לידיעה, שבמקרה שתהיה פניה של פינוי
או טפול, אין לעשות זאת אוטומטית אלא יש לקבל על זה אסור.

ט. המכתב הזה נכתב על ידי מרט לנציגיו. לפי התכונן של המכתב הזה,

מה מותב או מה אסור, מה האמצעים שינקשו, גם אסור, בלי אסור,

זה סוניה לפי כל האמצעים.

ח. הפרוטוקול הוא שעלולים להיות להתנגד.

ט. אבל עם כל הסייגים האלה טאני מקבל אותם, בכל אופן מונה המכתב

3 אמצעים מסוימים. מאין היה למרט למנות דוקא את האמצעים האלה ולא

5 או שניים? מי אמר לו מה מותר ומה אסור?

ח. אני.

ט. ומאין היה ידוע לך?

ח. מהמטכלי.

ט. ממי במטכלי?

ח. מראש אג"ם.

ט. מתי קבלת זאת?

ח. זה היה בדיונים שהתקיימו באותו סבב. היו מספיק דיונים.

ט. ז"א החוכן הממטי של מכתב ח/45 בא למרט ממך, ואלך - מהאג"ם של המטכלי?

ח. מראש האגף שני טאני כפוף לו.

ט. וזה כולל גם את הסעיף על העוצר כמובן.

ח. זה סעיף א'.

ט. ז"א אתה קבלת בין הסאר ראש אג"ם שאתה כפוף לו גם את האפשרות הזאת.

שמורשה הקדמת שעות העוצר בחור אחד האמצעים שיצטרכו לנקוט בהם בקטר

עם הערכות הכוחות. ואת זה קבלת לפני ה-29 לאוקטובר

ח. כן. דיונים התקיימו במסך כל השבוע. אצלנו לא הייתה אז שבת.

ט. אז קבלת את זה ב-29 באוקטובר.

ח. לא, במסך כל השבוע שקדם ל-29 לאוקטובר.

ט. כמה ימים?

ח. למחרת הערב אני בטוח להגיד לך בדיון שרוב ימים מודים.

המסך חקירת העד אלי"ם שחם ע"י אב"ד הלוי.

מענין אותי היחס הזה של הסעיף הזה שהיהחוצאה ממה שאתה קבלה במסך השבוע מאג"מ מטכל. קבלה את זה בתור אמצעי פוטנציאלי אחר כך זה נהפך בהמשך הימים לאמצעי אקטואלי, ואתה אומר שזה נודע לך רק ב-29 לאוק. בצהריים, שזה נהפך לאמצעי אקטואלי.

ה. הוקדם העוצר - כן.

ה. פה כתוב האמצעים שנקטו, אמרת שאפשר לנקוט בהם, אבל באמת נקטו בהם? זה נודע לי כשנפגשתי עם ראש המטה ב-29 לאוק. בשעות הצהריים.

ה. והחלטה לנקוט באמצעי זה באופן מסעי, זאת אומרת הסלת העוצר, של מי האתה הפקודה הזאת?

ה. של פקוד מרכז למפקד חט. 17. זה היה לפי דרישת מפקד חט. 17 ואזור פקוד המרכז.

ה. האם זה היה טעון אסור יותר גבוה?

ה. לא היה הכרח.

ה. האם זה קבל אסור יותר גבוה?

ה. לא היה הכרח.

ה. אבל בלי הכרח האם זה נקבל?

ה. זה לא הובא ליריעה. אנגזתי שלא ידעתי לאיזו טעה הוקדם העוצר.

ה. ידעתי שאסור להקדים און העוצר, אבל לא ידעתי לאיזו טעה.

ה. אבל נודע לך שאסור להקדים את העוצר?

ה. כן, סג"מ אסור לקדמון אחשעות העוצר ע"י מפקדת פקוד מרכז לחט. 17.

המסך חקירת העד ע"י השופט סא"ל דיבון.

ה. הבטחת לסניגורים חשובים ביחס לנוסאים שנדונו באותה סיכיה שלך ב-29 לאוק. עם מרט ועם מוסלן צבאי צפון. אולי אתה יכול לתת עוד דוגמא?

ה. זה היה נוסא הפינני. וזיות והיו דרישות או בקשותאו הודעות על צורך בפינוי זה היה בעצם בנו המניע. אני נסעתי נסיעה מיוחדת למצפ"ע.

ה. היו דרישות בצפון לפינוי. היות ואני ידעתי שזה נוגד את הקו רציני להבטיח לעצמי סניחנה תודעה ברורה לכל הפקודים.

ה. אולי אתה יכול לתת את רימח הנוסאים שנדונו באותה פגישה, ודרך אגב גם תגיד מה היה משכה של אותה פגישה.

ה. הפגישה הייתה קצרה. לפני י"ח הוא נסע למטה, הוא עבר דרך ח"א ונכנס אלי.

ה. בקשר עם הנוסאים הייתה מחשבה לגבי מניעה מרעה לאורך הגבול, זה איזור ההערכות, ואמרת לי לא לנקוט סוס יוזמה מאחר ועמילא אם יהיו סס כוחות, הם יתרחקו. אנחנו לא נקטנו זאת כיוזמה. המוסל יכול היה להוציא צו שהרועים לא ידעו בס' כיבה זו. לא רצינו לעשות סוס התעורות מיוחדת, לכן לא נקטנו בזה.

ה. אז לעת עתה הנוסאים הם : פינני, אוצר ומרעה. אלה הם 3 הנוסאים שנדונו בפגישה.

ה. היו בוודאי עוד נוסאים.

ה. כמה זמן ארכה הפגישה?

ה. לא יותר מחצי טעה 3/4 טעה. היינו עסוקים באותו זמן בהכנות בדורס.

ה. לא חשבנו שיש צורך להיפגש. היינו חללים לא חלמנו על זה.

המסך חקירת העד ע"י א"ל דיבון.

- ס. גם דובר על זה?
 ת. היו עוד נוסאים כי היחידה קבלה תגבורת, והיו נוסאים כאלה או אחרים.
 חשבנו לקחת אנשים, לגזרה הדרומית. כל הנסאים האלה נדונו באותה
 הדמנות.
 ס. בעית העוצר היחה בעיה מיוחדת שנודת?
 ת. לא, לא במיוחד. הוזכרה אפשרות של הקדמת יעוד העוצר במדה וההערכות
 תהיה יותר מוקדמת, נגענו בנושא זה. אמרתי קודם שבאותו זמן שלומותינו
 לא, היו בכלל לגזרה זאת. מאחר שהיינו בטוחים שלאור המדיניות הזאת
 אחריו יכולים להיות שלום ושקט. התרכזנו בעקר בסטח אחר.

חקירת העד ע"י הסופט רס"ן כהן.

- ס. אני חוזר לח/45 שמופנה לנציגי המוסל בסייבה, בקעה, ואום אל פחם.
 במכתב כחוב: "האמצעיט שינקטו א' הכרזת עוצר לקעות היום וכו'
 פה היה צריך נציג המוסל לעלות כחוצאה מהמכתב הזה?
 ת. הוא היה צריך לדעת את המצב, ושה ימנע ממנו את הצורך להתקטר ולהגיד:
 הנה עושים פה דבר כזה וכו', ולחייב במידה שיחבקס.
 ס. "מערך חלק מדימה א' יעשה ע"י מטרת יראל וכו' מה היו צריכים
 נציגי המוסל הצבאי בקטר לסעיף זה?
 ת. לטעון בזהווי מקומות, כחוטא וכו', הסגת ידיעות לבצוע פעולה זו.
 ס. "לנו כערים או בחיט בודדים..."
 ת. להודיע באם תעשה הפעולה הזאת, כי היא בנגוד למה שח בנו.
 ס. בשלילה אחרות המכתב היה מכוון לכך שנציגי המוסל יהיו בתוך העניינים?
 ת. כן.

אחרי כן רשמה מא

מ"ד

מ"ד ב. הלוי.

המסך חקירה העד א/מ כחם ע"י

ט. ה/45 מתחיל במדיניות הכללית: "המגמה הכללית תהיה לא לנקוט באמצעים
ניס בהם הפרעה למהלך התקין של חיי החוסבים". זה כחוב במפורט. מחי
מדיניות זו קבלה את חקפה בהור מדיניות?
ה. במסכ"ל?

כ. כן.
ה. יום יומיים לפני זה. לא היו צריכים לנסח זאת, כי כל נסוח היה מסביר
לאן מופנה הדבר. ואיט לא היה מעונין לידעו את הכיוון, ולא עסו מוס
דבר כדי להביא לידיעה מוקדמת דברים שעלולים לגלות את הסיון.
ואילו היו אומרים: זה יהיה קטט ושלוח ברור איפה לא יהיה קטט ושלוח

עו"ד רוויג: אני רוצה להזכיר שבזמן עדותו של רסר דנגור הוא נתבקש ע"י
חשופט רובין להביא את המכתב שהוא קבל.
ס/א גילון: המכתב נמצא בידו.

המסך העדות בדלחיים פחותה.

אב"ד בית הלוי: בית הדין עדיין לא הכין את הנמוקים להחלטה לקבל את ההודעות מהנאשמים. יכינו את זה לאחת הישיבות ועב זה נוח. אני אקרא את הנמוקים לפני הנשבע את פרכת ההגנה.

(מקריא את ההחלטה)

ה ח ל ט ח 2.00

אלה הם הנמוקים לחתי החלטותינו מיום 24.4.57 (ישיבה י"ד ע' 7,2), בהן קבלנו את הודאותיהם של הנאשמים מס. 4 ו-5 מיום 2.11.56 (מוציגים ח/32, 34) ואת הודאותיהם של הנאשמים מס. 7,6 ו-8 מיום 16.12.56 (מוציגים ח/38, 39) כראיות כדורות לפי סעיף 477 לח"צ.

טגן טוריג, ב"כ הנאשמים, התנגד לקבלת ההודאות הנ"ל מהשעמים הבאים (ישיבה ו' ע' 52, ישיבה י"א, ע' 67, 68):
אף הנאשמים נצטוו ע"י הממונים עליהם (נ' 4, 5 ע"י מפקח ראשון מנחה, נ' 6' 7 ו-8 ע"י שכל ראשון זרקי) לאחיות ולהעיד בפני הקצין הבודק, טגן מסנה דנאי, שידע על הפקודה הנ"ל וכן להעיד. (ב) לא ניתנה לנאשמים כל אזהרה שהיא, לא אזהרה לפי סעיף 266 לח"צ ולא אזהרה אחרת.

ג) דברי הנאשמים נגבו בצורת "עדות" אף כי הקצין הבודק ידע, כי צריך היה לדעת, כי יש מקום, לפחות, לחסוד בנאשמים בקשר לענין בו נגבתה עדותם. לצורך זה יש לצרף את ידיעותיהם של הקצין הבודק הראשי; רב-ט"ר חולדר ושל ראש מצ"ח טגן אלוף בר-נר, לידועתו של גובה העדות. טגן מסנה דנאי.

ד) העדות נגבתה שלא כדין בכך שלא נרשמה מפייהם של הנאשמים, אלא נרשם חכנה בלבד.

ה) הייתה חקירת חתי וערב של הנאשמים חוד כדי גביהם.

אשר לנמוק הראשון (פקודות), החבר כי אמנם כל הנאסמים

הנ"ל קבלו פקודה להחיצב ולהעיד בפני הקצין הבודק. ביום 2.11.56 פנה

ס/מ דנאי אל מ.ר. מנסס, קצין מסמר הגבול, ואמר לו שהוא בא לגבות עדות

מפי נ' 4 ונ' 5 בענין כפר קאסס. מ.ר. מנסס לא הרשה לקצין הבודק לגבות

את העדות מפי סני פקודיו, עד שקבל אסור לכך, ממנה הגדול של מסמר הגבול,

ואז אמר לנ' 5, 4 כיכנסו אל הקצין הבודק ונמסרו לו את עדות מ.ר. מנסס

הסביר בעדותו (יסיבה י' ב, 93, 96) במסרתו היתה למעט מנ' 4 ו-5 מתן עדות

העלולה לשטח הוכחה במספס, בלתי אם תהיה הוראה מפורשת לכך ממפקדת הגדוד

של מסמר הגבול. כונתו היתה אפוא להגן במדה יכלתו על פקודיו מפני דריסתו

של הקצין הבודק, כונח שבאה לידי פרוי גב במניעתו של הקצין הבודק לחקר

היחס מודמנות את נ' 6, וגב בבקשתו להיות נוכח בעת הקירה נ' 5-1.

ב-16.11.56 פנה ס/מ דנאי אל ס.ר. זכצקי ממסמר הגבול ואמר לו

שהוא בא לגבות עדות, בין השאר, מפי נ' 6, 7, 8. ס.ר. זכצקי קבל הוראה

קודמת ממטה מסמר הגבול שהקצין הבודק יבא לבסיס לשם גביה עדות של פקודיו

הנ"ל ושעליהם למסר עדות, ואת הפקודה הזאת העביר ס.ר. זכצקי לנ' 6, 7, 8

(יסיבה י' ב, 98-99).

הפקודות הנ"ל לכשנתינו לנאסמים 4 - 8 ע"י הממונים עליהם למסר

עדות על פרט ב' ק לקצין הבודק היו פקודות חקירה בהחאס לסעיף 256(א)

לחקר, הקובע כי -

"קצין בודק רשאי לגבות עדות מכל אדם שעדותו עשויה,

לפי עדותו, לסייע לבירור העובדות והנסיבות של המעשה

המחזה אם העבירה הנבדקת, והוא רשאי לחקור את העד

ולרשם את דבריו."

בחקר סמכותו לפי סעיף זה היה הקצין הבודק רשאי לדון במישרין מאת הנאימים

הנ"ל למסר לו עדות, אך בהתאם למחמאת הנבואית פנה ס/מ דנאי אליהם לא במישרין,

אלא באמצעות מפקדיהם, ומפקדיהם לא אפשרו לקצין הבודק לגבות את העדות אלא

אשר קבלה פקודה מאת מטה הגדוד של מסמר הגבול שאישרה את דריסתו של הקצין

הבודק. הפקודה המאשרת של מטה הגדוד לא ניתנה אלא כדי לאפשר לקצין הבודק

לחקר את סמכותו חקירה לפי סעיף 256(א).

כאן יד לציון שהנאסמים 4-8 לא היו בגדר "נאסמים" בזמן גביה

עדות. בנגוד לנאסמים מס. 1 - 3, אשר עוד ב-1.11.56 הודחו מחקדיהם

ומקצתם (נ' 2-3) גם הוכחו במעצר פחות (ר' מוצג ח/13), ואשר ב-14.11.

- 5 -

הואסמו ברצה (ר' מוצגים 9/10; 18), הנאסמים מק: 4 - 8 לא הורדו
מפקדיהם, לא נעצרו ולא הואסמו כסוב עבירה במר כל חודש נובמבר 1956.
בימי גבית עדותם ע"י קצין הבודק (2.11.56 לבבי נ"ב, 7 ו-8) היו הנאסמים
הנ"ל חייבים להסמו בחפיד פקיל ביחידות במסמר הגבול, בני חורין כחיו
בפופים דק למסמכת הצבאית הכללית. בחקך מסמכת זאת נעטרו הנאסמים הנ"ל
ע"י מפקדיהם להחיצב בפני הקצין הבודק, סתיה מוכמך לגבית עדותם לפי
סעיף 256(א) לחט"צ, ולמסס לו את עדותם בנוגע לפרטה כ"פ.

הפקודות שניתנו לנאסמים הנ"ל להחיצב ולהעיד בפני הקצין
הבודק היו פקודות חקיות, ואין בהן כדי לפסל את הודאות הנאסמים. אין
רמז כלשהו. לא מפקדיהם ולא הקצין הבודק לא הנפיעו על חכן עדותם, ואין
לא צוה, כפה או לחץ על הנאסמים להתודות בעבירה או להודות בעובדות
מפלילות. כל מה שנאמר לנאסמים ע"י מפקדיהם - כלא היו מעונינים בכל
לחביא את הנאסמים לידיד חודאה - היה ליכנסו אל הקצין הבודק וימסרו לו
עדות.

אמנם טענה חסובה אחת יכ בפני הנאסמים, והיא נאית לא חסביר
להם - לא מפקדיהם ולא הקצין הבודק - כי לפי חק אינם חייבים לחביב
על כל סאלה, אם יכ בחסובה כדי להפליגם. סעיף 257 קובע:

"קד הנחקר ע"י קצין בודק חייב לומר דברי אמת,
וחייב הוא לחביב על כל סאלה שנכאל בהחליך
בחדיקה, ובלבד כאין בחסובה כדי להפליגו."

הנאסמים העידו - ואנו מאמינים להם - כי לא ידעו על זכותם שלא לחביב
מסובות טרם בהן כדי להפליגם, והזסיפו כי אילו ידעו כלפי חק ניתנה להם
ברירה שלא לחביב על סאלות חקצין הבודק (כלן או מקצתן), היו בוחרים ע"י
לחביב. האלה היא אם יכ במסכות אלה, בהצטרפן לפקודה להעיד, כדי לפסול את
האדמות.

החסובה על סאלה זאת נמצאת בסעיף 477. אכן הבוחן היחיד
לקבלת חודאה כראית כהנה כהנה.

זה יב משמעות מספסית מסוימת, המוגדרת היטב ע"י סוכרת ארוכה כל
הקדימים אנגליים וישראלים. עיון -

ע"פ 69/53 (מסקי דין ז', 801, 808):

"נכון גם, הסעיף 9 של פקודה העדוה דורש בלחון כללית
ההודאה תנתן "באופן חפזי ומרצון". אבל למלים אלו
יב משמעות מספסית מסוימת, למרות כלליותה... היכן
עלינו למחות את הקו בו מתחיל תחום הרצון החפזי במובן
הסעיף 9? לשם כך עלינו לחזור למספט האנגלי, כממנו
נלקח הסעיף הזה. בעדותנו כן ניוכח לדעת, המופטים
והופרים אינם מדברים על "הודאה מרצון חפזי" ככל דבר
מופסט וכללי, אלא הם מפריסם תמיד, בעקביות רבה,
סחמדובך הוא, כדברי הלורד כומנר בפסק הדין הידוע של
מועצה המלך בענין אברהים ז.ר., בהודעה מרצון
"במובן זה שלא הופנה ע"י פחד מרעה או חקוה לסובה,
שהופסלו ע"י איס מרנה". נוסחאות דומות לזו אפשר
למצוא בחקדימים אנגליים ללא ספור, ובאור זה מוצג
הענין גם בספרי החוק האנגליים. גם בית מספט זה הלך
בעקבות הגדרות כאלה, בזמן המנדט וגם מאז קום המדינה.
פרטת בפני עצמה היא פרטת ההודאות הנסחטוט מסר
הנאטם בלחץ המתבטא בעצם דרכי החקירה, כגון חקירה
כחי וערב בלתי הוגנת של נאטם-עציר."

ע"פ 2/48 (מסקים א', 279, 280)

"כאן יב לציון את ההלכה הנקבעת במספט האנגלי,
כי אין הודאתו של נאטם נפסדת מחמת הבטחה או איום,
אלא אם כן ברור כהבטחה והאיום ע"יזים היו להפסיע
עליו להגיע לכלל מסקנה, סמצבו, ביחס למעשה אשר
עשה, יוטב או יורע, בהתחבב בנכונותו ליתן הודאה
או בכרובו להתה... השעם לפיחולה של הודאה הניתנת
מחוץ לחץ או הבטחה מונח בחטט טיט לחטוט, כי הלחץ

- 7 -

מחוך רצון להחליץ מן הלחץ או מחוך הקוה להפיק טובה
הנאה מן ההבטחה".

ע"פ 177/53 (פסקי דין ח', 182, 185) :

"הסבה לכך שבחי המספט דוחים הודאות שנכסחו מהנאסם
בכפיה, או הוצאו מפיו בדרכי האה ורמיה, איננה -
כפי סנוסים בדרך כלל לחשוב - מפני החסד שהובדלים
כי הודאות כאלה אינן נכונות, כי אם מכוס פאין זה
בטוח" לסמוד עליהן."

ע"פ 294/55 (פסקי דין י', 182, 185) :

"גטוב מסתמך אני על הדברים שנאמרו ע"י בית מהפס זה
ב-ע"פ 20-21/49 :

הכלל הוא - נאמר כס - כי אין הודאה נפסלת בהל
הסאה, אלא אם כן כח המסיכה - בין אם הוא
מתגלה בצורת איום ופחוי, ובין בצורת הבטחה
או עצה טובה - ע-וי לנסוע בלב הנאסם את האמונה,
כי הוא יפיק טובה הנאה בקשר למעשה העבירה אשר
בו הוא נאסם...

פרוסו כל דבר: אין הסאה, אלא אם כן יש מחו מכרה
בפדה, והסכר צריך להיות מסהו הניחן לנאסם בעד
ההודאה. גלוי האמת יכול, כמבן, לתת ספוק מוסרי
למודה, אך אין הוא ~~כפי~~ הנגמל לו תמורת ההדאה.
יהא זה אבסורד סאין למעלה הימנו, אם הודאה סניחנה
מתוך סאיפה לגלוי האמת, חיפסל, בסל הא גופא, כאמצעי
לקביעת האמת."

לאחרונה (אחרי מתן החלטותינו מיום 24.1.57) אומצה דעה

של ויגמור בע"פ 186/55 (מיוזן נגד י.מ., סרכ פורסם) :

"כלל הוא שהודאה מחקבלת כראיה כסרה אלא אם היא

הנאה מן ההבטחה"

על ראיות, הוצאה חיצונית, ע"י 167.
בספרו, הוצאה חיצונית, |||, 823-822,

מדגים כזהו הסעב היחיד לפסקלת הודאה "מעורות"
וסיאן לערבב טעם זה עב הסעמים. טבהם נעוצה זכותו

של אדם שלא למסור עדות המפלילה אותו. ראיה לכך
מחוסר מהימנותה הוא הנמוק היחיד לפסקלת הודאה שלא

נמסרה מתוך רצון חפסי להודות באשמה, אפשר למצוא
בעובדה, שאין עובדות הודאה שנרשמה מפי חסוד בעבירה

ע"י תחבולה או אפילו מענה מרמה."

שאלתנו הייתה: אדם שנדרש (או חייל שנצטוו) בחוקי הנסיף

256 להעיד בפני קצין בודק, בלי סידע וכלי שהוכר לו טלפי החק

(סעיף 257 סיפא) אינו חייב להשיב על כל שאלה כסיה בתרובה כדי

להפלייל, והוא הפליל את עצמו או הודה בעבירה בעדותו בפני הקצין

הבודק - האם הודאתו ניתנה "מרצונה חסוב" במובן הסעיף 177, אם לא?

הסובחנני, לאור האסמכתאות, היא כי ההודאה עוברת את מבחן הסעיף 177.

בקשר לכך יש גם לציין את הסעיף 178, החקובע לאמר:

"העובדה כאמרת נאסה שיש בה הודאה נחקבלה שלא כהתאם

לכללים הנקובים בסעיפים 266 עד 272 אינה מונעת

את בית הדין מקבוע כי ההודאה ניתנה מרצונו חסוב

כל הנאסם."

לפני כן רשמה נע
לז-סז

הסבה לכך כי הסעיף-25 אינו נזכר יחד עם הסעיפים 266 - 272 בסעיף 48, נמצאה בכך כי הסעיף-25 אינו מסיל על הקצין הבודק כל חובה או הגבלה בחקירת העד. הקצין הבודק רשאי, כפי שנקבע בסעיף 256, "לחקור את העד ולרשום את דבריו", וסמכותו זאת אינה מוגבלת לאותן סאלות שאין בחסובה עליהן כדי להפליא את העד. כמו כן אין הסעיף-25 מסיל על הקצין הבודק כל חובה להפנות את חסומת לבו של העד לזכותו שלא להסיב על סאלות סיס בחסובה עליהן כדי להפליא. החובות וההגבלות היחידות המוסלות על הקצין הבודק בקשר לחקירת אנשים הם "הכללים הנקובים בסעיפים 266 עד 272", כלומר החובה להזהיר אדם כשהקצין הבודק "מבוד כי יס מקום להאסים אותו בעבירה", שלא "לחקור" נאסס או עזיר המוסר אסרה", וכו'. סעיף 478 אינו מזכיר "הודאה שנחקבלה שלא בהתאם לכללים הנקובים בסעיף 25", מפני שהודאה או אסובה מפלילה סנחלנה לקצין הבודק ע'י עד, שלא ידע סאינו חייב להסיב, אינה בגדר הודאה שנחקבלה שלא בהתאם לחק.

החק רואה את זכות האזרח שלא להפליא את עצמו כזכות מבעית, סידועתו זה פעלתו מסורה לחוס הברוא של כל אדם. לכן גם כאשר מעיד אדם בסכועה בבית המספט, מותר להציג לעד כל סאלה, כולל סאלות העלולות להפליא את העד, ואין חובה על בית המספט להזהיר את העד או להפנות את חסומת לבו לזכותו שלא להסיב על סאלות מסוג זה (ויגמור, כרך 8, § 2268, 2269), ואם העד הפליל עצמו, הודאחו מהוה ראיה כסרה נגדו בכל מספט פלילי. עיין ארצ' בולד, מהדורה 33, ע' 500, סעיף 843; דק אס העד טען סאינו חייב להסיב על סאלה, מפני שהחסובה עלולה להפלילו, והסופט דחה את טענתו שלא כדין ואילץ אותו להסיב, סתעורת הסאלה אס הפרת זכותו של העד פוסלת את הודאחו. להפרה מסוג זה (הפרת זכות המוקנית בארצות הברית ע' הקונסטוטוציה) מתכונת הערתו של ויגמור, § 823 (עיין בכרך 8, § 2270):

(ראה ציססה באנגלית).

גם על קצין מסורה החוקר אדם בחוקר סמכותו לפי סעיף 2 לפקודה המועדורה הפלילית (נדות) - עיין ע"פ 52 146 (פסקו-דין י' 1190) - אין

לצ-סצ

15 - 13 -

להזהיר בה את האדם הנ' ל: "אני עומד להאשים אותך בעבירה פלוגית. האם
 יש ברצונך לומר דבר על האישוס? אין אחה חייב לומר מאומה אם אין רצונך
 בכך, ואולם כל מה שתאמר יורשם ויכול לשמש ראיה במספטך" (סעיף 26).
 הסעיפים הנ' ל אינם חלים אפוא אלא אם כן הגיע הקצין הבודק, בפועל ממק,
 ליד מסקנה או סברה כי יש מקום להאשים את האדם בעבירה מסוימת. כל זמן
 שלא הגיע ליד המסקנה או הסברה האמורה, אין לאל ידו לומר לו שהוא
 "אומד להאשים" או "בעבירה פלוגית" ולסאול אותו אם יש ברצונו "לומר
 דבר על האישוס". חסד בלבד סהעד הנחקר לפי סעיף 256 מעורב איסית בבצוע
 העבירה הנבדקת אינו מספיק כדי להטיל על הקצין הבודק את החובות החקיות
 לפי הסעיפים 266 - 268; עוד פחות מספיק הטעם, כפי שהוגדר ע' ב'כ הנאדמים
 בנמוק ג) של התנגדותו, כי "הקצין הבודק ידע, או צריך היה לדעת, כי יש
 מסום, לפחות, לחסוד בנאסמים בקשר לענין בו נגבתה עדותם". הסוה גם את
 "חקנות הסופטים", שהסגור המלומד הסחמך עליהן בצדק כ"מורי דרך" (ע' פ'
 20-21, 49, פסקה 25) להבנת הסעיפים 266 - 22:2
 (ראה ציסטה באנגליה)

המסך ההחלטה רשמה לצ

כעמך 266 מקנה לקצין הבודק סמכות מלאה לגבות עדות
 "מכל אדם" - ר"ל את הריד הוא ואם לאו - כעדותו עכורה לפי דעתו לכיז
 לביורר העובדות והנסבות כל המערה המהוה את העבירה הנבדקת, וכן "הוא
 רכאי לחקור את העד" (ולא רק לכאול אותו "האלוה הדרורות להבהיר את
 אמרתו", כפי הנקבע בכעמך 269 לגבי "אמרת נאסם או עזיר"), ובלבד שהקצי
 הבודק לא הגיע למסקנה או לכברה כי יכ מקום להאשים את האדם בעבירה.

ביום 1.12.56 נתבקש ראש מצ"ח, סא'ל בר-נר, "לחקור בחקרית
 כפר קאסם דלתה"ט דו"ח לאלוף הפקוד, על העובדות בלווי מסקנות עד שכה
 020800" (מוצג ח/15). ראש מצ"ח העביר את התפקיד לקצין הבודק הראשי,
 רס"ג ~~התל"ד~~, דהלח ועוזרו, הקצין הבודק סג'מ דנאי, חקרו במשך יממה אחת
 עדים רבים, ובכללם אל"ם סדמי והנאסמים מס' 1 - 5, ורכמו את עדותם.
 ב-2.11.56 ה"ח חולצר לאורך הפקוד את הדו"ח הנדרש, ובמסקנותיו (בהן הבי
 סברה בנוגע לאחירותו של נ'1) לא הביע כל סברה שיט מקום להאשים את נ'1-4
 בעבירה פלילית. יתכן, אמנם, הסיקול מסמטי נכון של כל העדויות כנגבו
 ביממה הנ"ל, ובכללן ההודאות הנדרשות של נ'1-4 עצמם, עשוי היה להביא את
 הקצינים הבודקים למסקנה כי יכ מקום להאשים את נ'1-4 בעבירה, אבל עובדה
 היא נסום סיקול יסודי לא נעשה ע"י הקצינים הבודקים עד למסירת הדו"ח, ואנו
 מסוכנעים ש בלי לסמך בהכרח על כל יתר פרטי עדותם - כי לפני וגם תוך כדי
 גבית עדותם של נ'1-4 הם לא היו סבורים ולא הגיעו למסקנה כי יכ להאשים
 בעבירה. לכן לא היה צרך חוקי באזהרה לפי הכעיפים 268, 266.

כונה היה מצב הדברים בעוביכ לאחר מכן, בתאריך גבית עדותם
 של נ'1-6 (16.11.56). ב-14.11.56 האשים סג'מ דנאי, לפי הוראות הממונים עליו, את
 נ'1-3 ברצח. הוא ידע כי לפי העדויות כנגבו קודם לכן היו מעורבים בעבירה
 זו גם נ'1-4 ואולי גם נ'1-6. לפי עדותו כמע סג'מ דנאי כי בדעת התביעה
 הצבאית להעמיד לדין את נ'1-4 בלבד ולקרא את נ'1-4 כ"עד סלך"; אל מצבם
 של נ'1-6 לא נחן סג'מ דנאי את דעתו; הוא גבה את עדותם ב-16.11.56 באופן
 נגדתי, לפי הוראות הממונים עליו, בלי כחיק הבדיקה היה בידו ובלי להסתמך
 בבקול דעת מלא של קצין בודק. ואמנם עוד ימים מספר לאחר מכן, ב-22.11.56
 נמסר לסג'מ דנאי "לבצוע" מכתבו של הפרקליט הצבאי הראשי (ח/27), בו מתבקש
 מפקד מצ"ח להטלים את החקירה בענין כפר קאסם, בין השאר, ע"י "קביעת נסותיהם
 של כל הנסורים נהיו נכחים בכלב כלשהו של היריות (בין כירד בעצמם ובין
 ובין סלא ירו) וגבית עדות מכל אחד מהם". אנו סבורים כי בכל המסכות האלה
 אמנם יתכן כי ב-16.11.56 לא נחן סג'מ דנאי את דעתו על האלה עד

ירושלים, 24.6.57

המקד החלטה מס' 2

לצ/אב.

-17-

להאשים את נ' 6-8 בעבירה; אבל ליתר זהירות לטובת הנאשמים עלינו להניח
גר אפשרות אחרת, והיא כי מהוך העדויות הקודמות נגבה היה ברור לסג'מ
דנאי די צרכו כי יש מקום להאשים את נ' 6-8 בעבירה, אם התביעה הצבאית
תחליט על כך. אם כך הדבר - והספק הוא לטובת הנאשמים - עלינו לצאת מההנחה
כי על הקצין הבודק היה להזהיר את הנאשמים מס' 6-8 בהתאם למסעי 266.

ברם, כפי שנאמר בע"פ 20-21/49 (פסק-דין ג', 34,7, פסקה 30)
"אין להפריז במדה חשיבותה (של האזהרה)... לנגד עינינו של

בית המשפט מן הדין שיהיו מיקולים אחרים בתכלית. בהעדר
תחיקה מפורשת על כך, אין האזהרה המקודמת עשויה להמשיך קטב
קמיע, או לחש בפני מרעין ביטחון."

וכדי שלא תאמר כי הסעיפים 266 ואילך לחט'צ מהווים "תחיקה מפורשת על כך",
בא בפעיף 478 וקובע כי -

"העובדה כאמרת נאשם ליי. בח הודאה נתקבלה של בהתאם לכללים
הנקובים בסעיפים 266 עד 272 אינה מונעת את בית דין מקבוע
כי ההודאה ניתנה מרצונו הטוב של הנאשם."

אמנם שלא כמו "חקנות הטופסיים", שאינן מכמסות אלא "מורי דרך לעוסקים
בגיבוי הודאות" (ע"פ 20-21/49, פסקה 29), הסעיפים 266 ואילך לחט'צ מהווים
המחוייב את הקצינים הבודקים להזהיר את הנאשמים במקרים הדרושים; אבל מתן
מתן האזהרה אינו תנאי לכטרות ההודאה. המבחן היחיד לכטרות ההודאה הוא
הקבוע בסעיף 477:

"לא יקבל בית דין צבאי הודאה נאשם בראיה, אלא אם הוכנס
כי ניתנה ע"י הנאשם מרצונו הטוב" -

מלים. בסעיף 478 חוזר עליהן אין זה אלא המבחן הנקבע, בנגוד למבחן
החלוו ב"אזהרה", בע"פ 20-21/49, פסקה 30, למעלה מהמלים המובאות לעיל:
"לנו נראה... כי לפני עיניו של הסוכס צריך להיות מבחן

אחד ויחיד, והוא: נאמרה ההודאה מפי הנאשם מהוך רצון חפסי
וללא כפייה, פחוי או טרול - היא כמרה; לא נאמרה כך - היא
פסולה; שכן אין כופין ואין מפחין אדם לחיב עצמו רכע."

"מבוארחה או העדרה של אזהרה מקודמת" חמס - נפוי הנאמר בפסקה 29 של אותו
פסק דין - "אחת המכבות לבחינה מדה הרצון ומדה החפס נכחה ניתנה הדרגתית"

ירושלים, 24.6.57

המנך החלטה מכ' 2

לצ/אב.

-18-

בסקלנו את כל מסכות גביה הודאותיהם של נ' 6-8 אנו

מסוכנעים כי למרות העדר האזהרה הדרושה לפי סעיף 266 ניתנו הודאות

הנ"ל ע"י הנאשמים הנ"ל מרצונם הטוב; והוא הדין בנוגע להודאותיהם של

נ' 4-5, אילו (בנזוד לדעתנו) היתה דרושה אזהרה גם לגביהם. טוב לחץ,

כפי, פהוי או גדול לשים את עצמם רשעים לא הופעלו על אף אחד מהנאשמים

הנ"ל, שזם פחד מרעה או חקוה לשובה לא התעוררו בלבם, ואינם מאנשי המרות

לא נסה לשכנע את הנאשמים או אף לרמוז להם כי יוטב להם אם יודו או יורע

להם אם לא יודו בעבירה או בעובדות מפלילות. העדר האזהרה, אף בצרוף

לפקדון להעיד ולחוסר הסכרת הזכות שלא להפליג את עצמם, לא היה עלול

בטוס פנים לדחוף את הנאשמים, בכל המסכות, להודות במעשים שלא עשו או

בעובדות מפלילות שלא היו, מתוך רצון להחליץ מלחץ כלשהו או מתוך חקוה

להפיק טובה הנאה מהבטחה כלשהי. מכל הטעמים האלה אנו קובעים, בהתאם

לסעיפים 477 ו-478, כי הודאותיהם של כל הנאשמים הנ"ל ניתנו מרצונם הטוב

(נמוקים ד) (וה) מבוססים על הסעיפים 269, 272. סעיפים אלה

אינם חלים אלא על "נאשם או עציר המוסר אמרה". הנאשמים מס' 4 - 8 לא

היו בזמן גביה עדותם נאשמים או עצירים. לפי דעתנו אף העובדה שהנאשמים

החיצוני הקצין הבודק לפי פקודה מפקדיהם ושהמסמעת הצבאית מנעה אותם

מלעזב את המקום לפני גמר חקירתם, לא עתה אותם, על אף האמור ב-

הרים ריבר (39. טי, אר, אי, אר. 176, 182) ל"עצירים" במובן הסעיפים הנ"ל;

שם לא תאמר כן, היה כל חייל, המתייצב לפי פקודה מפקדיו בפני קצין בודק

אל מנה למטר לו עדות לפי סעיף 256 על עובדות הירועות לו בקרה לעבירה

האין לו כל קשר בבצועה, נעכב ל"עציר", והסעיפים 269 ו-272 היו מונעים

את הקצין מבודק מלחקר את החייל ולרשם את עדותו בהתאם לסעיף 256. גם

הכך הסעיפים הנ"ל, וביחוד האזהרה הנזכרת בסעיף 272, מראה כאינם חולמים

אלא אדם שיש להזהירו לפי הסעיפים 266 - 268, היינו אדם שהקצין הבודק

סבור כי יש מקום להאשימו בעבירה, או עציר ממס. הסעיפים 269 ו-272 אינם

חלים אפוא על נ' 4-5, ולפי סעיף 256 (א) היה הקצין הבודק "רשאי לחקר אותם

ולרשם את עדותם", בלי להיות מוגבל למאלות "הדרוסות להבהיר את אמרתם"

לפי סעיף 269.

ירושלים, 24.6.57

המסך החלטה מס' 2

לצ/אב.

19-20

גר כאן חל סעיף 478, המיכה את כוחו כל בית הדין לקבע כי הודאה, כנחשבלה ולא בהתאם לכללים הנקובים בסעיף 266 - 172, ניתנה מרצונו הטוב של הנאשם.

אחרי סמיכה כל העדויות בנדון זה אנו מסוכנעים כי אעפ"י שהקצין הבודק טאל את הנאשמים טאלות, ולא רק "טאלות חדרות להבהיר את אמרוניהם" בגדר הסעיף 269, מכל מקום לא חקר אותם חקירה כתי וערב על ממש, חקירה כתי וערב בלתי חובנת או חקירה כהיה בה מטוב לחץ להודות בעבירה או בעובדות מפלילות. עדותו כל כל אחד מהנאשמים היה קצרה; חקירתו, ריטוב עדותו, קריאתה וחתימתה ארכו כ-10 דקות בלבד. רק נ' 4-5 נטאלו טאלות נוספות, וגם טאלות אלה לא היו מכוונות לסחט מהם הודאות כלשהן. אחר ללחון ההודאות (סעיף 272) לא מן הנמנע הוא כי הקצין הבודק סגן פה וסם אח לטון הנאשמים, אך אנו מסוכנעים טלא היו לנזרים ממסיו מדבריהם, ואמרוניהם כפי שנרשמו נקראו בפני הנאשמים ואוכרו על ידיהם כהודעותיהם הנכונות. סיכומו כל דבר: הסויות מהסעיפים 269 ו-272 היו קלות ואין בהן כדי למנע את בית הדין מקבוע, כאמור בסעיף 478, כי לאור כל המכבות שנחברו ניתנו הודאותיהם על הנאשמים מס' 4-8 מרצונם הטוב כל הנאשמים.

משעמים אלה קבלנו את הודאותיהם כל הנאשמים הנ"ל כראיות כנאות לפי סעיף 477 לחט"צ.

(-)
טוט

(-)
טוט

(-)
אב"ד

נע-רע

סודי

דער ג.מ.ס., 10.11.1951

- 61 - 65 -

המסך חקירת העד מספר סנ' לזרוביץ ע"ד - "לויצקי"

ס. וואס העבט אט זע באהע ווע לאנטיק?

ה. באוועה ווע.

2

ל. שמש

המין חקירת העד סמל ב' הפרסמן ע"י עו"ד עזרן.
מה המרחק מבחראיתם את הערבים עד הכניסה?
הכל אופן, זה לא היה בכניסה, כי אנחנו נסענו עד לג'לגו'ליה
אנחנו פגשנו אותם בדרך.
עצרתם אותם?

הלא.
הכחגשם לג'לגו'ליה, איפה עמדתם על יד ג'לגו'ליה.
העמנו בכניסה לכפר יש כביש המוביל לכפר מסוים בכניסה.
הכניסה ראיתם ערבים?
הלא.
המה זמן בערך עבר עד שראיתם את הפרובסט?
האת הפרובסט ראינו ברגע שהגענו לשם.
הזה היה בכניסה לג'לגו'ליה?
הממז בכניסה.

המי ירד לבדוק אותו?
האינני זוכר, בדיוק, בכל אופן לא אני ולא מפקד הפלוגה.
הכל אלה צעיינת לא נגזו, את כן מי יכול. היה לגעת?
האו סמל צייזלר או לוי.
ההספ. נחן, להם הוראה?
הכן.
המה אנשים היו בפריסט?

אב"ד ב. הלוי

המה זה פריסט?
המכונית פרסית.
ההמך התסירה:

המה אנשים היו במכונית?
המכונית עצמה לא היה אף אחד, אבל לאחר זמן מה הגיעו כלורה איס
עם עוד אחד מכוון ג'לגו'ליה.
והם יצאו מג'לגו'ליה?
המכונית נמצא על יד הכביש בצד המזרחי.

ישנה
44-46

ס. האם סמעה את אוליואל מדבר במכונית?

ת. אינני זוכר.

ס. האם סמעה את עופר?

ת. אינני זוכר אך סם מי דבר בסכונות.

ס. האם אי פעם לאחר חמכונות, כאשר ירדתם או ירדת מאוחר, אולי אל

דבר אתך על מקרה זה וספר לך למח ובאיזה נסיבות הוא ישה כעצמם?

ת. בדיוק את הנסיבות הוא לא אמר לי.

ס. הוא דבר אתך?

ת. "ד"ר סוויב: אני מתנגד לשאלה מפני שלא ברור מהי

אנ. דת - הדיו הליי: חבר מחי,

סא"ל דוד: אתה זוכר שהוא דבר אתך?

ת. כן.

ס. מחי?

ת. למחרת.

ס. מהוא סיפר לך?

ת. הוא דיבר אתי אחרי שהוא היה בועדת החקירה. סיפר שהיה אצל

מח. שחיה בדיוק - לא סיפר.

ס. על הכפר עצמו?

ת. לא סיפר.

ס. ומה שדיבר בחקירה?

ת. שהוא אמר שחיה חקירה.

ס. אתה הוצע. סתם להתחמק מהחשבות. הרי ברור שאתה יודע ואתה יודע כאן

בפני בית-דין. עליך לספר כל מה שאתה יודע.

ת. אני זוכר שהוא דיבר איתי המסרה ואמר שהיה חרף וקיבל פקודה כזאת ולא

החזקת לו ברירה. אבל את המלים שאתה שואל אותי...

ס. אינני שואל אותך מלים. אני שאלתי ורוצה שתומר מה אתה יודע לפי זכר

אתה דיברת עם עופר על המקרה הזה אחרי סירדתם מהכפר?

ת. כן.

ס. גם עופר סיפר לך איך המקרה קרה?

ת. אני לא זוכר אותו מה קרה והוא אמר: מה כהיה - היה ואני

ט. הוא אמר לך סירח?

ת. הוא לא אמר בפירוט. מה הוא עשה. הוא אמר: מה סחיה - היה ואין מה לדבר

על זה.

ט. הוא אמר לך אם הוא נתן לאנסי חוליות את הפקודה לדות?

ת. לא.

שדך רוסלוי: כאשר ענית לחברי עזרן בקשר לאנסיס סברחו, מפני שעסיחם מה

שעסיחם לאנסיס אלה, מדוע עסיחם זאת?

ת. אני לא ירית עד שלא קבלתי חסובה. ברצע סנוחנים לי פקודה אני מבצע אותה

לא לפני זה ולא אחרי זה.

אחה בסות סדברת עם אוליואל למחרת היום לאחר ועדת החקירה.

ת. כן.

ט. אחרי ועדת החקירה.

ת. כן.

עו"ד סוויג: אחה בסות סדברת עם אוליואל למחרת חמקרה?

ת. כן.

ט. וזה היה אחרי ועדת החקירה.

ת. כן.

ט. וגם אחה סיפרת לו?

ת. כן.

ט. אחה בסות?

ת. כן.

ט. האם זה נכון שתחטובה סניחנה לחובע בפעם הראסונה סחוא זוכר דבורים ואסנו

זוכר ממי הוא נכונה ותחטובה סחוא סמע דברים דוגא מאולואל אינה מדויקת?

אני מבקשת רשות בית הדין, שאול סאלה זאת סחוא אמנס סאלה של חקירה

נגדית אבל אין לי דרך אחרת לסאול אחה.

מאלי גילון: אין זה עד סחוזמן ע"י סניגור זה. אם הוא מעיד נגד מרסו של

סניגור זה, אני חושב שאין הוא מוגבל ע"י חקירה ראסית.

אביד הלוי: אני יודע שאין הוא מוגבל. אבל אין זה מצדיק סקלה בצורה כזאת.

עו"ד סוויג: אני אמרתי את הסאלה קצח באריכות, אם בית-הדין ירסה לי

אני מוכן לסנות זאת.

- 48 ב' -

עו"ד סוריג: הקדמינו עד סלי .

אב"ד חלוי: זה מפתית את מסקל העדות אם מנסחים כך?

ע"ד סוריג: האם אתה יכול לזכור מה אמר לך כל אחד מאנשי המחלקה

למחרת חיוס?

ח. לא.

ס. האם זה נכון שכל אנשי המחלקה דברו על המקרה?

ח. רובם הגדול!

ס. האם זה נכון שכל אנשי המחלקה דיברו באותה חרוז?

אחרי כן רשמח מא.

שנה 1955
או.
SS
9447

חקירת העד מנסס על-דיו אב"ד הלוי.

אב"ד הלוי: אתה הזכרת סיור שעסות יומיים לפני המקרה.

ת. כן.

ס. אולי חמסור לנו עדות על סיור זה?

ת. יצאנו עם מפקד הפלוגה עמ"מ לוי...

ס. מי עוד היה?

ת. היו דהאן, הסמל נמרוד, מר טיומקיף ואני.

ס. מה עסיחתם?

ת. היינו בסירה והוא נתן לנו הסבר.

ס. מס?

ת. עמ"מ לוי, סיתכן סנצטוך להטיל עוצר על הכפר הזה וקבענו לנו גקירות גבוהות בתוך הכפר לסם תצפית. זה הכל.

ס. הסיור היה רק בכפר אחד או בהרבה כפרים?

ת. אני חושב שהסיור היה רק בסירה.

ס. דובר רק על עוצר או על תכנון יותר כללי?

ת. לא, אנחנו ביקרנו גם בכפרים אחרים.

ס. איזה כפרים?

ת. היינו בכפר קאסס, בכפר ברה וגם בג'לג'וליה, זה הכל.

ס. מה עסיחתם ביותר הכפרים?

ת. גם כן חפסנו גקירות גבוהות לתצפית, בחים גבוהים או גבעות.

ס. דובר על עוצר או על תכנון יותר מקיף?

ת. דובר אז עוצר. קיבלנו הסבר מיוחד, הוא אמר

ס. דובר על יד אחריות?

ת. אני תיחר סלא.

ס. ניתן לכם איזה הסבר על תכנונים לקראת מלחמה עם ירדן?

ת. לא ניתן סום הסבר על תכנון.

ס. דובר משהו על פינזי או כלוסייה?

ת. דובר על לאסוף קבענו מקומות למכלאות על מנת לסים אנשים בחור מבלאות לזיהוי.

תל אביב

הגרפס כהן -

הרופס כהן -
 + אחת בא במגע עם אנשי היחידה במדה מכרימה נאחה יכל לעמוד על הלכי
 הרוח בעי הה, אנשי הגדוד או אנשי הפלוגה?
 הערבות?

ת. איזה הלכי רוח?

ה. איזה חלכי רוח?
כ. אחל לך דוגמא: האר אחא יודע מה יחזר לאוכלוסיה הערבית?
ג. איך אנו כמעט אוכלוסיה ערבית. אין כפר ערבי כאני עובד בו.
ד. האם הגדוד נחנני במלחמה

ט. אחלך לך דוגמא: האם
 ח. בגזרה שלנו אין כמעט אוכלוסיה ערבית.
 ט. האב ידוע לך איזה רגעות מקוררת העובדה שאנכי הגדרד נתוני במלחמה

מתמדת ענ המסתנני?
אינני יודע למה אתה מחכוֹן.

מחמדה על המסתתרת
אינני יודע למה אתה מחכוך.
ח. אני אתך דוגמאות, אבל הן אינן ממצוה אח כל האפשרות. יכל אדני לחיות
כ. במסמר הגבול ולדעת כחפקידו לשמור על הגבולות! ולמלא זאת כחובת המחק
ל. ונניח, רגשות איבה לגבי הערבים. יכל איז אחו
נ. ונפצו, יכולי

אני אתן דוגמאות, אני חושב שיש לי חומר
במסמך הגבול ולדעת כחפיקו לסמור על הגבולות? וזה
על הדעה מבלי לעורר בו, נניח, רגשות איבה לגבי הערבים. יכל איז אחר
כאשר הוא מובל מעבודה, מנדודי זינה, מהעבודה כחבריו נפצעו, יכולי
להתעורר אצלו רגשות איבה לערבים בכלל, כי המסתננים הם כרבי
הם מאתנו אוהב את המסתננים.

ה. אינני חושב נמישהו מאתנו אוהב את המסתננים.
כ. אני חודב כבטאר התפקיד של מסמר הגבול הוא לפגש במסתננים...

אני חורב ככטאר התפקיד
התפקיד כל מימר הגבול הוא לפגע במסתני
הכאכלה היתה איך כבודה זו מהכפסת ביחס כל

ט. אני חוזר ונשבע בפניך שכל מה שכתבתי לך
 ת. התעורר יד של מימר הגבול הוא לפגע במכתבני
 ט. הכאלה היתה איך עבודה זו מתכשאת ביחה
 ט. הכונותי דבר כזה.

קורח העד מנכ ע"י הטופס כהן

לא

האם העובדה שהר טונאיב את המסתתרים מעוררת בהם טונה כלפי האוכלוסיה הערבית, כי הם מזהים את האוכלוסיה הערבית ער המסתתרים?

א. אינני יודע מה דעת האנכיה. אני יודע מה דעתי. אינני אומר כצריך להאמין בערבי, אבל בגלל זה לא צריך לשנא אותו.

ב. אתה אינך יודע מה יחס אנכי הגדוד

ג. אני יודע מהם טובים במארכים ויש הוראות לפגל במסתתרים.

ד. כשם כי הוראות ביחס למסתתרים האם יש הוראות ביחס לאוכלוסיה הערבית, או הוראות הפכות להפריד בין השניים ולהתייחס אל האוכלוסיה הערבית בסדר?

ה. אינני יודע אם היו הוראות, זכור לי כל הוראות בקשר לזהו ערבים העובדים בחור פרדסים בגזרה כלנו. דבר זה בא כהוצאה מכך ספדאינים

הוסתרו על הערבים בפרדסים.

א. הוסתרו על הערבים בגזרה שלך

ב. רמלה, ראטון לציון, רחובות, נכ ציונה וגדרה.

הטופס כהן-

א. אתה פקדת על אנשים?

ב. אני פקדת על אנשים עד הנח 54: משנת 54 אני אחראי על עמיתים

ג. בצועה והבקרת עליה.

ד. הספד הכנון הסמירה, הספד הכנון הספד הכנון

ה. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

ו. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

ז. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

ח. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

ט. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

י. תוד בקי כחלכו הרוח הספד הכנון

המסך הקירית העד מפקח ראשון מנסה ע"י סא"ל גילון

- ס. הסתחפת בקבוצת הפקודות של הפלוגה, גם לפני העניינים האלה?
- ח. בקבוצת הפקודות בפלוגה הסתחפתי.
- ס. ואני מבין שהפקידך היה כעין חפקיד נפרד?
- ח. יס לי חפקיד נפרד. לא קבוצת פקודות אלא ישיבות מצעיות.
- ס. האם בטיור הזה לא נקבעו נקודות תצפית בלבד, אלא נקודות

מארכים ונקודות לעמדות?

- ח. לא. נקודות תצפית ומכלאות.
- ס. רק הדברים האלה?
- ח. כן.

- ס. כאשר דיברו על העוצר בקבוצת הפקודות הגדולה ב-29 שוקסובר
- חזרת שזה המסך לעוצר עליו היה מדובר בסיור הזה?
- ח. כן.

ס. את זה הבינות בדברים מפורטים שנאמרו ע"י מפקד הגדוד

או זו הייתה רק הנחה שלך?

- ח. אני חאיתי לעצמי, אם היינו יומים לפני זה בסיור, זה לחם
- המסרה הזאת נקראנו.

ס. מה עם מכלאות?

ח. אז קבענו מכלאות.

ס. ומה היה בקבוצת הפקודות?

ח. לא דובר בכלל על מכלאות.

ס. ולא חארת לעצמך שיש צורך להחמיר בזה, במכלאות?

ח. אם לא קבלנו הוראה על-כך.

ס. אבל לפי היקול הדעת שלך, לא יכולת לראות צורך להחמיר בהם?

ירושלים 25.7.57

ט ו ד י

- 52 -

המסך הקירה העד מפקח ראשון מנהל ע"י סא"ל גילון

ס. כן.

ה. במקרה שהיונו צריכים לעצור אנשים, הייתי עוזר ואוטף אותם.

לו הייתי מקבל פקודה לעצור.

ס. לא קבלה פקודה?

ה. לא.

ה. למעשה קבלה פקודה לא לעצור?

ה. לא קבלתי פקודה לא לעצור ולא קבלתי פקודה כן לעצור.

המסך חקירת העד מפקח ראשון מנחם ע"י עו"ד אורן.

א. עד אותו יום לא עסקה בחפיקים הנוגעים לכפרים ערביים, או חפיקים

הקשורים למסתננים, עד ה-27 לאוקטובר?

ה. עסקתי כמה סנים לפני זה. לא עסקתי באופן אישי. היותי מפקד חורן.

ס. אתה מחוץ לזה?

ה. לא.

ז. ב-29 לגאסירי הוטל עליך לעמוד בראש מחלקה מסוריינת במפתיע, בלי

כל הכנה מקצועית?

למסוריינים.

ח. נכון. מקצועית, בקשר

ההכפרים

ס. אני אומר לך הלפני פקודת העוצר היה צורך לגרום לכן יהיו

חתומים. זאת אומרת, אין יוצא ואין בא?

ת. איש לא אמר לי דבר כזה.

ז. זאת הייתה מטרת הפקודה?

ה. נאמר: להטיל עוצר.

ז. הדבר נעשה בהצמדה למבצע מיקום יחידות צבאיות והערכות צבאיות?

ה. לא ידוע לי על זה.

ז. גם אז לא ידעת?

ה. גם אז לא ידעתי.

ז. אתה עד היום לא יכול לומר לי מה הייתה מטרת העוצר שהטילו עליכם.

אז לא ידעת בצאתך מקבוצת הפקודות לשם מה יוצא העוצר החמור?

ה. נכון.

המסך חקירת העד מפקח ראשון מנחם ע"י או "ד רוטלוי.
ה. האם זה נכון שלא קבלת את הסיוור ברצינות, מנחם סלך לא יוחד סום

הפקיד מעשי בו?

ה. אני לוקח כל דבר סמטילים עלי ברצינות.

ה. ובעיקר מסום האמרו לך שאתה ממשיך בחפקידך כאחראי ליחויבים עבריים?
זה"ל.

ה. לא נאמר לי. הוצאתי מהבסיס ואמרו לי שזה הוהל על

אני רציתי להשאיר בחפקיד הנוכחי.

ה. מה יוחד לך בקבוצת הפקודות הזאת או בסיוור?

ה. לא נאמר לי.

ה. אם כן נאמר?

ה. אני חושב שגם אם לא נאמר, היות והמקומות

ס. האם היתה מתיחות בין קציני הפלוגה בענין התיכנון הזה, על מה הנאמר

בפקודה הזאת?

ה. לא.

עו"ד סוויג - אינן סאלות.

המסך חקירת העד מפקח ראשון מנחם ע"י עו"ד הסיד.

ה. אתה ידעת מה הולך להחרש ב-29 באוקטובר?

ה. נאמר לנו שהערב תפרוץ מלחמה.

ה. האם לא התענינה בכלל בקשר למה העוצר בכפרים הערביים?

ה. לא.

ה. האם ידעת לאיזה כוון תפרוץ המלחמה?

ה. לא.

ה. האם הארת לך ראולי עלולה לפרוץ בכוון ירדן?

ה. היה גיוס כללי. לא ידעתי איזה המלחמה תפרוץ.

ה. חשבת על כך אז שהיה מלחמה בכוון ירדן?

נ ו ד י

- 55 א' -

המסך חקרית העד מפנה ראשון מנסה ע"י עו"ד חסיד.

ס. האם אחת מתעניין בכלל מה גורל מדינת ישראל כשהיא מוקפת ע"י המדינות

הערביות?

ה. ככל יהודי טוב.

ס. ואז?

ה. היה גיוס כללי. ידעתי שצריך לקרות משהוא, אבל מה - לא ידעתי.

אב"ד ב. הלוי: מר מנסה, אחת גמרה את עדותך.

(הפסקת אחרים)

אחרי כן רחמה מי.

חקירת רסן מלינקי על ידו עו"ד אורן.

ס. ביום 29 באוקטובר דברה על כוונות קרב. האם נכון הוא שהדעה הרווחת הייתה שאם נהיה במצב מלחמה עם עבר הירדן, תתחיל המלחמה כל ידו פעולה

ה. יזומה מצדנו או מצידה. בכפר קאסס חמצא ממס בחוף הדבר.

ה. אינני יודע מה זה היה רווחת. אני לא הבאתי דעה כזאת. אני אמרתי

ס. סאנחנו נכנסים היום למלחמה, אבל לא ברור לגמרי היכן תפרוץ ולא מן

הנמנע סגס עבר היגדן תכנס לחוכה. הבאתי את המצב כפי שהוא.

ס. אמרת סאנחנו במצב מלחמה מהיום בסעה זו וזו?

ת. כן, במצב מלחמה.

ס. גם כס ירדן?

ת. לא אמרתי גם, אבל אמרתי שלא מן הנמנע.

ס. כאשר סאלחי מה הדעה שהייתה רווחת בגדוד, לא התכוונתי לשוואים.

ה. התברתי שהמסימה שלנו היא לקראת הערכות הכוחות שלה.

ס. היה ברור שהעוצר היה דרוס להערכות הכוחות, ראשית - כדי לאפשר להם

הערכות; שנית - לנטרל את הכוחות העוינים בכפר שלא יפריעו להערכות זו.

ת. שלא יפריעו בכל מיני דרכים.

ס. לנטרל אותם?

ת. נכון.

ה. לכן חמור העוצר יותר מאשר בסאר הימית?

אדר

כרת הדין הצבאי המתויר ישי מה נ"ס

ס ו ד י

25.1.56

-90-

המסך חקירת העד למפרט נמרוד ע"י עו"ד אורן

אני רוצה להזכיר לך בקצור מה הם הדברים, נכון סבין העובדות שהעלו
במוחק היו 2 דברים: דבר ראשון מפורסם ודברים נרמזים, בין הדברים
המפורסמים שהמג"ד הזכיר במפורט אתה לא זוכר מה, בין הדברים הבלתי
מפורסמים הנרמזים אמנה מספר דברים ואתה תאמר או תכחיש אותם אם
אלה אותם הדברים שהעלו במוחק את הרעיון הזה: 1. שהוכרזה מלחמה על
חלק מהמדינה ערב.

ת. זה לא נאמר.
ס. מהמלחמה הזאת היא גורלית בסכיל בטחוננו, שהיא רצינית ביותר?

ת. זה לא נאמר.
ס. זה היה ידוע, לאור העתונות והגיוסים?
ת. לאור גיוסים - כן. זאת לא ידעתי אם היא גורלית לעמנו.
ס. הפקודת העוצר על פרסיה היא חמורה?

ת. כן.
ס. זה נראה חמור ביותר?
ס. כן. עוצר חמור ביותר.

25.7.57

ס ו ד ר

א.ר.

- 91 -

המסך הקירח העד על-ידי עו"ד אורן.

כ. ארבע? העובדה שהוא דבר בטון חמור ורציני כמהאים למאורע בעל חשיבות כזאת.

ח. בהחלט.

ט. חמס: שבמהלך הדברים הוא אפילו לא נמנע מלפרוק את הסמג'ד בצורה די חמורה.

ח. כן.

ט. כן: העובדה שכתוצאה מהטאלות על מננס וטל פרנקנסל לא נטאר ספק מה יחיד גורל האנשים כימצאו מחוץ לבתיכם אחרי שעה חמס.

ח. לא הייתה אומר זאת כך.

ט. איך יואל אותך אחרת: כהאמצעים כינקטו כלפי אלה דימצאו אחרי כעה חמס יחיו חמורים ביותר.

ח. כן.

כ. קיצונייה.

ח. כן.

כ. ולא כאמצעים שמחמסים בהם חמיד?

ח. מה זה "חמיד"?

ט. בזמן רגיל.

ח. בזמן טלוב בטח ללא.

ט. כבע: וכמתחיל מצב מלחמה?

ח. כן.

כ. למונה: כאחה אף פעם לא נוכחה בקבוצת פקודות וניתנה לכל אצ הדגות בצבוחא, כלומר - סמג'ד, מ'מ, מ'מ ואפילו סמל בחפקיד מ'מ.

ח. נוכחתי.

כ. טל חמג'ד?

ח. כן, אבל לא במממר הגבול.

המסך הקירח העד למפרט ע"פ עו"ד אורן.

נ. הכע: זהו הענין של הזמן הקצר עד הביצוע, כי עד הזמן ההיותו צריכים

לבצע, היו בטח הכל 2 - 3 שעות?

ה. כן.

ס. גם זה הוסיף על הדבר?

ה. כן.

ס. ע"פ: הדבר האחרון שאני מעלה על דעתך כדבר שיכול לעזור היא העצבות למיין מאמץ מכמעתי לשמור על כבוד הגדוד ועל הסרדיציה על

ננקראתם הגדוד והדבר נראה כסימן של הוראה או חוקף מיוחד. היו מליט כאלה

ה. בקבוצה הפקודות אני חושב שלא. אולי היו המליט "לשמור על כבוד הגדוד".

ט. גם זה הוסיף?

ה. זה לא לייך.

ס. א"ל דיבון: המאלה היסודית היחה אחרת.

א. א"ל הלוי: צריך לחזור על המאלה היסודית, כי העד בודאי טבח אותה.

ה. הכופס כהן: האנ עכרת הדברים הכפיעו עליך, על המסקנה הכללית והזכרת אותה?

ה. כללית - כן. כתי טאלות לא היתה מגדיר כמון.

ס. עו"ד אורן: כאשר אתה אומר "כללית", אתה מסתמך במובן "בכלל"?

ה. באופן כללי.

ס. ביחס לכיור ב-27 לאוקטובר, טחל בטבת, הוא ראשון?

ה. נכון.

ס. אתה נלקחת מלפר טבא. לכפר טבא הגיע ע.מ. מלוי ענ אחרים לפניך?

ה. זאת אינני זוכר.

ס. יותר מזה, הוא גם דבר אהם בנתייעה לכה.

א. א"ל הלוי: אלה דברים טהעד טמע?

עו"ד אורן: בודאי.

ט. האם בנוכחותך לוי הזכיר כיור טעכה המג'ד רק עו המ'פוי, עוד לפני טכל מ'פ טעש אותו עכ המ'מ, יום או יומיים לפני כן, כלומר ביום ד'

או ביום ה', לפני 27 לאוקטובר והטחמך על זה?

ה. נדמה לי טהוא אמר טחט עברו עכ המג'ד וקטלו קויט כללים.